

Shri Raghunath Temple MSS. Library,
JAMMU

No. ५८०-घ

Title काव्यप्रकाशव्याख्या काव्यप्रदीपः

Author शिवविन्द ठक्कुरः

Extent ६१ Age _____

Subject अलङ्कारशास्त्रम्

काव्यप्रकाशः प्रदीपाभिप्राया
सहितः

५८०

काव्य प्रदीपयम्

५८०

ओं श्रीगणेशाय नमः ॥ ये सोमो देवाः प्रथमतः नयः केशवस्यात्मनः श्रीगोविन्दो हृत्तिकरकवेः
 स्नेहपात्रं कनीयान् श्रीमन्नारायणचरणयोः सम्यग्धा यच्चित्तं नत्वा सारसतमपि महः कायतुल्यं वि
 का. नमः १ यवनसंरभविशेषरूपं श्रीरीशितत्वेन स्तोत्रं मेचितायाः सेव्यमानायाश्च वादेवाश्रय
 मतां कविभारती तैर्भित्त्वेनाध्यवसितां पारिषितपतिवंधक इरितशांतयेषम्यकृत्सौति निय
 तिकृतमियमरितोऽह्नादैकमयीमनस्य परतंत्राम् नवरसहचिरां निर्मितिमादयती भारती कवेर्नयति
 १ नियमं ते सौरभारयो धर्मोऽनेनेति नियति रसाधारणः पद्यत्वारिषो धर्मोऽदृष्टं वा ह्नादैकमयी
 मिति ह्नादेन एकमयीमेकसभावां ह्नादसात्रसभावा मितियावत् अनस्य परतंत्रा मिति कवेस्त
 त्यातिभाषाश्रयो यथात्मनः परस्तराद्युत्तरित्वेन परतंत्राश्च पद्याय नवनवदतिकश्चित् नवरस
 हचिरा मितिकर्मधारयः यत्रौषड्मानवद्वयैव नैरिति व्यतिरेकदर्शनात् नचैवं ह्येवैरिति हेतुपदर्शन
 वैयर्थ्यम् तैस्तिक्तारिसाधारणैषड्मेहपलजितायतोऽतो नच ह्येवेति तदर्थत्वात् अस्तवात्तीयात्तत्
 रुषश्च नचैवं नवरसीति ह्युपसंगः त्रिगुणसचिवद्वयवद्वयपत्रेः नच द्वित्रिविधेयः नवरसहचिरा
 त्वरूपविशिष्टधर्मव्यतिरेकस्त्वैव नवरसस्य तत्त्वाभावेन प्रयोगोऽयमस्ति हेतुप्रयोजकत्वविशेषेण चेति

स्थानरूपो

द्वय ४

ननुषड्मेहपलजितायतोऽतो नच ह्येवेति तदर्थत्वात्
 ह्येवेत्यनेन केवलं नवरसस्यैव निमित्तं
 कः पद्यवृत्तिपाठे

ह्येवेत्यनेन केवलं

द्वित्रिप्रतिपाद्यत्वात् अत्र निर्माणव्यतिरेकमतेन वतमं स्वात्कविभारत्याव्यतिरेकालं करोवद्वाः तथादि
 नियतेः शक्त्या नियतस्यासुखदुःखमोहात्कमस्वरजस्तमोलक्षणयुक्तयात्मकतादिष्वसंमुखदुःख
 मोहसुभावांपरमाण्यादियत्समवायिकारणतदीयसुखः सन्तः तस्य भूतिमहकारिण्यतं प्रा मथुरादिषु
 साधनचमनोरमैवतैः निर्मितत्वादिसादृश्यवती च वृत्तानो निर्मितिरिति सुप्रसिद्धमेव एतद्विलक्षणं नियतेकतदि
 यमरहितात्वादियथैव तत्तेन तत्कविभारती निर्दिष्टेति याज्ञोव्यतिरेकः यदेतादृशधर्मशालिनी प्रतएव नयति
 उत्कर्षेण वर्तते तत्तुः न त्ववर्ततामित्यर्थः तथा सत्त्वत्कर्षणासिद्धत्वेन नमस्काराद्येपकत्वाच्चपत्रेः नयेतादृ
 शेषरूकर्मणि प्रेक्ष्यतामिष्टदेवताप्रणतिरवश्यं दृश्यते युक्तिमतीव तदनेन स्तुतिमात्रमावराताय न कृता
 तदवलेपादत्ताभावात् अभयपापनवधेयवचनताप्रसक्ता अथ कृतैव तत्किं स्तुतिवज्रोपनिवृत्ता विशेषाभा
 वात्किं नोपनिवरेति चेत् उच्यते न खल्वनतिमात्रोपनिवृत्त्यस्तुतिनिवृत्ता भवति स्तुतिनिवृत्त्येत्यर्थाच्च
 तिरापि सिद्धेव यतो न यत्तर्प्येनैवैकैर्विषयस्यैवैशियात्रमस्कारादिष्वते तेन तांप्रति धर्मिप्रणतद्विल
 भते यत्र त्रमकाव्यत्तसिद्धये चंद्रोपदर्शयति जयतर्प्येन चेत्यादीति वृत्तिवतारणम् तदयुक्तं प्रणाम
 रूपव्यग्रप्रणतिः शयितत्वेन धृतित्वा प्रयोजकत्वात्तदर्थं चातिशायिनोव्यतिरेकालङ्कारस्येवोप न्यासो

निर्मितिः

प्रलतिव

नमः स्तुतिं वदन्त
न तादृश लभ्यते

शुनायिकत्व
विशेषात्

सि०

कायज्ञानोपपन्नचरितानि

चित्तासदिति इहाभियेययत्तयपमक्तिः कायास्यफलेनसफलमितिपेत्तावत्तयय्येप्रतिपादयितमाह
 कायंयशसेःयुक्तेयवराविदेशिवेतरत्तये सद्यःपरनिर्वृतयेकाज्ञासमितयोपदेशयजे ररुक्त्वा
 चित्तपुनश्चाभावेकिवन्नाः कायलोकोन्नयवर्णनानिपुणस्वरूपसकवेरसाधारणतादृशानात्मकं
 मन्तव्येस्त्वेसावत्कालिदासादीनामिवयशः श्रीहर्षादेरपादानाशुवकादीनामिवयने मयूरशर्मादीनामिवानि
 संधनं करोति सस्वरूपसत्कायप्रवणान्नरमेवसकलप्रयोजनेष्टमंस्यायिभावासादनसमुद्भूतंवेद्यांतर
 संपर्कश्चरसास्वरूपमानंरंगजातिगतसमुवितावारपरितानम् गमादिवर्द्धनमिष्टसाधनंनतरावणादि
 वदिसपदेशंचनिर्मिमीते कायासादनकालेकवेरपिस्वरूपाज्ञःपातित्वाइसास्वादः ननुउपदेशार्थेनीति
 शास्त्राणोवसंतकिंतयकायेनेत्यतस्तम् काज्ञासमितयेति ^{उपपत्तिः} सविचियःपञ्चसमितःसुहृत्समितःकाज्ञा
 समितश्च तशयः शश्वयानोवेदारिःशासनपाथानेनविधिलक्षणंरि प्रभुरिवत्वमेवंकुर्वन्तिसमाज्ञा
 यतिततश्चनिपुणः सन्धावयनादौनिःफलेपिप्रवर्तते द्वितीयस्वरूपतामर्थवान् द्वितीयस्वरूपतामर्थ
 यान्दिसिद्धार्थरूपःप्रमाणं तिसासादिः सहिसुहृदिवर्द्धनंरुतेरुमिष्टंभवत्येवंकुतेरुमनिष्टमित्येतावन्मा
 न्वेवोद्यतिनत्वात्तापयति तृतीयस्वताभोविनतलोभप्रधानःकायलक्षणः तत्रदि रसाद् भूतोयोया

का.
२ वा. २

त० २

राजदिवनेति
सावरपरितानम्

त० १

२

आपा

पारोविभावारिसंयोजननात्मायज्ञनाहपोवातेविषाद्यरसादियक्रिनिष्कारकतयाशार्थयोर्गुणता
 इससैवप्रधानम सबकांताममितत्वेनोपदेशं करोति तेनैतदुक्तंभवति वेसुकुमारमतयस्सविस
 भावाराजकुमारयोनीरसेनीतिशास्त्रेप्रवर्तयितमशर्कस्तानकांकात्रेवसरतापारनेनाभिसुर्वी
 कृतोपदेशंयाहयति ३३निद्वेक्यापिनिवोषयम् यदाहः सादकायसोनिषेणसुमपुपभुत्रे
 प्रथमालीहमथवः पिवत्रिकरुभेपुनमिति यत्पताचुरिषमाथनकायमतेस्तेरेतहपादेयः ननेवम
 भियेयेकिमायातम किंच हेतुमत्तातातेरपादानंकुणम्यादिताशः द्वायांकायतशित्ताउपतयाकाया
 कृत्यंयम्यप्रतिपादयत्रेवकारणात्रमार शक्तिनिष्पणतालोकासासकायायवेत्तात् कायत
 शित्तयाभासदतिरेतस्तरवेत् ३ शक्तिः कवित्ववीजभूतोदेवताप्रसादरितमासंस्कारवि
 शेषः प्रतिभायपदेशः तस्याः कारणतायां किंमनमितिचेत् निष्पणताकारणात्रसुसारेण
 नुपरमनीयकायप्रसरणकार्यमवतिरेकः सैवविशेषसकायप्रसरणविशेषणस्यानुपरसनीय
 तस्यावतिरेकात्सर्वत्रैवाविशिष्टः नचैवकारणात्किंचिरयातनतशक्तिरितिवाच्यम् प्रमिदा
 तिरेकेणोवतरेतौशक्तियपदेशात् लोकः स्यावरनंगमात्मकलोकवृत्तम् योमांडपचागहाधर्मिमा

परब्रह्मे
 कायतशित्ता
 पिकायहेतुः

निष्पणतादिसद्भावेति
 प्रतिभाविनाकाया
 प्रसरणमवतिरेकात्
 प्रसरेणुपसनी
 यतामवतिरेकप्रसरा
 प्रसरयोरनुपरसनी
 यत्प्रसरसनीयत्
 याप्रसरपसनीयत्
 विविष्टस्यकायप्रसरणाभावः

विशिष्टकार्य
 हेतौ

तत्तथा

दिन
 कारण
 स्याद्वरजंगमात्म
 कलोकोधर्मिमात्रं

का.
३
वन

अपराधमौर्षीयुता स्नायायकत्वात् शास्त्रं च नः ^{नचा} ^{काव्य} ~~काव्य~~ रि मत्ता कविप्रणीतं स्तुवंशादि आस्थिरता
 रितित्वासादि तेषां चिन्मर्शनाद्युत्पत्तिनिष्पत्ता काव्यतमिता काव्यकर्तृरसानुगतापक्यारो
 वरयितं च येन नित इ प्रदेष्टाः तैर्यो क रणो योजने वः पौनः पुन्येन प्रवृत्तिरभासः इति शब्दो मिलि
 तोपस्थानाय अन्वयान्तर्द्वयमेव स्यात् तथा च काव्यसोऽवत्कृष्टोत्पत्तिर्या कार्येण मिलिताना
 मपधानं रणवकादीनामिव चरेत्तु मिलितत्वेन करणतैवेति भ्रमः कर्तव्यः एवकारणमुक्त्वा काव्यस्य
 लक्षणमाह तदोद्योषाद्यर्थो मगणालङ्कारो नः कापि निर्दोषत्वादिर विशेषणविशिष्टो ज्ञा
 र्थो तत्काव्यमिति यद्वर्तमानं गुणमस्ति षत्तेपित्तु च कपरं गुणपरम् नन्तं लकारेति व्याप्तिः
 सालङ्कारत्वविशेषणानुपादानादिति न वाच्यम् यतः कापीयनेनैतदङ्गं यत्सर्वत्र सालङ्कारो ज्ञा र्थो
 काव्यं क्वचित्कालङ्कारविरहेऽपि न काव्यत्वरानिः न नो लार्थत्वात् तत्त्वस्य चास्फुरत्पवविश्रामा
 त नीरसेष्वस्फुरालंकारे काव्यत्वमिष्टमेवेति जनः पन्थाः रंघत पश्यामः नीरसेष्वस्फुरालङ्कार
 विरहितिन काव्यत्वं यतो रसादिलङ्काराद्यं च मत्कारहेतुः तथा च यत्र सादीनामवस्थानेन तत्र स
 सालङ्कारोपेता अतएव धनिकारेणोक्तं रसाद्यनुगुणार्थविशेषनिबन्धनमलंकारविरहेऽपि ह्यायातिश

कानि

यं प्रसाति मुनिर्जयति योगीन्द्रो मया त्माक्रम संभवः यनैकचलकेटसौदियो तौ मया कल्पयो प्रवृत्तिप्रद
 तरणानशामेकचलकेटस्य कल्पदर्शनं क्वायाति शयं प्रसातीति नीरसे तयदिस्फुरालङ्कारेण स्यात्किं कृत
 अमकारः स्यात् वमत्कारमारकायमिति यशं स्फुरालङ्कारपेता अनलङ्कृतीपनः क्वापीसनेतोपि स्फुराल
 हारे क्वचिदेव कायत्वं यशसि स्फुरन् नव सर्वत्रेते तदेव प्रतिपाद्यते तस्मात्सालङ्कारत्वमात्रं विशेषणम्
 किंतु स्फुरालं कार ^{यस्य} ^{रसाद्य} यत रत्नम् न चैवमपि रसवत् न लङ्कारे कायत्वं प्रसङ्गो रो
 घाय रसापत्तेः यथोदाहृतै मुनिर्जयतीत्याद्यै यदित्यशनाद्येतत्तत्रापि न कायत्वं तस्मात्तत्तलङ्कारवत्त्वे सती
 योपि प्रणीयमिति स्फुरालङ्कारविशेषे कायत्वं यथा यः कौमारहरः सरवरिवरस्तापवचैव हर्षास्तेनो
 म्नीलितमालतीसुरभयः प्रोक्ताः हरश्चानिलाः साचैवामितया पितृसुरतया पारलीलाविधौ रेवारे
 यमिवेतसीतरुतले चेतः समुत्कृतं प्रवृत्तिकादीनामसंभव एव प्रसीतमविभक्तिविपरिणामारसुदी
 पकमिति चेत् प्रसीतमात्ममर्धकायत्वात् प्रसक्तिकरोमीति सख्य इति वत् क्रियापदत्वेऽपि तदीयत्वं
 तदन्वितानां प्राकरणकत्वात् दीपकमनुप्राकरणिकाप्राकरणकत्वविषयत्वात् सादृशाप्रतीकत्वं
 नतल्ययोमिता समुच्चयेऽपि वक्ष्यमाण लक्षणोत्तमं भवत्येव यथा दशमनचारुतदेतः विशेषोक्तिवि

उपमानोपमेययो
 रभेदतादृश्यरक्षणं
 एकम् = ४
 वल्लोवर्णनामेकक्रि
 यासंज्ञे दीपकम् = ३

वल्लोनामवल्लोना
 नैकक्रियान्वयस्तस्य
 योगिता = १

एककालेनेकक्रियावत्त्वनामसमुच्चयः = १

वक्ष्यमाणं
 लक्षणम्

उक्तकारणसंज्ञावे
 कार्यमुदाहो विशेषोक्तिः = १

कारणमन्त्रैव कार्यं
साधविभावना = १

भावेनेविद्यमानेऽपि न स्फुटं कथमिति चेत् इत्थं विशेषोक्तिस्तत्र कारणसत्वेऽपि कार्यभाववत्
नमः अत्रानुक्तत्वाकारणवरोपकरणयोरेकभूतता तत्सत्वेऽपि अनुक्तत्वाभावत्वेऽपि वारणो
निर्दिष्टत्वापि नानुक्तत्वाभावत्वेऽपि वारणोऽस्मात् स्फुटत्वमप्याः यदित्येतेन न कंचित्तेवेत्यभिधीयते तत्र
स्फुटत्वं भवेत् एवं कारणभावेऽपि कार्योक्तिर्विवर्तनम् अत्रोक्तं ताकारणवरोपकरणयोरेकता तत्र
भावोक्त्येव यद्यपि तथापि नानुक्तत्वाभावत्वेऽपि वारणोऽस्मात् स्फुटत्वमेव नवमप्येतेव कारणतत्ताभावप्रतीतेरभावात्वेन प्रतीतौ कथमस्फुटत्वमिति वा
च्यम् विशेषणसङ्गतेनैव कारणविशेषो विशेषणयोग्यवक्तुं दोषप्रताप्याते न त्विशेषणाभावा
भावप्रवृत्त्ययं यद्यवसानंततत्रेऽस्फुटत्वमेव प्रवेसं गतेनाप्येव कारणविशेषोऽभिज्ञे विशेषणाभा
वप्रवृत्त्याप्यते किंतु विशेषणयोग्यभावप्रवृत्त्ययम् अतएव शङ्कः पाण्डुरीति कार्यप्रवृत्त्यर्थव
इत्यारौ नानोयत्तु ईररत्नादिः कदाचित् स्फुटत्वात्थं प्रयुज्यते इत्यप्यत्र तन्मात्रे तन्मात्रे नैव तत्पत्ता
नेन केनचित् इति अथवा प्रनक्तिस्तरत्नादिति अनयोरस्फुटत्वे संदेहश्च संकरोऽप्यस्फुटत्वं
इति विभावनीयम् अत्रारहपरमसमत्वात् सवदलद्वारस्फुटत्वेति चेन्न तस्मात्प्रधान्यात् अ

न किंतु उक्तं गते

का. स. एव
वि. व. १३
सा. दि. न

विशेषणाभावात्
विशेषः

ना. पाण्डुरी

अनुपपत्तता
अनुपपत्तताभा
वउपपत्तता =

५५८

श्लोके

का.
५
५

धो

यमपदेनवाच्यते नन्वत्रमाख्यार्थवाधादिपरीतलक्षणघातरेतिकमेवगतामीतिलक्ष्यमेवप्रयत्ने।
 नन्वयमपम प्रमाणासाहेतीत्यादिवसमाख्यलक्षणमूलच्यनमोदुशरलोपिविपरीतलक्षणनस्या
 त विशेषाभावादिति अत्रकेचित् सत्यस्यविपरीतलक्षण वृत्तिप्रयत्नस्तदरेतिकमेवगतामीत्यत्र
 लक्षणरतिविशेषकल्पनयायोक्तनीयः सत्यतेरतिरेतमित्यनेनैवाजीयतरस्याः परमार्थतस्त
 नवित्तमाख्यानवायोग्यत्वंस्वरूपमूललक्षणवीजम् किंतुज्ञातंतथाचयत्रसंख्यादेःप्रसाधकामुका
 दिसंभोगः प्रमाणान्तरेणश्रोतःप्रतीतिमपगतस्तत्रमाख्यार्थवाधादस्त्वलक्षण तदभिप्रायेणैवसा
 हेतीसदिसदृशंयुक्तंवदनामेत्यदाहृतम् यत्रतुप्रमाणान्तरेननत्तापकमवतरति तदाक
 ननितप्रत्ययमदिसैवततत्प्रत्ययसत्रकथंलक्षणवाधाभावात् अत्रेपिवाकार्थकोयेभवत्रवि
 वांकिंचित्करपवतदभिप्रायेणवापीस्त्रातुमित्यदाहृतम् अतएवोक्तमध्यमपदेनवाच्यतरतिप्र
 तपवचयत्रसंख्यादेस्तादृशत्वंनप्रमाणान्तरेणवगतंतननसाहेतीत्यादौविपरीतलक्षणव्यंग्या
 र्थप्रतीतिर्वा वापीस्त्रातुमित्यादौतवाधानवतारेपिप्रथमपदार्थपर्यालोचनं यायथ्योक्तं
 गं पदेनैववाधानमध्यमपरश्च तस्यासाहेतीत्यादौयदिवंजनातदालक्षणमलैव वापीस्त्रा

प्रतीयत १

तमिमाद्यौवननियमः अतारुशिगुलीभूतयंगंयंगेतमध्यमम् अतारुशिवाचारनतिशयिनिप्र
 निशयितव्यत्कारनाथायकेयंगेयमंकायंतदुगुलीभूतयंगंकथितमित्यवयवते अत्रयंगे-
 स्फुरयंगेरुमर्थः तेननाथमकायातिशयितिकेयंगंचित्तनमयुक्तम् अतद्वमपरस्यांगमित्यादिना
 गुलीभूतयंगप्रभेरनेनप्रतिपादयिष्यमाणास्फुरयंगस्यासंग्रहापत्रैः किंतस्फुरतयतिरिक्तयं
 यप्रभेरनेनप्रतिपादयिष्यमाणास्फुरयंगस्यासंग्रहापत्रैःमात्रयंगेम् अथमकायेत्वस्फुरतरं
 तद्विरद्ववेतिनर्कं चित्तनपत्रिः रत्नरत्नम् यामतरुणंतरुणानवमंतलमंतरीसना।
 यस्फुरम् पश्यंत्याभवतिमुद्गर्नितगंसलिनामविद्याया ५ अत्रवज्रललतारहेद्वसंकेतातरु।
 एतीनागतेयंगंतदुगुली तिरपेतयावाच्यौवचमत्कारित्वात् यतः पश्यंत्यानितगंसलिनाया ६
 मलिनाभवतीत्यनेनरुणंतका लएवतत्कार्यमालियंतस्यातिशयः संतममाततावाच्यं चम
 त्कारिग्रन्भावतेनविपलम्भपीषकेप्रतीयतेरति शब्दचित्रंवाच्यचित्रमयंगंतवरेस्फुरतम् ५६५५
 अत्रचित्रमित्यधाराद्यम् तेनायंगंकायमवामयमंतद्विप्रमितिकथितमित्यर्थः अयं
 यमस्फुरतयतिरिक्तयंगपरहितं तारुणंवास्फुरतयंगपरुद्रावेयंगमात्राभावेवातिव।

५३ का

सर्वथा

निमित्तं जलपापेणः

तुल्यकृते

विनिर्

उर्वच्यते

वेगतिवृत्तेन

अलंकारयोगि शरचित्रं यथा सख्योच्चरत्ककककराकातेनां वृद्धसमर्द्धमाहम
 रर्षिरर्षविदितस्वान्निकाहायवः भिन्याडयुत्तराददुरेदरीदीचोदरिसुमोहोहोरेकम
 होर्मिमेदुमरामन्याकिनीमरताम ॥ १ ॥ रत्यनुपासोअशालंकारः ननुकथमेतदयंगम
 चतेमंराकिनीविषयायाः प्रीतेरभिव्यक्तेः किंचनास्तेवसकाव्याथोयणनयंनकत्वमं
 ततोविभावतेनापीति चेत्सत्यम किंतनयंगमस्फुरतरं यदातत्रनकवेस्तात्यमनप्रास
 माअएवतस्यसंदंभात् तार्क्यविषयीभूतयंगमविरहवत्त्वमेववाः यंगमपदेनवि
 वक्षितम् यदुक्तं धनिकृता रसभावादिविषयविवक्षाविरहे सति अलंकारनिबन्धोयः सचि
 त्रविषयोमतइति अत्रपतेमयमकाव्यलतलोयंगमपरंतिवस्तिनयंगमपरंरहयाम प्रर्थचित्रं
 यथा विनिर्गतेमानदमात्मपरिगभैवसपशुसयुदछयापियम समंभुमेदुतपातितार्गलानि।
 मीलितान्तीवभियामरावती ॥ अत्रोत्प्रेसाधलांकारः परंतुसालौक्यंतामर्थविरहोः स्फु
 रतरत्नंवा तत्रज्ञायते हयग्रीवस्यवर्गीनीयतयातस्यभावस्यस्फुरेप्रतीतेः मरीयेतंसुदरागलीयम्
 यथा मध्येयोमसुरनिषुमनोयतिनः शाचकंमंराकिगाविषलपुलिनाभ्यागतोरानहंसः यदुच्छेदेतमितचर

पातनं तेन उद्रेकज्ञा
 धिसम्

का
 ६
 कर्मयन्त्र

6

पद्य १२

एतन्मासमाकाशतत्त्वाः संसर्गोत्पत्तयः श्रवणपतितं प्रेक्ष्य कंसात्कृतः प्रवृत्त्यकर्मणालंकारः तत्त्वादे
 नात्यर्थेनतरमाद्ये इतिमहाप्रहोषाध्यायश्रीमोवि२३कृतनेकाद्यपरीपेकाद्यतत्त्वनिर्णयः प्र
 ष्ठमोद्भासः श्रवणकायलतत्त्वपरार्थेषुस्वरूपलतत्त्वपरिभिर्विवेकबोधशरण्योः प्राध्यामात् प्रथ
 मेतयोः स्वरूपेनिर्प्रविष्टनविभागमाह एतच्चकोलातलिकः शब्देप्रयोजनकमिथा शास्त्रेयोजनकः
 शब्देनप्रसिद्धमनस्कमवेति यजेतिकार्ये शब्दस्वरूपमप्रतिपाद्येयलानुवार्थविभजते शब्दा
 द्यस्वरूपोऽस्य वाचात्ययः शब्दलतत्त्वयोग्याः क्रमेणतेषांवाचकानामर्थाः स्युः नात्यर्थोपिके
 बुचित २ केवुचिआद्यादिनयेष्वनतमीमांसकारिमतेष्वपि लाघवात्पदानांयथार्थमात्रेशक्ति
 र्भवन्नयंशेषि जोरवारमलभ्यताच्च नैरेणैरितान्यार्थोपावाद्यर्थविलक्षणशरीरशक्त्यायो
 ग्यतामत्रिविशारदशब्दभक्त्यत्वेनैरेणैरितान्यार्थोपावाद्यर्थविलक्षणशरीरशक्त्यायो
 ग्यतामत्रिविशारदशब्दभक्त्यत्वेनैरेणैरितान्यार्थोपावाद्यर्थविलक्षणशरीरशक्त्यायो
 ग्यतामत्रिविशारदशब्दभक्त्यत्वेनैरेणैरितान्यार्थोपावाद्यर्थविलक्षणशरीरशक्त्यायो
 ग्यतामत्रिविशारदशब्दभक्त्यत्वेनैरेणैरितान्यार्थोपावाद्यर्थविलक्षणशरीरशक्त्यायो
 ग्यतामत्रिविशारदशब्दभक्त्यत्वेनैरेणैरितान्यार्थोपावाद्यर्थविलक्षणशरीरशक्त्यायो
 ग्यतामत्रिविशारदशब्दभक्त्यत्वेनैरेणैरितान्यार्थोपावाद्यर्थविलक्षणशरीरशक्त्यायो
 ग्यतामत्रिविशारदशब्दभक्त्यत्वेनैरेणैरितान्यार्थोपावाद्यर्थविलक्षणशरीरशक्त्यायो
 ग्यतामत्रिविशारदशब्दभक्त्यत्वेनैरेणैरितान्यार्थोपावाद्यर्थविलक्षणशरीरशक्त्यायो

इति सदावसेर करणीय विमर्श मप्रियर मतो न शत्रुत्वावरण दूषे विचित मिति मत्वविपरीतं तदने ६

काः

७

मि०

चि०

नदर्थस्यापि तत्रापि नैकतरस्य किं त सर्वस्यापीत्यभिधारिवैधर्म्यसिद्धये प्रतिपादयति सर्वेषां
 प्रायशोर्णानां च न कलमपीष्यते तत्रात्राप्युपस्था मां पञ्च गोवशेरां प्रजे हेनेत्येति मादि साधने
 अंतमेवे, तामाकिं करणीयमेव प्रमाणवामगेरि, अत्राचो नैवाये नवक वैशिष्ट्यात्वेरवि
 रागार्थित्वे रदोपकरणत्वादिना वाच्यविधेयत्वादि कं यो गते, लक्षण्यया साहेती महिसिद्धे प्रख
 मोरवणो रमिप्रोसिमत्तकप समावर्णहेमो जेमसि सप्रदाववरि अंतमेव अत्रापकारिणो वा
 धावतागत्वात्पार्थः प्रोत्रापयेतं न शक्यते तेन नवकाम्बु कविषये सापरायत्वं प्रकाशनेयं गम
 योग्यस्युषा अणिचलक्यामि सिनीपत्रस्मिरेद्वलाया निमिलमरगभभायुगपरिनिष्ठा
 संहृष्टिर्व प्रचनिष्पत्तेनासस्तत्तेन निर्जनत्वम् अतः सद्धेतस्यानमेतरितिकयाचित्क
 चित्सद्धेतस्यानाभिनाशितोप्रतिबिंबेया प्रतिपादयते अथवा निःस्वरत्वेन प्रसस्तत्तेन नना
 गमनाभावो तो नत्वमवागत इति मिथ्यावरसीनिकयाचिद्वत्सके तात्वेनागताग्रं तागत इति
 वादिनं प्रतिबिंबाते एवमर्थो विभक्तवाचकारीनां स्वरूपं क्रमेण साक्षात्सद्धेतिते यो धर्ममि
 धने सवाचकः प्रमिधने प्रतिपादयतीत्यर्थः अतो न विशेष प्रवेयणीम् सके निते रसी तमे
 केतम् इदं वेण्यां साक्षादर्थ प्रतिपादकायामतिव्याप्तिवाश्याय माधर्यादि च न कस्य शोवर्णे। दि। ७

तिआमिवागलायवा नचसात्तारित्यधिकं यत्रासायत्रचैत्वारिचिबोपिसतादशत्वारि
 यवदितसङ्केतसत्वेपिचैत्वारिगेमिनिचिषयेप्रतिपाद्येचैत्वारिपदेतिआमिवाकत्वात् तत्र
 शक्यसङ्केतवचदितसङ्केतत्वात् नचतत्रशक्तिरेवेतिसम्यक् तद्योगिनितत्त्वयोगस्यतत्त्व
 ण्येवोपपत्तेः नचसात्तारित्यधिकं तवानवाचकश्लोकावतैववस्यत्वेऽभिधत्तेइत्यस्यैयर्थ्यम्
 संयोगादिनाभिधायानियमितयांवाच्यार्थ्यंनकतारणायामतिआग्नेर्वाणीयत्वात् तत्र
 व्यापितशक्तिआग्नेरेवेतिवाच्यम् यस्याशङ्क्ययत्रवदितसंकेतप्रदोयद्यदर्थग्रहेऽप्युच्यते
 तत्रतदसत्तदर्थवाचकशक्तिरित्यल्लक्षणार्थः अथसङ्केतप्रदस्यशङ्कसदकारितायांकिंमानमिति
 चेत् प्रतर्हीतसंकेतशङ्कादर्थप्रत्ययाभावः इदंयत्रयत्रवधानेनसङ्केतोत्पद्यतेइत्यदि
 वृत्तिदर्शनात्सङ्केतविशेषणतयासात्तात्पर्यदेवात्मीने वस्तुतत्त्वसंयोगादिनाभिधायानि
 यमितयांयत्रशक्योत्तरधननेतत्रवाचकत्वेमाप्रसाद्वीरित्यभिधानक्रियाविशेषणसात्तारि
 ति तत्रतवाकार्यपत्तीतिव्यवधानेनतत्पत्तीतिरित्यसङ्कः नचसङ्केतितपरवैयर्थ्येनस्यप्र
 तीतावपिवाप्रतीतिव्यवधानाभावात्तत्त्वार्थरिवर्तनोसात्तादेवसाधयेयंनक्तत्वाच्च भा
 वा

सप्तद्वचक्रो
 रितिरिति
 रिवाहस्य
 क्रमेयोगेन
 नियमनम्

वाचकः

का.
८

करत्त न तस्य स्यात्पन्तिताभिधाननये सङ्केतितत्वात्तत्रातिव्याप्तिवारणाय सात्तारितिविशेष-
 षणम तदन्युपपत्तमेतसात्तारमिथ्ये सङ्केतितमभिधयेदितिलक्षणद्वयम् न चारणवेष्टा
 यमतिव्याप्तिः शब्दस्य प्रकरणदेवताभारित्याह तत्र सात्तात्तसङ्केतोपपत्तेरस्य दिव्यौ-
 सात्तात्व्यसङ्केतविशेषणतया व्याख्यातेन विरोधादुपेत्यणीयम् किंच प्रथमेर्मथुर्यादिवन-
 के स्य र्शो दिवर्णेति व्याप्तिः तेषां सात्तादेव संगारादि व्यञ्जकत्वात् द्वितीयं तु वाच्य एव व्यञ्ज-
 तारुणायां सति व्याप्तम् न च तत्रेष्टापत्तिः सङ्केतवाच्यत्वाच्च कदाप्येव तदा स्यात्सङ्केतप्रोषवैयर्थ्या-
 त् सङ्केतितश्च तर्भेदो जात्यादिर्जातिरेव वा न च यं विभागो नुपपन्नः जात्यादेरसङ्केतितत्वा-
 त् आद्यसङ्केतप्रकरणव्यवहारमात्रार्थानतया प्रवृत्तिनिवृत्तियोग्यायां वक्तावेव तदौचित्यमिति
 मेवम् किंदिवाक्त्रिषु सर्वासु सङ्केतप्रदो व्यवहारोऽतस्तथा कस्यचित् नाद्यः प्रनेत्याह नानेना-
 व्याभिचारप्रसङ्गात् यतोऽग्रहीतसङ्केतगोपितत्वेव व्यवहारदेरपि गोपदात्वात्तीतिः प्रसङ्गात् प्रसङ्गी-
 तसङ्केतत्वस्य तस्यात्वात् किंच न यत्र सङ्केतप्रसङ्गस्यापि प्रतीतिरितिव्याभिचारान्न व्यक्तौ स-
 ङ्केतः अपि च व्यक्तिसङ्केतपक्षे गौः शुक्लश्च लो रिथ्य रत्नारि शब्दानामर्थभेदो न प्रामोति कि

लसते-

संयोगादिना वाच्य-
 कते निमित्ते वा-
 चकपादस्य व्यञ्ज-
 कतादयमा- =

८

वि

स्त

मेवमनिष्पत्तिचेत् सदृशयोगानुपपत्तिः तस्मादुपाधावेवसद्धेतः सचद्विविधः स्वभा
वतोवस्तुवृत्तिवर्तत्वादिवक्तव्यदृष्ट्यासन्निवेशितोनामरूपः तत्राद्योद्विविधः सिद्धः साध्य
श्चेति सिद्धोपिदेधापदार्थस्यप्राप्तप्रदोविशेषाधानहेतुश्च प्राणपरत्वेनयावत्स्थितिमे
वेधितम् यद्यपिप्रकृतादेर्निमित्ताभ्युपगमेगोत्वादिरनामकालमेवसंबंधितंतथापि
नस्यसंबंधःकराचिरपैत्यपिनतुगोत्वादिरितिशेषः तत्रप्राणप्रदोजातिः ३कैदिकोवाप
टीये नहिगोस्वरूपेणनामगोः गोत्वाभिसंबंधात्तौरिति ग्रन्थार्थः गोः स्वरूपेणनामगो
वहास्यनामगोवहास्यविषयः गोत्वाभिसंबंधात्तुगो वहास्यविषयइति तथाचप्रा
णप्रदमस्यसिद्धमिति विशेषाधानहेतुस्तुतलः गोत्वादिरनालुसत्ताकैदिवस्तुप्रकृ
त्वादिरनाविशेष्यते साध्योपूर्वापरीभूतैकदेशत्वेनविवक्षितः क्रियारूपस्वरुपनारिद्युक्तम
यावत्सिद्धमसिद्धंवासाध्यत्वेनविवक्षते प्राप्तिरूपमपत्वात्साकियेत्यभिधीयतेइति वक्तव्यं
यदृष्ट्यासन्निवेशितस्तुशब्दरूपः दिसादिशब्दानांप्रथमवर्णप्रतीत्याकिंतित्वाकाशितुसंतव
र्णबुद्ध्याविशेषतोप्राप्तम् नानावर्णात्मकचरादिपदवद्वर्णक्रमसंज्ञादादिशब्द
स्वरूपेदित्यादिष्वर्थेष्टपाधित्वेनवक्तायदृष्ट्याकल्पितइतिसंज्ञात्रययदृष्ट्यात्मको

एव

का.
१

मे ८

शु ८

रित्यादिशब्दः चापरीरामस्तु प्रत्येकलक्षणं बुद्ध्यानिः शेषतोऽप्यस्य यस्मिन् जातिप्रतीमनेतरेण क्रियती
 तिरितिक्रमशः च रित्यादीनां शब्दानां सारं रित्यादिष्वर्थे ह्यधि तेन परार्थो पृथित्यनकृततया महेतु
 तेऽपार्थो तरेतेषां नास्ति किं तथर्मिमात्रतः प्रतीयते इति इत्यर्थमाह तच्च भाष्यविरुद्धं तत्र शब्दो बोधाधि
 तेन न्यायस्थापनात् रित्यादिशब्दात् रित्यादिनां यमिति प्रतीतेः एवं हि गोपुष्पशूलोरित्यस्यादौ च तेषु
 यी शब्दानां प्रवृत्तिरिति भाष्यकारः ननु एवं परमा एवादिशब्दानां जातिशब्दत्वेणात्र शब्दत्वे परमा
 एवादीनां प्राणप्रत्ययेन जातिना रिति चेत्सत्यम् जातिशब्दाश्च ते वैशेषिकन्यायानुसारेण तत्र श
 णाशब्दस्य वद्वारः ननु च रितिरिति शब्दानां शब्दादिगुणानां गुरुत्वं इत्यादिनिष्ठानां पाकारिक्रियाणां च
 शब्दस्य प्रसक्ततः सिद्धो यस्मिन् केतपतोक्तोऽर्थः समान इति चेत्तत्र शब्दादीनां रूपतत्परकृपा
 णामाश्रयभेदादेरुत्पत्त्यने यथा एकः सौम्यत्वस्य वद्वमञ्जराद्यालम्बनभेदात् प्रपरेतु हि मपयः
 शोलादिषु शब्दादिगुणः परमार्थतोऽपि उपवपाकात्तु कुरुपं न संशयामसुममिति प्रतीतेः नवेयं भान्ति
 र्वाथकाभावात् न चैतारविनाशो च समवायस्य प्रतीयेतेरति प्रकृतं तद्वत्त्वात् तथा चानुगतप्रत्यय
 णानुरोधेन तवापि प्रकृतजातिः लाघवाच्च तत्रैव संकेतस्त्वपेयम् एवं गुरुत्वं इत्यादिषु पि पाकत्वादिक
 म तथा तारत्वादिविरुद्धधर्माध्यामाहातवृद्धाद्यदीरितरित्यादिशब्देष्विव रित्या यर्थेऽपि बालाद्य

भेद इव तत्त्वो

५

वस्यापरिणतनापरिणामरूपविरुद्धमध्यामादित्रैश्वरित्वादि कंजातिः सैव चरित्यादिपक्षा
 का एकत्वादिरोगीकर्तव्यम् एतेन बालवृद्धकायरीरितेष्वरित्यादिशब्देष्वप्यतिशयोक्तिरिति भिद्यमाने
 न्नादित्याद्यर्थे चारित्यादित्वमस्तीति व्याख्यातम् इत्यर्थे न राशहेन च शब्दस्य स्थानविनिमयात् यथा
 सर्वेष्वेव वाच्येषु सामान्यमस्तीत्यत्र तद्वाक्यतात्पर्यम् अथवा भाष्यकारमते रित्यादिशब्देष्वप्यतिशयोक्तिरिति
 तिनन्मते पिशब्दस्य नानात्वात् त्रिषां जातिरेव शब्दास्तीकार्येति तत्रात्यर्थम् तस्मात्सर्वशब्दानां जा
 तिरेव संकेतितविषय इत्याहुः येषां मते संज्ञाशब्दानां शब्दानोपाधिः किं तत्ततो धर्मिमात्रप्रतीतिः
 तेषां मते अस्मिन्मते च प्राकाशादिशब्दानां कथं जातौ न इति चिंत्यम् नैयायिकारयस्त्वनव्यक्तिमा
 त्रमनवानातिमात्रं शक्यम् आद्येन न त्याग्यभिचारश्च ग्रंथे व्याक्षिप्यतीत्याभावात् प्रसंगात् न चात्रेय
 क्षिप्यतीति तस्मादिशिष्यप्रसङ्गे तः नृचानेत्यादिशब्दादपि चारोच्यते गोत्वादिसामान्यतत्तत्तया सर्वशब्दा
 नामुपस्थितौ सर्वत्र सङ्केतशरणसौकर्यदिर्यातिषेते सौगतास्तु यद्वाचानेत्यादिरोसादिवचनचटेशकाला
 धुनुगामाभावात् ननु गताया मते स्यात्तौ सङ्केतस्यादिसत्तन्निप्रकृतात्परोक्षानुसङ्गकृतादर्शितानि
 ननु वाच्यत्वचंगणांपराधीयतिविभागेन उपपन्नः सुखत्वेन प्रसिद्धत्वे त्वरीयस्यापि भावादित्याह समु
 त्पार्थस्तत्र प्रत्यक्षोपापारोसाभिधोचते सात्तात्सङ्केतितपवादीमुत्पत्तेन प्रसिद्ध इत्यर्थः कथमसौ
 तथेत्यत आह तत्र प्रत्यक्षोपापारोसाभिधोचते अस्मिन् शब्दे तत्रार्थोपि धारपो व्यापारः समुत्पद्य

नाना

+

संकेत

मा

कट्टरीया स्वयं

हृत्तो =

व

दिशानां नीरारिकमण्यप्यविशमे नीराद्यर्थे नैव संवेधेन तीराद्यर्थे प्रतिपादनादि तद्वत्तु शास्त्रे विहितक्रियेति
 शकं चरितलक्ष्यार्थे विषयत्वाच्छ्रेयार्थेऽपि तः सव्यापारः यस्ततोऽर्थे निष्पद्येत्यर्थः तदेतदुक्तं संतारार्थे निष्ठे
 ति इदित्येषा कर्मणि क्तशब्दत्वात् अत्रार्थे यदप्यायोग्यत्वात् त्वार्थवाच्यः विवेककत्वे च संवेधः एवम
 यथाप्युक्तं तथा च तैलगादिजनपदशब्दाज्जने त्वकशब्दत्वे गिरिष्ये प्रयोजनाद्यप्यागच्छायां बोधरस्यार्थे
 उद्दिगच्छातीरेषोऽपि तिसृष्वप्यप्युक्तं तदप्युक्तं न प्रतीयते यादृशं गंगायां बोधरतिलादीनां कान् लक्ष
 णात्तावद्विध्या सुदामोत्तीच तज्ज्याद्विध्या उपरान्तलक्षणलक्षण लक्षण च तेषां पिप्रत्येकं सारो
 पासाध्यवसानाचेति द्विविधं इति पुटभेदश्चत्वारः गोत्तीचद्वेधा सारोपासाध्यवसानाचेति द्विविधत्वेन
 लक्षणायाः कारिकात्रयेण प्रतिपादयति स्वसिद्धये पराक्षेपः परार्थस्वसम्पत्तौ उपादाने लक्षणवेत्तुता
 शुद्धैवमादिधा १ स्वसिद्धये स्वार्थस्यान्तरप्रवेशसिद्धये पराक्षेपः परलक्षणे स्वार्थपरित्यागेन परार्थलक्षण
 स्वपादमभित्यर्थः अतः काकेभादधिरक्षामित्यस्य न तृतीयभेदत्वम् एवं परार्थस्वसम्पत्तौ पराक्षेपप्रवेशा
 सिद्धये स्वसम्पत्तौ स्वार्थपरित्यागः स्वार्थपरित्यागेन परार्थलक्षणलक्षणमित्यर्थः एताभ्यामुपाधिभ्यां शुद्धे
 बहिर्धोक्तान्तर्गोपनीत्यर्थः एतेष्वप्युक्तं त्रैलोक्ये तेष्वप्युक्तं तेष्वप्युक्तं तेष्वप्युक्तं तेष्वप्युक्तं तेष्वप्युक्तं
 संभवत् तथा हि गोर्वाही कट्टरीया लक्षणलक्षणा तावत्कुट्टरीया लक्षणलक्षण लक्षणोवाही कोभयविषये
 गावद्वेत्तुमान्नीयं तमित्यादिविति चेन्नैवम् अत्रोपचारजीनसंबन्धः सादृश्यमसौता शास्त्रे शकसादृश्यशक्यादृ
 तिरयाकथं शक्या पिलक्ष्यता येनोपादनलक्षणस्यात् अतोऽर्थगोत्ती सादृश्यसंबन्धप्रयुक्तानलक्षणयाप

मुखाद्येन च
 दिनस्तीराद्यर्थे
 सन्निधः =

काकासां दधिभक्त
 निवारणान्नय
 सिद्धये नद्वयपुष्टा
 तद्विज्ञात्वा
 तपः ननु विना
 तदन्त्यसिद्धये
 तृतीयभेदत्वम्
 एतत्तदर्थपरित्या
 गेन पुनर्न लक्षणमि

स

स

सादृश्य

सिद्धये

या

का.

१९

॥

स्य

सति-

३

जाते:

६५५

॥

योगोणीत्वात् तत्रोपादानलक्षणायथा कृताः प्रविशन्तीति यष्टीं प्रवेशयेत्तदौ पुत्रकृतायः स्वतोऽमेभवत्यवेषा
 तत्सिद्धये सद्यो निष्कृष्टानलतयति यथावकाकेभ्यो दधिरह्यतामिमादिमं यत्संशयक्रम प्रमेयनर्तीति पदार्थ
 वारिनापादानलक्षणममासरादरेति यथागौरनवेद्यरतिप्रत्याप्रतिपादितमन्तवेधनं गोपदार्थमज्ञातेर्मम
 कथं स्यादिति ज्ञातावच्छेदकतया कथंचित्तत्त्वानयसिद्धये यत्किंलक्ष्यते न त्वयक्तिरभिधेयेवनतल्लोतिचेत न
 यत्कौटिकेवलायामेवाभिधा यत्किं प्रती नतिविशिष्टायां कथायै पुनरावधिचारै प्रमेयनामदीनविशेषणा
 नायेन ज्ञातावेवाभिधा यत्किं विशिष्टायां कथायै पुनरावधिचारै प्रमेयनामदीनविशेषणा नायेन प्रती
 तेरात्वेपादेव संभवात् तद्वक्तुम् विशेषेणाभिधागच्छेत्ती एतादृशकिंविशेषणोति तदेतदपेक्षानुम प्रयोक्त
 न स्याद्वेद्योदतीयलक्षणहेतोरभावात् ज्ञातियत्किंपदार्थोदासीन्येन हिलोकप्रसिद्धिमाश्रित्य दृढिचिचा
 रः कथं तर्हि भट्टमते यत्किं प्रतीतिः ज्ञात्यावच्छेदात्तेपातयत्किंविना तस्मात्प्रभावात् यथाक्रियतामि
 मत्र क्रियया कर्तुः कृत्वितायुक्तमणाः अपरेतपीनोदेवदत्तो दिवानपुंके इति मत्कार्यमादायेव तत्त्वज्ञाने
 स्वपादानलक्षणमिति तावत् तत्र सम्पत्कथायाधारनयेकताया पत्रेः प्रथायाधारनयेथापत्रे
 वराविधौ न प्रथयेत्तत्त्वज्ञानेगीभकारात् लक्षणलक्षणात् तत्त्वज्ञाने चोपरतादौ अवतदादेवोपाधि
 करणतत्सिद्धये गतादिशब्दाः स्वार्थमर्थयन्ति स्वार्थपरित्यक्ततत्रैव वर्तते उभयपक्षपातेयसदाहतामुदा
 नतगोणी उपचारप्रियादिगोणीसूचते उपचारस्य सदाह्यमेव धेयवृत्तिः सारप्रणतिशयमहिम्नाभिन्न
 योर्भेदप्रतीतिरुक्तानेवा मचाकृत्योस्तत्त्वभवः केचित्सुनरादते अपचारमिथ्येनमुदायामिप्र्योतोभेदकम् किं

स्य

मुक्तयेदयोः

उपचारमिथ्याज्ञा

उपादानलक्षणलक्षणयोरेव लक्षणलक्षणयोहि स्वार्थपरित्यागः पतंरस्थितो पादा नलक्षणं स्याथी परित्यागः

केचिदित्य
लघुः
भेदः
तदर्थः

पावन
लादि
पावनलादि
प्रतीतिः

गंगातः
सति
भेदयोः

तुनरस्यतं तच्चलनकस्यमायायेत्यलस्यचभेदप्रतीतिः तद्यादिगौर्वाहीकोगोभयमित्या
दौभेदेविशेषलक्ष्ययोःभेदः प्रतीयते ननु गंगायाद्योषडस्यदौ तत्रभेदमात्रप्रतीतेरि
ति अन्येतु गंगायाद्योषः यष्टीः प्रवेशयेत्यनयोरेव परस्परभेदेरेतुस्तदस्यतु गंगाया
मित्यत्र तत्सत्त्वात् यष्टीरित्यत्र तदभावापत्तिरित्यतः तदुभयमप्यसत् प्रतीतिर्गंगादिपदेस्तीराद्यर्थ
प्रतिपादने गंगादिनष्टपावनत्वादिरूपप्रतिपिपादयिषितप्रयोजनप्रत्ययः तत्र गंगात्वादिप्रतीतिरेव जीजस
ननु तीरेत्वादिसतीतिरेव तीरेद्योषभूतत्रापि न त्वप्रतीतिप्रसंगात् शुष्कगंगा प्राहेन तदप्रतिपादने ग
गासंबधस्तत्र प्रतीयते तदेव तद्दीजमिति चेन्न एवं हि गंगा तदेद्योषडिति सत्त्वप्रयोगे पितृत्वात् प्रतीतिः
स्यात् तत्संबधप्रतीतो विशेषाभावात् अथ लाघेजागहूके कथं गंगा प्राहादिभिर्गंगात्वाधिकती
रेद्योषत इति चेत् उच्यते प्राहेन लक्ष्येर्ध्वप्रतिपादिते तत्र मुख्यभेदो व्यजने या प्रतिपाद्यते - तदेतदुक्तं
तदादीनां गंगारिप्राहेः प्रतिपादने ताव प्रतिपत्तौ प्रतिपिपादयिषितप्रयोजनप्रत्यय इति अत्र प्रतिपादन
रुतिस्तस्याप्राप्त्यस्यो न तर्क्यो धर्तरे न च व्यजने वाः प्रतिबंधक इति काव्यविदापम्याः वदपति हि सारोपसा
धपवसानयोगोर्लोभेदयमदावगमः स्वयं वा भेदप्रतीतिस्फुल्लमिति किं वदुना वाधित एव पावनत्वादि
विशेषस्तदादौ प्रतीयते यत्तत्र विषयि योगफलं न चोदति नन्वेव कथं गंगा मेवा भेदप्रयोजनं वदयति शु
द्धभेदयोरुपयोजनं तन्निमित्तं चेन्न गौण्यात् तन्मात्रस्य प्रयोजनत्वात् शुद्धभेदयोस्तु मुख्यप्रयोजनं तस्यापि भावा

हि. ५

का. ७.
१२

रोपः

ननु मुद्रायामभेदप्रत्ययस्याभावात् प्रतिस्तेपः। गोणीभेदोत्पन्नयत्रेव विभजते सारोपान्ताद्यत्रोक्तौ विषयीविष-
यस्तथा अन्यथा त्वगोणी आरोपाध्वस्तानां भौमियते ननु पदानलक्षणभ्यामिति तत्र शब्दार्थः
विषयी आरोप्यमाणो गवादिः विषय आरोप्यवादी कश्चिद्यत्र तथा अन्यपदुत्तमे दोषा मानाधिकारोपेनो-
क्तौ प्रावप्रसिपाद्योत्तलक्षणसारोपाविषयविषयिणोभेदेनोपन्यासस्तत्र आरोपपदार्थत्वात् विषयतः क-
तेन्यस्मिन्साध्यासाधवस्तानिका ॥ विषयिणोप्यनाणेनान्यस्मिन्नाप्यविषयतः कतेनिगोर्भेदेना-
नुपस्थापित इति यावत् विषयमात्रयत्र निरूप्यते ननु विषयोपि साधवस्ताना विषयिणा विषयतिरो-
भावात् साधवस्तानपदार्थत्वात् एतामेदोमुद्राभेदपि भवत इति प्रतिपादयन्नेव मुद्रायागीण्यास-
लक्षणताम् भेदाविमोचसादृश्यासंबंधांतरतस्तथा गोरोमुद्रोचवित्तयो रमावीरोपाध्वस्तान-
रुचोभेदोत्तोरि साधवस्तंबंधांतरादगोणे अपसंबंधांतरात्तदा मुद्रो नत्र साधव्याद्या गो-
वीदीक इति साधवस्तम् गोश्यमिति साधवस्तम् यद्यपि वादीकस्य वादीकत्वेनेदंतयावोचस्य
तो सारोपत्वमेवोचितं तथापीदं त्वसारोपविशेषणतया ननु दाहोदृष्टक्यं ननु एव कल्पते अविष-
यत्वं पसंकरावसरे नयनामर्भेदार्थो दोषिस्त्वमेतत्प्राप्ती इति उच्येत इति विस्वविशेषणतया किं
मित्यमतिप्रायोक्तिः किंवा एतदिति वक्तव्येन विषयिणोप्यनाणेनोपन्यासकमिति अत्र केचित् गोश-
वत्सल्यतागोत्वमुद्रातिनिमित्तं लक्षणया त्वगोशब्दाद्यगते जामोनादितया भवतीति गोशब्दे
ननु उच्येत नरपणवादीक उच्यते नदयत्तात् अशक्यस्याशब्देनेष्वधर्मस्याप्रवृत्तिरिति नत्वात् प्राक्य

व्य

शक्यवृत्तिरेवमिदम् २।

विशेषाव्यापनधिकरणत्वस्यतत्वात् अपरेतुनगवादिशब्देनवाहीकारिप्रतिपाद्यतेकिंतुगवादिगतस्यजाड्यादिगु
णस्याभिन्नतयावाहीकादिगताजाड्यादयामुणापवलत्वंतद्व्युद्भूतः तद्व्यसम्पत्क मोवाहीकःत्यादिसामानाधि
करणानुपपत्तेः उद्वेगनरचनेचम साध्यांजाग्रमान्यादिलक्षणावच्छेदकमाश्रित्यवाहीकादिर्लक्ष्यतइति तेनजा।
ओवाहीकःश्रुतिवाक्यार्थोभवति तदुक्तमन्यत्र अभिधेयाविनाहेनप्रतीतिर्लक्षणाच्यते वक्ष्यमाणगुणैर्योगात्तेदि
ष्टातुगोणतेति लक्ष्यमाणगुणैरिति लक्ष्यमाणयोगात्जाड्यादयस्यैवव्यपियोगः प्राक्संबंधस्तदागोणहृत्तिरिति
अविनाभावस्यसंबंधसाधनमितेननव्याप्तिः संचाः कोप्रातीत्यादौतदभावात्तदप्रातिपक्षीपक्षिप्राप्त्यतत्रापिसा।
स्यवेतिचेत्तर्हिआदौपादेवव्यापकप्रतीतिरुक्तिलक्षणेत्युक्तमोखबंधप्रत्यक्षसंबंधात्तत्सादोपेयया।
आयुर्वृत्तमिति साध्यवसानेयथा आयुर्वेदमिति पवसादोसादृश्यादन्येयः कार्यकारणभावादिसंबंधस्त
त्सर्वकैआरोपाधवसाने अत्रगोणभेदेसातोपेभेदेयितादृश्यप्रतीतिः साध्यवसानेसर्वथैवाभेदावगमः प्रयोजनम्
शुद्धभेदेसातोपेऽन्येनलक्षणेनकार्यकारित्वादेः साध्यवसानेनव्यभिचारेणकार्यकारित्वादेः प्रतीतिः फलम्
तदुभयंवाभेदप्रतीतिरुक्तमित्युक्तं केचित्तयोप्यनेनोपचारः यथाऽन्यार्थास्त्यगाऽइदं कवित्वत्वाभिभावा
त् यथा राजकीयः प्रहरोरजाकृच्छिदवमकावयविभावाद्यथा कर्मधारयेऽग्रहस्तःसमवायवोप्रमात्रेह
स्येवप्रचारः कवित्तदीयकर्मशालित्वाद्यथा अतत्तातत्ता लक्षणातेनषट्पि १२ उपादानलक्षणादे
यभेदाभासद रहिप्रयोजनाभांभेदेसंभवत्यपिनतेविभाजकत्वेनोक्ते किंतुदेव्युक्तेवेनेतिनतत्ता व।

ल

एवं वशिष्ठमुक्तालितापास्तसंस्थानुजुलितोदुःखोदोषाद्वैः शायतलोत्तमि तत्त्वानेकविधयसंवीर्योद्विज्योग्यता
 न्नियेचितानिललयद्विष्टुक्तानुगमित्वस्तकलवशीकारित्वानुगानिप्रयालिना न्योग्यत्वमभाभ्यवस्पर्द
 एमीयानिगृहानिभ्यन्ते यथावामन चक्रेपीयोदित्यमलिनयतिगुम्भीमहिमाहितांशोर्द्वैतेकपेलयतिव
 कुम्भगृहाः ततोवैदग्ध्यनिष्ठगयतिकचः किंचचचनकृदुक्तेधुनिमधुमालतिरयति अत्रकियापदाना
 मात्यतिकविह्वयत्तरीनिवम्पानि आरुडयथा श्रीपरिचयाजडाश्रुपिमेवंत्यमिताविश्वचरितानाम्
 उपदिप्रतिकामिनीनां योवनमदरवललितानि। अत्रोपदेशकत्वं प्राद्विशेषप्रवक्तृत्वमदेनुपपन्नम्याविह्वर
 णालत्तयताउपरिशतिपरेनानायासेनशितादानमभिभ्यन्त्यते न चसहृदयासहृदय्येसमयोरपिअभिधेयव्य
 कोशान्ते तदेषाकथिताविधातततस्माद्विधाविंशत्यारुडव्यंग्याप्ररुव्यंग्यावेति पवेलतएानिह्यनयालात
 णिकंस्तयति तदुल्लालणिकः स्यादावकअतिरुजस्यः शब्दःतनुवज्यते तदुल्लालणायआश्रयः अथच
 जकशब्दलक्षणविननानिहूपणीया सा चदेधी शब्दनिष्ठार्थनिष्ठा च तत्रांशशब्दलक्षणोपपुकेत्यमेचिवेचनी
 तत्राद्यादिविधा अभिधास्तलालक्षणस्तत्वाचश्रययप्रभिधायाः प्राथम्यादुपजीव्यत्वाच्चतन्त्रलाप्रथमेतिर
 पयितमुचिता तथापिप्रसिद्धाल्लक्षणयाः प्रकृतत्वाच्चतन्त्रतासेवप्रथमनिहूपयति तत्रवापारेव्यंजनाना
 कः तत्रलालणिकप्रतिष्ठापारेव्यंप्रकाशानुक्तलः तत्रलक्षणोत्तमयतीतीकितयत्यतश्चाह यस्यप्रतीति
 माधानुलक्षणसमुपास्यते १५ फलेशब्देकमव्ययजनानापराकिया यस्यपावनत्वादेः फलस्यप्रतीतये
 शब्दाल्लक्षणप्रयशब्दप्रयोगः तत्कलतस्मादेवंगम्यते ननुप्रमाणतरातु व्यापिसन्त्ययेन साक्षात् न चत्रशब्दस्यजन
 अथा माविनाकाधारः तथाहि नाभिधासमयाभावात् पावेनुत्वादेः फलसकेतमदाभावादिभ्यादितिकेतम
 हसहायेवोपयुज्यते नस्वरूपसतीतिवदपते हेत्वभावाच्चकार १५ गुण्यार्थवाधलयोगोहृदिप्रयोजन

दी

य

कंडी
म

दिने

न

तीरेदोषश्चिमाहेन-

का.प्र.
(४)

14

(५)

15

मनस्यिति यत्नलक्षणहेतुः तदभावमेवोपपादयति तत्तन्मन्त्रेनाप्यत्राधायिमाः फलेन केन प्रयोक्तव्यमेतत्सि
सचशह सचलान्तिः १६ यथागंगाशतस्यनारे मुह्येयः जत्रबाधः तीरेचसंबंधः तीरेस्वरलक्षणयापस्याप
नेन शब्देन प्रतिपादयितुमशक्यं पादेन त्वारेः प्रतीतिश्च प्रयोजनमिति गङ्गाशब्देन तीरेलक्षणे तदुपायि
तदमपि मुह्येयं स्यात्तत्र बाधः स्यात्प्रयोजनस्य च गंगादिगतपावनत्वादिविशेषस्तदनेन संबंधः स्या
लक्षणया प्रयोजनप्रतिपादनस्य प्रयोजनोत्तरं संभवेत् तदा गंगाशब्दः प्रयोजनलक्षयितुं न चे
नरेकमप्यत्रेत्यर्थः न केवलमुक्त्यर्थवाधादीनामभावमात्रं किंतु तेवामपेक्षायिते ताद तदशब्दः सर्व
लक्षितिरिति मुख्यार्थवाधादित्रयमपेक्षयोः कलस्वरलक्षित्वमप्येव न विगमात्प्राप्तस्तदमिव प्रयोजन
न प्रयोजनप्रयोजनप्रतिपादयितुं न समर्थ इत्यादिह तो वाधादिकमनपेक्षेति शेषोदष्टमः समर्थ
इति पादेन वाधादित्रयमपेक्षेति दोषः ननु सिप्रयोजने लक्षे प्रयोजनोत्तरमिति वैयर्थ्याद्यदि वया
तेजः १७ मय नवस्था साधारण लक्षणिकादिना मलमुह्येयं ताप्यप्रतीतिः तत्र पावनत्वादिविशि
ष्टमेव तत्प्रतीति किंचित्तनया न केव प्रयोजनस्यापि तत्तत्कोर्यप्रवेशाल्लक्षण प्रयोजननास्ती
ति वाच्यं मंगानरेद्योष इत्यनोपेकार्यस्य पावनत्वादिविशिष्टस्य प्रतीतेरेव प्रयोजनत्वादि
त्पत्तिसाह प्रयोजनेन सहितं लक्षणीयं न युज्यते १८ ऊने इत्याकांक्षाया नाह तानस्य विषयो
इत्यः फलमत्र उदाहृतम् तत्र विषयफलयोर्भेदः सचायुक्तः फलत्वादिजन्यत्वे वा जन्मप्रतीति
विषयत्वे वा आघेपावनत्वादी तदभावः तस्मिन्नेव विषयादुत्पद्यन्त्येव प्रत्यक्षादेर्नीलादिविषय
यः फलतु प्रकटतामेविनिर्वर्तिवृत्तिविरोधः प्रकटता तानस्य प्रत्यक्षजन्यत्वाभावात्

इति सूत्रा
यः १३

का. प्र.
१५

दिशब्दवाच्ये

15

विशिष्टे लक्षणानैवम् पवमुत्तयुक्ता कथं तर्हि नित्यतीतिरित्युक्तम् विप्रोपाः सुललिते १८ तल्लौलति
तेनैति पावनतारवो विशेषाः प्रतीतिविषयः स्युः ते च प्रमुदुगतिरित्युक्ता पादगम्पापवे सचकापादो जेजधुन
नैतन्मकोवप्रमोषितव्यः कथमन्यथा विशेषनतिपत्तिरिति पवल्ताणामस्त्वच्ये जकत्वम् कम् अभिधा
लत्वात् अनेकार्थस्वशब्दस्ववाचकत्वेनियोजिते संयोगादेरवाचार्यः कृष्ण एतिरेज नम १९॥ अनेकार्थ
स्वशब्दस्ववाचकत्वे संयोगादिना नियोजिते सति अवाचार्यधास्त्वयं प्रातेनेन यजुन नित्यर्थः अनेकार्थनेकार्थ
भिधानात्कः अर्थभेदेन प्रभेदः इति नयतु सथातमभिधानात्कः प्रातेन रशः तदभेदधर्माविषयावाचकत्वे
समिधा अवाचार्य कृतेभिधावापादविषयः नियोजननियमन एकेतरस्त्वस्मिन् एतन्मूलत्वमयदादुः श
द्वार्यस्थानवद्वेरे विशेषस्मिन् हेतव इति पनेन नियमनमेव नित्यस्मिन् वच्ये वक्तुं स्यात्सर्वमिति तात्पर्यम् २०
बोधप्रलापः संयोगाद्यैरित्याद्यपर्याहं विप्रयोगादि बहुक्तमभियुक्तैः संयोगे विप्रयोगसु सत्त्वये
विशेषिता अर्थः प्रकल्पे लिंगशब्दस्थान्यस्येति धिः समर्थमेतीति शीरेषः कालो व्युत्तिस्त्वारयः शब्दार्थः
स्थानवद्वेरे विशेषस्मिन् हेतवः २ तत्र संयोगः प्रसिद्धाद्यगुणविशेषः संबधु रूपः तेनाभिधानियमन
यथा सप्रालवको रीमित्यवशं तदित्योगेनानेकार्थस्मिन् हेतवस्त्वाच्येतेभिधानियमपते अन्यस्मिन्
यतस्तस्योगाभावात् विप्रयोगस्तदध्यासंबधुसः तेन यथा अणोत्त्वको रीतिरुच्यते धंस्यप्रतियोगिस्व
कत्वात् सार्वचर्यसरचरता तेन यथा रामलक्ष्मणाविति रामलक्ष्मणासार्वचर्येण दाशरथो विरोधः सदनव
स्थाने वधवृत्तकभावश्च तेन यथा ह्ययातपावितिकोमरीत्यादौ शक्त्यपि क्रायापरस्यातथाभावे विरोधिनाः
कयोश्चिदुपमायां रामार्जेन गतिलयोमित्यत्रामार्जेन परयो र्माग्विकार्तिवीर्ययोः अर्थः प्रयोजनम् ॥

काः प्र० ८६

16

देशात्प्रमेयस्मरानि कालेनयथा चित्रभानुर्विभानिश्चित्रविभानुषट्स्परिकादिवाकारे
 जन्मामाशुचुलणे व्यक्तिलिंगपुष्पादितयायथा मित्रभातीति अत्रनपुंसक रूपास्त्रिगामि
 त्रपदस्यसुद्धिमित्रोभातीत्यत्रमित्रशब्दस्यपुंलिङ्गात्स्वर्ये स्वरस्यराजाद्वैत्वाहुत्वेनार्थप्रती
 तिकृदृश्यते यथा इन्द्रशत्रोवर्द्धसेति अत्रइन्द्रशत्रोऽप्यस्यातोदात्तत्वेइन्द्रस्यशान्तयितेतिषष्ठीत
 त्पुरुषव्यक्ताविन्द्रस्यशान्तनकर्मत्वेनलभ्यते पूर्वपदातोदात्तत्वेइन्द्रः शान्तयितावस्येतिबहुव्रीहिलाभादिभूत
 पाननकर्तृत्वेनलभ्यते काव्येननेत्याहुत्वात् गतानुरागादिस्वस्वरेणदिव्यार्थेविशेषावगतौ।
 सप्तभंगप्रसंगान् अतएवमेषप्रस्तावपदमेवत्यति काव्यमार्गसुरेणगणतस्यादि ननुहृष्टप्रसादित्यादौ
 सुरेणसंज्ञोपनंप्रकाशमेतेनचार्थविशेषेभिधानियम्यतेननुसालात्सुरेणैवकाजुस्यलेतनाना
 धीभिधानियमनंकिंतुपदार्थस्यैवयोजनम् यथा स्वरशब्देनोदात्तादिपुंविबुधितम्
 अतःकाव्येस्वरस्याभिधानियामकत्वेनास्त्येवेतिपार्थक्यहृत्येनेतिविषयानामिति प्रा०
 मेवम् सधाकमसुद्धिः पंकजवैरिणीत्यादयविद्वशाविति न्यायेनाभिधा १६
 नियमनस्या व्यपिपूर्वात्वात् स्वरादयश्चत्वादिनक्षत्रादमिनयापदेशोभूतने

अन्ये चोक्तान्तरताः अभिनयश्च साक्षात्कारादिपरिष्कारादिक्रिया तथा
 यथा पदमेतत्तानि आपदमेतत्तानि पदमेतत्तानि पदमेतत्तानि पदमेतत्तानि पदमेतत्तानि
 अत्रिकस्तिमुक्तलिताभिनयविशेषविशेषितसाहित्येन सप्तनस्पतिं वा घट्य विप्रो ^{नमुक्तलिता}
 अपरेशो ^न विप्रिधानियम्यते एवं शेषमात्रये विप्रिधिमिततिरेषाः ततश्च यथा उतः सदेत्यः सात्र श्री
 नैवार्हतिरयमिति अत्रापदेशेन उदेष्टुमाभिधावत्कार्यम्यते उच्यते यो गादि नार्थोतरामि।
 धातुकतेतिवार्तिवियरनेकार्थे प्राप्तेन कुचिदर्थान्तरसमतिप्रादुर्भावनाभिधाव्यापारः नि ^{शब्दस्य}
 यमता तस्याः ताविलक्षणमुच्यते वाधा विविधात् किल जननव्यापारः यथा भद्रात् ^{व्यजन}
 नोउरधरोक्तनोदिशालवंप्राप्तेः कान्तशालासुखसुदस्य यस्यानुपलब्धतेः पश्चात्
 लस्यदानापुतेकसुभाः सततं करोमः। अत्र प्रकारान्तरभद्रात्मनश्चादिपदान्तराहिते
 वययाप्येवार्थमिधानियंत्रणे सिगजस्य तदवयवयोपसृत्वा र्थस्य व्यजनयवप्रतीतिः नृत्
 पमातोपमेयभावकल्पताविराकेष्टे पत्तो मेदपियात्तत्परमात्राणां मित्याद्यर्थे
 व्यतः कुतोऽप्यमरः अर्थः अथैव। अथ यथातिरेकनव्यजनोत्तरे चेत्यव्यते यत्रोभयोरर्थयो
 लात्पर्यसंज्ञः यत्रैव जस्त्रेव तत्र सामग्रीमहिम्ना तद्विनायार्थप्रतीतिराव्यजनेति एवं
 व्यजनानि रूपजयाद्या एतत्तयति न युक्तो व्यजः शब्दः व्यजमिति प्रसूतेऽपि अर्थगात्पना ^{कं}
 व्यजनेन व्यजनपरः

गृहीत्वा=६ आगतास्मि=६ तिरितं= से दत्त लक्ष्मिः सदा विप्रमा मिदं=६

संवधते अन्ये वाच्यवत्प्रातिपत्तिः अतिर्च्यतना कुर्यात्कुमतेः अर्थस्य विविधस्यापि तु
कस्यापि देव प्रतिभातु प्रमित्यते न तव न केले प्रशालिनी प्रदा प्रतिभा या वा सनेत्युच्यते।
तस्या सत्यामेव वक्तुं चेष्टा स्यादिति विप्रमा प्रतीतिरिति प्रतिपादितम् अतएव
वेया कुर्यात्ताना नृत्या रस प्रतीतिः तथा चोक्तम् सवासना ताना द्या दो रस स्यात्
भवो भवेत् निवासमासं स्यात्तव प्रशक्त्या प्रसन्निभाः यथा कुममुदाहरणानि।
अपि हे लेने लज्जं भवत्तु स मा गद किं सति नुरीय समसे अस्तु लिले एमि सा स एमि सिराची।
समा मित्राणां अत्र वकी कामिनी तस्या दुःखी राव ह्यपदेष्टा विज्ञानता चोद्य रत गोपनं वा
ती भवति जे सिद्धो सञ्चिंता अल सतता सणी सचिय मरुदुभा मणिये क सति नुरीय
दृष्टि रद वर। अत्र दृष्टी प्रतिपादा तस्या अत्यदा पि दुःखं हया चेष्टि एतेन का म्को प्रभागे म
न्यते असा न्यस्य यमन्निद्रादिक मन्त्र वा धित मिति तत्तदृष्टा मुद्रिदना दिरा रूप न
इति केचित्त तद्वो धातु साक्षात् सृष्टये निरुता नव यस्या वा वका र्यत्वात् तथा भूमा र
हान मरुदसि पा चालत न मां वने माधुः साधं सृष्टि मुषिते वत्करा धरैः विराट् स्यात् वाहे
स्थित मनुचिता भति भजे गुरुः विद विद्रम यि भजति नाघा पिकरु पुत्र विदे मात्स्यं
अत्र विद मयि भजति नाया पिकरु स्थितिका कुर्वेष्टा स्यात् स एतेन यो ग्यं कुरु पुत्रो
ग्यं मात्स्यं स्थिति मत्यते न च जे न का कु म्पेन वाच्य सतिः प्रो भन स विप्र तिः।
क्रियते तथा चा प्यगता वाक्यं गुणी भूत मतो न धन्यं मे का कुरि नि चेत् ३

अत्रिदना उर्वलता चिंता व्याल स्य नि साहा प्रमक्तिता मपि परिभवति = १५ =

नरासमांशुपलतिर्मितोदृष्टिंश्चननपुमिदृष्टान्तौसैवाहंतयवकपोलाःसाक्षिर्नसि=१

18

किंचैतस्मिन्
सुभक्तसुदृष्टे

का.प.
१८

ताव्यग्यस्यकोधप्रकर्षस्यपर्यवसन्नतयावाच्यस्यैवतदेगत्वात्तदेतदुक्तंनचवाच्य
स्थित्यंगमत्रकाकुलीतिगुणीभूतवाच्यस्यैवकामितिप्रत्ययस्य
गुणीभूतवाच्यप्रमेयस्यैवकामपनेयेतिचेन्नश्रुतेतिप्रश्नकाकापिकाकार्यप्रता
तिप्रमेयवसानात्तयाकाकुलीविनावाच्यार्थबोधवन्नोपपद्यतेतथैवातिप्रसंगगुणीभावात्तथाप्रमा
मिकौरवशतंसमरेनकोपादित्यादौभीमसेनादौनादृशेवन्नरितदेतदुक्तंप्रश्नमोत्रेणकाकोविश्रान्ते
रितिअन्येभ्यस्तुनेभजतीतिनजकाकुःकिमर्थःततःप्रश्नरूपाकिमर्थएवार्थकैद्विप्रउतितस्यैव
गुणीभावोन्पद्यःननुक्रमेणापिकाकाकाव्यग्यगुणीभूतोभवतिअतएवगुणीभूतविभागोभा
काकातिप्रमितिदृष्टाव्यंगमोतिप्रमपदप्रयोगश्रुतितामर्थमाहःतद्व्यामह्योदस्थलणिमित्तयद्विष्टि
गोलेसिगुणतोपदिष्टेसद्यश्चअत्रनेम्यकोलाणासाक्षिदीवाकामनेकंपश्यतेनाचनदेदनीयदात्म
कवाच्यवैशेष्यात्तमत्सांकीकपोलप्रतिविचित्रोयद्यपतलोदृष्टित्वाश्रितिलितायांतासाप्त्यादृ
शीमहोप्रकृत्यामुकतेतवेतिव्यजनेउद्देश्यंसरसकदलीश्रेणिपोभातिस्वधीकुंभीकर्षत्रि
तरमणिविभ्रमोत्तममकायाःसुचितेकंनिधानाःयेषामप्येवश्रुतिलिताकाकापोमनेभःअत्र
उनमदोदृष्टाव्यस्यतद्विशेषणीभूतवान्तुनादिरूपस्यचवाच्यस्ययथोविशेषणास्यवैशिष्ट्या
समायेप्रविशेतिव्यजनेहोलेभूमिस्त्वमगाआनामैवमिसअलमि एणनेतंतजस्तस्तरे
निर्दवाच्यःसकलेगदभानोदयनिमी=१

श्रुते आगमिष्यति तत्र शिवः अथ प्रहरमात्रेण

१५. न श्रुतं हि भूतमोऽस्मिन् विधिः स त्रिहितो न जेता न वैशिनी मते पवर्तिते वाक्पे प्रविष्टं पुरुष रूपस्यात्मस्य त्रि.
 विधे वैशिष्ट्यात् त्रिहिते नि सं धार के त सम यति व्यन्यते चैव समागमि सदि तु क्तु यो अज वद र मे ते ए १ अमे यु कि
 निविधि सित सदि र म जे सु कर णि जे १ अत्र प्रकरण म् प्रस्ताव स्य अभि सार सं बंधित र प वैशिष्ट्या ड प पति म म
 भितर्त्त न यो प मिति व्यन्यते अन्य य य अरु मा व का यं कु त ध म वा मि क रे मि हा एः ता ह हि ह र भ मि ठ स न र्था प्र
 दश सीता य धि तो म लि र्धः अत्र स्था ति वि वि क्ता दि र्प वैशिष्ट्या दि नु वौ शिष्ट्या दि स हि ता ला र्था प्र कि न्त्र का मु को धु
 फा मिः प्र दे य ति मि य स र्वाः प्रति व्यन्यते गुरु त्वा प र म् प थि य कि म् भा मि नु ह म द भा य ली अ ह म् अ ज प वा से व वै
 सि प च स म् अ मे म च ए मि क र्ण णि जे अत्रा य प द प्र ति पा य म धु स म य वैशिष्ट्या ड न्त्र र व स्यै वि प्रो ष स
 दि ता पि दा ली य दि प्र ज सि त दा अ ह न जी वा मि न व तु न ज ना मि ग ति मि ति पि य न न य न्त्र या य न्यः
 ते आ दि य द्वा ण चै षा ली ला देः न च वे षा य या दारो पा न ति न्ते रे न यि त या सो र्द य सा र मि या पा त्रा
 । स्या र्थ क गं य स्य र स सा स क्तं स मा सा र्थि न म् आ नी तं पुर न शि रो म्भु क म यः ति प्रे च ले लो च ने वा च ।
 च । काले नि वा रि तं प्र स र ण सं को चि ते दे ले ते । अत्रा र स मा सं गा रि चे षा वैशिष्ट्या न्त्र का म क वि प थ
 । आ कृत वि श्रे षा धु न्य ते न च म य मा र्द न स्य स क मा लि ग न शि रो म्भु क पुर न आ नी त मि न्य ते न न र्ध मा ण
 । छे रि ति अ धः दि रे च ले लो च ने वा च त्र नि वा रि तं प्र स र ण मि न्य ते न स्यो स म य के ला र्थ ल र्दि ते ।
 । काले स त म न्त्र मि ति सं को चि ते दे ले ते न्य ते न पा रि तं ग कि म् भा मि न क र ण मी ति व्यन्य ते य य प र्क
 । अत्रे द ह र णो भे दा त रा ण पि सं ती ति न दे वी दा ह र णो न र सं भ व ते न या पि नि स दे र्ध न्य न य प्रा ण

नष्टरत्रोतेनमत्रशयामिउतित्वेदेवसपवपशा ३ शत्रिअधपयिकआवयोःप्रयोनागहेरिति=३

रामरामदा

का. ७.
११५. ५

19

वसतयापुनः पुनरुदाह्रियते वस्तुवोधकादीनां प्रत्येकमेव न संज्ञकत्वं किंतु मिलितानामपीति
 इष्टव्यं तत्र दयोर्मेजकत्वं यथा अन्ती पयसा सज्जपत्य अर्द्धे दैर्द्वयं पलो पदिसा पयसि अर्धे
 अन्य अर्धे एवमद्वयं सज्जदसि (न च यमात्रमेजकत्वं शब्दार्थ युगकाव्यस्य संज्ञकत्वं न सिद्धमित्य
 तस्माद् शब्दप्रमाणवियोगाच्च न तत्र पर्योतयतः अर्थस्य संज्ञकत्वेन बहुसंख्यसदृका पित्वा ॥ २३ ॥ श्वे
 श्रीमहामहोपाध्याय गोविंद कुरुते काव्यप्रदीपे अर्थसंज्ञकतानि एतानि यस्तृतीय उक्ताः
 ॥ ३ ॥ यद्यपि काव्यलक्षणविभागचविधायलक्षणपदार्थेषु विवेचनीयेषु विशिष्यप।
 दार्थः शब्दार्थे विचारितौ इदानीं दोषगुणालंकाराणां निरूपणमुचितं ननु काव्य
 भेदस्य धन्यादेर्भेदानाम् तथापि धन्यादेर्भेदेषु ज्ञातेषु दोषादीनां दयोपादेयतयो रवा
 गमा भवन्ति न यो विशेषेण निष्ठत्वात् यथा श्रुति कट्ट कत्वे दोषाधनि विशेषेण शृंगारदि
 धनोदयोरां द्वादि रसधनोचित्रभेदवादेयपव नाधु र्ददिगुणः शृंगारादावनुगुणतयो
 देयपव रौद्रा रसधनोचित्रभेदवादेयपव अलंकारेपियमकादिरसादि धनवनुपादेयः चि
 त्रभेदे रूपादेयपव तथापि दोषादि निरूपणाय योगिषु काव्यविशेषेषु प्रभेदेषु निरूप्यमा
 णेषु प्रसंगादनुपयोगिनोपि निरूपणीया रस्युल्लासत्रयणकाव्यभेदत्रयमेतानि रूप
 णीयस्तत्र प्रथमे धुनि भेदस्तत्र तावत्तु निरूप्यते ध्यायेद्विवक्षितवाच्याविवक्षितान्यपरवाच्यं
 न च यद्यप्यभिधायाः साधन्या तन्मूलकौ विवक्षितान्यपरवाच्यं पव प्रथमं निरूपयितुं मुचितः तथापि

रामदा
१५

पियतरोकार्धतगतगधनावितितकृत्तसधुमभेदेयतशरार्थेपिधनिरेवलभते अथेवधुनिभेदोलक्षणमूलगन्धंयथाधामेस
निसंभव

जोलक्षणमूलव्येज्जनायाःत्राकनिरूपणात्पश्चननत्तीत्यत्रैवप्रावृत्तिकेकसमपादयसूचीकटाह्न्याये
नुवाच्यममाद्यमुद्दिश्यविभजते जौश्विवहितवाचोयत्तत्रवाचंमवेन्द्रधुनो ॥ अर्थोत्तरे संकमितनत्यन्तवा
तिरुक्तम ॥ २५ वाचः वाचन्यादिधर्माणाधमीश्विवहितवाच्येन रूपेणान्वयबोधविषयित्वा नपेति
तोषयतः तत्रयद्यपि विहितवाच्यमात्रमनायंविभागः किंतुतद्विशेषधनेः नतशक्यतेयावत्तमः तथाति अविहितं चपा
कसान्ध्यानुपपत्तेः सावपाकस्यानुपपत्तेतेन उपयोगिनिरुक्तान्तरास्योद्यत्तत्वासावपाकस्योपपत्तौ अनपपुक्तम
पिपुनरुक्तत्वात्तद्विशेषानाधायकत्वमात्रादा तत्रोभयत्राश्रित्वाच्यमर्थोत्तरे उपयोगिनिर्दिष्टता ल
वेकैदकेसंक्रमितमाश्रयत्वेन परिणामितं वाचाप्यर्थोत्तरेण लक्ष्यत
त्यर्थः द्वितीयेतवाच्यमत्यन्ततिरुक्तम न केनापि रूपेणान्वयप्रविष्टम्
तत्रार्थोत्तरसंक्रमितवाच्यपुनरुक्तार्थया तात्वाज्ञास्यतिपेणाज्ञातातेस म
३० दिश्यदिष्टेप्यन्ति रूदिकिरण एणादिश्यादेतकमलाउकमलार्थ ॥ १ ॥
अत्र द्वितीयकमलाशब्दः सोऽभोदिगुणयुक्तत्वेन लक्ष्ये संक्रमितवाच्यः वि
षयानाधायकत्वमात्रायया त्वासास्मिन्वचि विदुषा समुदायोत्रनिष्ठति आ
त्मीयांततिमास्यायस्थितिमत्रविधेदितम् ॥ ५ अत्रवकीत्यनपुनरुक्तार्थम
अनुपादानेपिवचनक्रियाप्रतीतेः अत उपदेष्टुपत्तिलक्ष्य तत्र

नराजायेनिगुणयसक्तानुगृहीता भवन्ति = ई कुर्यकिरणानुगृहीतायवकमलाः कमलाभवन्ति = ५

काः प्रदी

२

१०

वाच्यार्थः संक्रमितः एवं त्वो मस्मीति पदेऽप्यनुपयुक्तार्थसंबोधनयैव यु-
क्तदर्थस्य वचनकर्मताशक्तः वचनीत्युक्तमप्रकृषावास्मदर्थतत्कर्त-
त्वप्रयातः अतस्तत्त्वाभावात् पदेषु प्रत्ययानुसाराच्चो संक्रमितो न्यायात्मा या-
या एवमनेः सर्वस्य त्वानादनप्युक्तत्वेनात्मीयशब्देन प्रमाणपरिग्रहीतत्वे लक्षणात्
हाचं संक्रमितम् अस्मद्व्यक्तमद्वयवार्थमहणादस्मि यो नैव च नीत्युक्तमप्रकृषः
अत्यन्ततिरस्कृत्यथा उपहृतं बहुतत्र किमस्मत्ते सृजने तावद्विज्ञातमवतापरम् विदध-
दोदृष्टमेव सदो सखिसखितमास्वततः शरदो प्रातस् अत्रापकारेण पत्न्ययोगैरुपहृता
दिपदः स्वार्थविपरीतलक्षणेन च तत्र वाच्यस्य कथंचित्प्रयोगः त्वयैव मपकारेणैव क्रिय-
यमाणमया प्रियमेवोच्यते इति साधत्वं व्यग्ये तवोपकारपकारविवेको नास्तीति वा-
अयं च प्रभेदो न विरोधिलक्षणः किन्त्यत्रापि यथा मम आधून सखिदकरो मलायाः
स्मिता वगद प्रतिहृलवाचः प्रियो विहाया धरमायता त्वाः पपौ चिराय प्रतिषेधमे-
व (अत्र पपावित्यनेन सखिदतिरीक्षणं व्यग्यं गतकटातिशयोच्यं द्वितीयं धृतिभेदे
कास्मिदाभावादिभजने विवर्तितवान्यपरं वाच्यं यत्रापरस्तु सः धृतिमिति प्रकरणाल्लि-
भ्यते अत्यपरं व्यग्यं पस्तजनीभूतम् अयं भेदो मिधामूलव्यग्यप्राधान्येनातिदृश्यः
एष तु काण्यलक्ष्यमव्यग्यो लक्ष्यव्यग्यक्रमः यदः ॥ १५ ॥ सूची कटाहत्यायेनाभित्या

सम
२

का नदी

स्था

२१

ती०

४१

३०

३०

३०
२५

नस्यादीनां स्थायिनो विभावयन्ति स्थास्वादां उपयोम्यन्तं नयन्ति ते विभावाः अनुभावयन्ति ॥
 चतुर्नित्यनुभावाः पाषाणकतया विशेषणभितः कार्यस्थितत्वापयन्ति विशेषणभित्ति
 चरन्ति वा व्यभिचारिणः व्यक्तं उच्यते किञ्चिद्वर्णनं पयायः स च विशेषणं तथा च व्यक्तवि
 शिष्टपदस्यापीरसः पदे चरसस्याकार्यत्वं च न विभावादिभिः कार्योपस्थापिते स्थायिनो
 जननात् विभावादिकार्यतयेव प्रकृतत्वादिशिष्टत्वस्य कार्यतानवर्कदकत्वाद्वा नीलवदन
 वत् तस्मात्स्थायीतरसः किं तु विभावादिमूलकं वत्सैव वा अल्पथानकार्यत्वादिप्रयवि
 रोधादिति प्रलपितमात्रमसादेयम् सत्येति यस्य यानिकाग्रादीनि सत्तेस्तज्जातीय
 रित्पर्यः स्थायी विरुद्धैर्विरुद्धैर्वाभावोपस्थितप्रवादोभावः यदुक्तम् विरुद्धाश्च वि
 रुद्धाकार्येति रोधात्तमत्रमाः श्रानेदां उपकंदोत्तौभावः स्थायिपदास्पदमनचेयं स्वकपोलक
 ह्यवास्तवकारस्य उक्तं हि भूतेन विभावानुभावव्यभिचारिभावास्ततिष्ठन्ति यत्
 हि तस्य ते महती लघुप्रभृतयः स्थायिनविभावेनासाद्यो न्यादकभावत्रपादनुभावे
 नगम्यगमकभावस्वरूपा व्यभिचारिणा योष्येषोषकभावैरुपात्तं यो गम्यं वन्त्यादुसस्पतिष्ठा
 त्रिरुत्तरिभिव्यक्तिः उच्यते अर्थः तथाहि ललनादिभिर्गलस्वनविभावेः स्थायीत्यादिके जनि
 तः उद्यानादिभिर्हृदीपनविभावैरुदीपितः अनुभावेः कडाक्षभुजक्षेपणादिभिः प्रतीतिव्यग्यः
 कृतः व्यभिचारिभिः रुक्तेठादिभिः परियोषितो रसादावनुकार्यरसः नटेतत्तत्पद

ਪ੍ਰਸੰਧਾਨੁ:

६२

पतानुसंधानवशादपरोक्षमात्रः सामाजिकानां चमत्कारहेतुरिति तदेतदपेक्षालं सामाजिकेष्टुतद
भावेनचमत्कारविरोधान्नचतद्धानिमेवचमत्कारहेतुः शाब्दज्ञानेपितदापत्तेः लौकिकप्रमाणमि
दृष्टानेनापिचमत्कारप्रसंगात् नचानुभावादित्थानवत्त्वात्तत्रापिपक्षान्नतत्साक्षात्कारमात्रमि
तिवाच्यं चेदनसुखादौवैपरीत्यदर्शनात् अन्यथैवैषांप्रमाणतादृशकल्पनायामानाभावाच्च श्रीशंकर
रुस्यापितोविभावादिभिर्नृणांपक्षभावरूपसंबन्धसंस्थितिष्वन्तिमुमितिमित्यर्थः तथाहि विषयानि
यमविषयाधीः सम्पादुडि यथा रामयथायसयमेव रामस्ययोगान्ययोगवत्केदविषयेऽनेनराम
तीर्णवाधानुमिष्याधीः यथा नरकालिकेनरामोयमितिवाधेरामोयमिति विरुद्धोभयकोटिकाचुस
शयः यथायोरामो नवेति सद्देशोभयविषयाधीः सादृश्यधीः यथायमसद्देशोयमिति निर्देशो लोकाप्रति
द्वाभ्याविलक्षणतयाचिन्तारामोयमिति वदामोयमिति वृद्धा प्रथमं पक्षं नूनं तदो विषयीक्रियते तमस्त
त्राविद्यमानमपि भावादित्येति मवगम्यते ऊतः सर्वमेव रामो वायाविभोवेण रुषितामासाद्यकृतो
तिशाय्याभ्यासेन नटेन सेयममंगेषु सुधारसकटासमृद्धकर्मशालाविकादृशः मनेष्य श्रीमन्महः
रीणीप्राणेष्वरीलोचनगोचरभातेति वैवाट्टमद्यतया चपल्यतनेत्रयावियुक्तस्तु अविश्लविलो
न्नजलदः कालसमुपागतस्यायमित्यादिकाया नुसंधानवत्त्वादा लवतोद्दीपनवत्त्वात्तदनुगुणस्य
रोमाचददं प्रोक्तं यस्याविभावेन व्यजनीयस्या कण्ठे स्तत्कार्यप्रकटनेन च प्रकाशनात् अयनेः कृ
त्रिमत्वेनातस्मिन्नेपि कृत्रिमत्वेनाज्ञानात्स्यायीत्यादिरनुमीयते सैवानुमितिः संचमत्काररूपा
चर्वण अतस्तयाविषयीक्रियमाणस्यायीसञ्चयने चर्वणचसामाजिकानां तिनितेष्टे च स
निबद्धः ननु साक्षात्कार्यवचनकारेण ननु मित्यादिपि अत्र साक्षादावनुमयमानमि

तस्यावस्थात् वस्तुसौंदर्यवत्तादसनीयत्वेनस्यापिनामन्यानुमेयवैलक्ष्यापात् तथापि स्या
 पिना नटे सत्त्वाद्वाभावतारेनुमितिरेव कथं स्यादिति चेन्न अभावनिश्चयाभावावगाहितया संभा
 व्यमानतात्पत्तदृष्टदृष्ट्यादि यतः प्रत्यक्षमेव प्रमाणानुमित्यादिरपिलोकप्रसिद्धिम्
 वक्ष्याम्यथा कल्पनेमानाभावाः सूत्रस्यान्यथेव योजने संभवात् भट्टनाथकृतेन तावन्नयनत्वेन
 ननु गतत्वेनानुमायते न चोच्यते न तामाजिगतत्वेन व्यज्यते आद्यपक्षयोरुक्तदोषात् अस्या
 तन्नान्येषां च मत्कारभावाच्च अंत्येति दुस्येव व्यंग्यत्वाच्च इत्यस्य चासिद्धत्वात् सर्वेषामे
 वाभिव्यक्तिप्रसंगाच्च तस्मादिभावादिभिः संयोगात् भोज्यभोजकभावसंबन्धादस्य निश्चयि
 मुक्तिरिति सूत्रार्थः न च भोगपक्षे विदोषावकाशाः भोगस्यालौकिकत्वात् तथाप्यनिष्टः स्यादी
 श्च निष्टैरपि विभावादिभिः कथमन्यनभोजकत्वादिप्रसंगादिति चेन्न प्रहृष्टमनः काव्यस्य त्रयो व्यापा
 राः अभिधाभावकत्वं भोजकत्वं च त्राभिधानिरंतरांतरार्थनिष्ठत्वेन द्विधा भावकत्वे साधारणीकरणम्
 तेन हि व्याप्येणाभिधादयः स्यादी च साधारणीक्रियते साधारणीकरणं च न देवयत्नीतादिनिषेधाजो
 कामिनीत्वादिसामान्येनोपस्थितिः स्याद्यनुभावादीनां च संबंधिविशेषानवधिजन्यमेव संप्रत्यक्षपाद
 यनाद्येपि पवकावेनाद्ये च द्वितीयव्यापारो साधारणीकृतैर्विभावादिभिरुत्पीथव्यापारसाहित्येन तथा
 न पवस्यापीभ्यते भोगश्च सत्वगुणैरेकात्मकाश्रितेयस्यानदस्तत्सु रूपा अनन्यात्वेन वनायासं विमल
 रूपे लौकिकमभ्यानुभवैलक्षणः सत्त्वजसमसंश्रानानुद्रेकणकमानादः त्वमोहादयकाश्रिते उद्रेकश्च
 स्वतः प्रावभिभूयावस्यानमिति संश्रानानुद्रेकणकमानादः त्वमोहादयकाश्रिते उद्रेकश्च

अहमस्वीयत्वसंसर्गः १

बोधे संव

संसर्गोऽहमप्रयोजनसंप्रयुते एवं च वाक्यार्थवैधेयसंबन्धिविषयत्वात् नुभवोऽपि न विरुध्यते संसर्ग
बोधे संवधीनविषयः किं त्वपदायस्मृता एवेत्यनुभवविरोधाद्विचारस्तद्वत्त्वाच्चानुपादेयं न त्वे
वं विभावादीनां साधारण्यविनोतत्वेनाद्यातादस्वसाधारण्यस्यापि तेन तत्त्वस्य स्यात्
स्य तत्तदात्मनिष्ठत्वात् यद्यप्यसाधारण्येऽपि तस्य तत्प्रतीतिविरोधस्तथापि तदंशोऽस
हृदयसंवादेन स्यात् संपर्वलोकि कतादृशस्वीकारकाग्रणमिति उच्यते
उपाया प्रमाणां विभावादीनामसक्तत्वे साधारण्यवलोत्तरसातु भवेत्काले स्यापि तं प्र
मानविशेषातिष्ठत्वात् लक्षणयाः परिमितप्रमात्वात् ताया यद्विगतते मज्ञाते तद
शो नोन्निविता वेद्यातत्संपर्कशून्या परिमितो भावो यस्य तेन प्रमात्रात्कालसूद
यसंवादकारिण प्रमात्विशेषसंबन्धाग्रद्वयेण साधारण्येन स्यात् यद्विज्ञानेन चर्वते
चर्वणाविशिष्टः स्यात् यीरुत्तु च्यते चर्वणाया च स्यात् यीविषयीक्यताम ननु सत्त्वा
त्मकमात्मेति तत्तत्स्य व्यक्तिरिति चेन्न स्वप्रकाशनात् साकारवदभिन्नस्यात्मनो विष
यीकृतात् अभिव्यक्तिविशिष्टस्यापि स्यात् यी चर्वमाणैकप्रमाणतया चर्वणा
नाशे विनष्टोऽस्ति प्रतीतिविषयो विभावादिजीवितावधित्वेनाज्ञेयचर्वणः प्र
वपरिस्फुटत्वं हृदयमिव प्रविशत् सर्वगीनमिवालिङ्गत्वं अन्यत्सर्वमिव नेरेदधत्

चर्वते
चर्वे
राम
२३

न

बुद्ध्यासादमिवानुभावयन्नतएवपतिलो। किकचमाकारकारीष्गाम्परिकोरस
 न्युच्यते नन्वेवस्यायिविभावादिमहालवनानामिकारसस्यप्रतीतिरिति पर्यवसन्नम्
 तच्चनपुनरविभावादीनां पार्थक्येन प्रतीतिप्रसङ्गात् तदुपपत्तिरिति स महालवनव
 दिति चेन्न पार्थक्यस्यायेन चर्चणात् यथा पार्थक्ये कर्षणप्रमाणपार्थक्येनानुसृतं तथा
 त्रापि विभावाद्युक्तं ननु विभावादीनां परामर्शान्वयव्यतिरेकात्तत्कार्य एव रसः किं नोच्यते
 रतिचेन्न न विभावादिपरामर्शस्य कारणत्वं यदि स्यात्तदा निमित्तकारणत्वमेव न च तत्रा
 प्रास्यकार्यनाशकतादृष्टादित्वादीनां तथात्वात् नमुपपत्त्यात् चन्द्रनादिसंज्ञजन्यसाक्षादि
 न्यायोभविष्यतीति चेन्न न हितवत्संज्ञाभावे वस्तुविनाशप्रपत्तेरिति न तदभावे कारणभा
 वात्कार्येनोत्पाद्यते ३ तत्र स्पष्टत्वे स्पृष्टत्वे हि कथं विनाशरतिचेन्न विरोधिगुणान्तरात् अत्र
 पितृयास्त्विति चेन्न स्तस्य वेद्यान्तरसंपर्कस्य न याज्ञानात्तदशदेहत्वात्कालेऽभावात् नन्वेष्टे
 षोऽवकाशविसमानरतिचेन्न समानः अत्रैकीकोत्तयादौषासंस्पृष्टात् किंच चर्चणा
 विशिष्टस्यापीरसः न च काव्याद्युपस्थाप्या विभावादि विशिष्टदेवः न तस्य स्तयाप्यरतिचेन्न
 विभावादिपरामर्शविनाशरतिरुद्भावात् न चैकैकस्य मन्वीति पारिकल्पका च संभवति
 किंच स्वमित्रतज्जन्यज्ञानविषयादितद्विषयं च्यते अतएव स्वप्रकाशानयेपि चाक्षपाद

अज्ञकले निर्दिष्टः पदैकस्य २

कल्पकविषयत्वरूपतृतीयकोटिशालितयालोकोत्तरचमत्कारमेवगत्यतिनपुनर्विरोध
मिति अथविभावादयोमिलिताः किमितिअज्ञकलेअभिचारान् अथैकसादन्यद
यातेपात्तत्राप्यल्पवस्तुव्यक्तिरित्यभिचारश्चित्तव्याप्यादयोऽपि विभावाः भया
नकसेवोद्गादेतवीर्याणामुष्णपातादयोऽनुभावाः शृंगारस्येवकरुणामयान
कयोः चिंतादयोऽभिचारिणः शृंगारस्येववीरकरुणामयानकानामित्यन्यदुपात्तेषा
नियमान्न ननेवेमिलितस्येवञ्च अज्ञकले एकैकोपस्थितौ रसव्यभिर्न स्यात् ६ श्रुतेचासे
यथा वियदलिसलितानुगर्भमेवमधुकरकोकिलकूजितैर्हिंशाश्वीः धरणिभित्त
वोज्ज्वलकटेकाप्रणतिपरेदपितेप्रसीदसन्धे १ इत्यादौकामिनीगतायारतेपालव
नोद्दीपतचिर्भवात्रस्यापस्थितौ पवस्वपरिरुदितमृगात्लीलातनंगप्रवृत्तिः कथ
मपिपरिवृत्त्यप्रार्थनाभिः क्रियासु ॥ कलयतिहिंसाशोर्निष्कलेकल्पलक्ष्मीमभिनव
कविदत्तकौटुम्भीकपोल इत्यादावगमालिन्याद्यनुभवमात्रस्य दृष्टादृष्टकसागते
विवर्तितसंभाषिणस्फुरितसंस्पृश्यत्वात्तद्गहनवसनं किंचित्तेभूलतेस्मदि
न्याश्रयानेतिव्यतिकरेवाध्यापुसर्गद्वाराचक्षुर्जातमहोपपचचतुस्तोतगतिप्रयास

अकारणः
कोपः अस्व
याः

ह्रियतइतिहेः खण्डः = ३

लज्जा = दृष्ट =
प्रसादः =

१५

इत्यादावुत्सुकादिविशेषणव्यग्यानामोत्सुक्यलेजादर्थकोपाख्याप्रसादा।
 नांयभिचारिमात्राणोरुययप्यत्रेयसीत्यालेवनविभावोप्यस्तितयापि
 नस्केलधमेवतयातिर्देशादनस्ति कल्पयेवेति मैवसु पक्षाविभावादीनामसाधा
 णोपनान्यद्वयापेक्षकत्वेनाशपिमिलितानामेवव्यजकत्वात्तत्वेषांचेदसाधा
 णोपकिमन्यद्वयापेक्षोपिनपेक्षैकव्यभिचारेणाद्वित्रयोपादानंअथसाधारणमे
 वकथंमहिंसायीविशेषोयोम्यविभावायपेक्षकत्वमितिचेइत्यतेपेक्षैकव्यभिचार
 मिलितानांव्यजकत्वेस्थितेसाधारणोपनापीतरद्वयमाक्षिप्यते किंचरस्यवि
 भावादिसमूहालेवनरपत्वात्पेक्षैकत्वादसाधारणादपि व्यक्तिभावानिमिलितानां
 मेवव्यजकत्वेमनोसाधारणोनापीतरद्वयमाक्षिप्यतेनतोमिलितैस्तदभिव्यक्तिरिति
 केचिदाहरेकपवशृंगारेस्तः केचिच्चद्वादशेत्यादितन्निरासायस्तुमेदानाह॥
 प्रयोगोदास्यकरुणारौदवीभयानकाः बीभत्सादुतसंज्ञोचेत्यष्टौनादुःखास्तत्ताः॥
 इतितावन्महाप्रसाः अतःकावेपितावेतशपयः नतरसः सखात्मकदतिप्रतिपादितेनतस्यइ

का. प्रदी
 २५

राम
 २५

एतद्यः करुणादिरिति चेन्न लोकेतया तेषु काव्यादौ पार्थति कालौ किकसु खोद
 यात्र मुन्ययात्रे तावतामप्रहत्यापत्तेः श्रृंगारदीनां लक्षणचरत्यादिप्रकृतिकत्वं
 तत्र मनोनुकूलेषु पुंसु संवेदनरतिः तस्य कृतिकोरसः श्रृंगारः सच देहा संवो भो
 मो विप्रलं च तत्र अनुकूलौ निषेवेते यत्रान्योन्यविलासिनौ दर्शनस्पर्शनादी
 निससंभोगो मदाचितः (सच परस्परलो कनालिंगनादिभेदादपरिगण्य इत्येकपक्षग
 गण्यते भावो यदारतिर्नाम प्रकर्षमधिगच्छति नाधिगच्छति चाभीष्टं विप्रलंभस्तदो
 च्यते सच संगमसर्वस्तदन्यश्च तत्रान्योन्यविलासहेतुक उच्यते अभिलाषपदेन त
 डेतौरनादिसंगभावस्य लक्षणत्वात् आद्यस्तु कुचिदीर्घयात्रायेन वामानत्तपः स र्ष्याहेतु
 क उच्यते ईर्ष्यापदेन मानहेतोरुपलक्षणत्वात् कुचित्तकार्यवशाद्देशान्तरस्थितेः स
 प्रवासहेतुकोभिधीयते उच्यते मानोत्पत्त्या मानवपि प्रवासो ह्यज्ञानद्वारा विलसितो
 प्रयोजकाविति नाव्याप्तिः प्रवासोऽज्ञानज्ञानलक्षणत्वात् कुचिकापात्रसच श्र
 पदेतु करुणिव्यवहियते कुचिउत्तत्रितयातिप्रित्तादुरुलजादितः कायागत स
 पव विरहहेतुक उच्यते करुणा श्रृंगारस्यात्रैवोत्तर्भावः तत्र सभोगो नाधिकार्यो

प्रवासज्ञानः

रञ्जो

का. दी.
२६

26

श=

नायकाख्यं कमेणोदाहरणानि अन्तर्वासगृहं विलोक्य शयनादुत्थाय किंचि
कृतैर्निद्रायाजसपागतस्य सुचिरं निर्वर्णयत्सुमेव विष्णुं परिचुष्य जातुल
कामालोक्य गङ्गां स्थलीं लज्जान्तमसौ प्रियेण हसन्तां तां चिरं चुषिता ॥
विलोक्येति लज्जासत्ता नकारकं त्वमग्रादि चिन्तयेत्कंचुलिकया धत्सेमः
मनोहारिणी तस्मिन्प्रियभिधा यिनि प्रियतमे तद्दीर्घा संस्थिति शयनोपांत निवि
ष्ट सस्मितसखीने जोसवान्दितो निर्यातः शानकैरलीकवचनेत्यन्यासमात्मीजनः २
दीर्घावसनमस्मिः विप्रलम्बेण भिलाषहेतुर्यथा प्रेमाद्गणयत्यप्राः परिचयादुद्गाढा
गोदयात्तास्त्रा मुग्धदृशो निसर्गमधुराश्चेशभवेयुर्मेति यास्येनः करणस्य वास्य करणव्या
पारोधीतगादासंसापरिकल्पितास्य भवत्यानेदसान्द्रो लयः प्रेमः सैरुः सपवप्रकृष्टः प्र
णयः सपवपरिचयाति प्रायेन रञ्जनतमो रागः ईर्ष्याहेतुको यथा सापत्न्यः प्रथमापराध
समये सख्योपदेशं विना नोजानाति सविम्व्रमांगैव क्रोक्ति संसृजनाम् स्वकैरक्षकपोल
पालिगतिर्नैर्ष्यस्तने जोत्यलावलाकेवलमेव रोदिनि लुठ ज्ञोलातकै रश्रुभिः २।

२६

वलिता २

१ सखिनोपदेशः सख्योपदेशः सखिणा प्रवासे देतुको यथा प्रस्थाने वलये कृतं प्रियसखे ॥
 २ सखिगते दृष्ट्या न दृष्ट्या सखितं व्यवहितं चित्तेन गतं प्रवः यातं निश्चितं चेतसि प्रियतमे ॥
 ३ सर्वसमं प्रोक्तं गतं को सति जीवितं प्रियं हृत्सार्थः किं नृप्यते ॥ न प्रवासहेतु र्यथा ॥
 ४ कियदेवुमवेद संधरायं कतिवा पक्षवसंचया भवेयुः कियती च समुद्रिं पुजानां परितापो ॥
 ५ पदियेतयेः कृपायाः ॥ सखाः प्रवासितेनायके प्रतीयमन्त्रिः भवतदेतको यथा समैव ॥
 ६ किं हरे परि विद्यसे कति पयैरेव प्रिये वासरे रायामो वयमेहि पदियेतः प्रास्थानिके संगले मो = ६
 ७ पदेवादिनिवृत्तिमेदपितया निश्चयपात्रो कृतो संभारः कलषो विलोचनपयो धारयित्वा ॥
 ८ सखितः ॥ शापदेतुको यथा नामालिख्य प्रणय उपितं धातुरागेः शिलायां मात्मानं ते वरणप
 ९ तितं यावद्विष्णुमि कर्तुं म अस्मै स्तावन्मुहुरुपचिते ईष्टिरालुप्यते मेवुरस्तस्मिन्नपिन सहेतुं
 १० गमनोक्तोतः ४ अलिखितपीकविषय एव विरहहेतुको यथा अन्यत्र जननीति का खल
 ११ कथानाप्यस्य नादृक् सुहृद्यो मोने कतिमागतं च दृष्ट्वा कोयं विधेः प्रक्रमः इत्यल्पतर कल्पना
 १२ कवलितं स्नातानि शोतातेरेवाला च न विवर्तनं अतिक्रान्ता मोति निद्रां निद्रा ५ एवा विरहोक्त
 १३ एविते त्वभिलाषहेतुको र्भियते न्यग्रीडादिभिश्चैविका सोदास उच्यते न्यग्रीदेकते तेन
 ग्य

का. प्रदी.

२६
२७ ति

२७/२

ग्य न्य

हासप्रकृतिकोहासः यथा आजेचपाणिमशुचिममहप्रिवेष्टामंत्रोभसोत्र
 निपदं एषनैः पवित्रे तारस्त्रं प्रदित श्रुतेमदोप्रहारं हाहादतो हनितिरो
 दिमिविसुशर्म (अत्रताद्यमानो विसुशर्मो तत्कृत्तुनंच विभावोरसाश्रयस्य
 तद्वाक्यमनुभावः चापलादिर्व्यभिचारिणि ३ एनाशगदिभिश्चेतोवेक्ष्यंशो
 कशब्दभाक आदिग्नदण्डनिष्ठाः शोकप्रकृतिकः करुणा यथा हासा
 तत्त्वविनामि कुत्रकिमिवादेवताः काश्चिवाधिका एतन्मिवाहं तव पतितो प्राप्तिरु
 एते गेषु दग्धो दग्धो ॥ इत्यंघ्र्ये सम्यग्रुद्रकरुणापो रगतामं गिरिस्थि त्रस्यामपि
 रोदयंति शतधा कुर्वन्ति मितीरपि । अत्र विपद्नाकाचिदीश्वरसंबोधा तदंगदाह
 श्रविभावो प्रतिकूलेषु तैलास्यप्रबोधकोप्यते तत्प्रकृतिको रोदः यथा कु
 तमनुमते दृष्टं वा ये रिदं गुरुपातकं मनुष्यमभिर्तिसंयादं भवद्विरुद्धायुधैः ॥
 तत्कश्चिन्नासाधं तेषां समीपमकिरीटिनामयनदमहं मिदं सासैः करोति दिशो वलि
 काटां नैषे सखं स्य पातु साहस्यते तत्प्रकृतिको वा सच विधायुद्रवीरो दानवी
 रोदयावीर्यं नत्रायो यथा वेदाः संजासमने विजयते न दत्तं दत्तं दत्तं दत्तं दत्तं दत्तं दत्तं

एकमदास्य

स्थं=२

पतितो प्राप्तिरु

२६
२७

३

भायुष्मदेहेषु लयां दधति यमसीसायकानि सन्तः सौमित्रेति एणत्रं त्वमपि नदिरुषां
 ननु हं मे च नादः किंचिद्भूगलीलानियमितजलधिं यमनन्वेषयामि (स्य परावृत्तं
 यौ रौ रणत्रमातुजनि तं चित्तवैक्लव्यं दमयं तत्प्रकृतिकोभयामिकः यथा ग्रीवामं
 गाभिप्राप्तं मुहुर्ननु पतति स्य दनेव डेदृष्टिः पश्चादं न प्रविष्टः शब्दतनमया द्रुपसाष्टवंका
 यं दमैरंदावलीढैः अमविहृतमृत्वमंश्रिभिः कीर्णवर्त्मा पप्रपदमप्रतात्ताद्विपत्तिवद्भुतं
 होवमूर्त्या प्रयाति (जगुप्साविस्मयार्थानां दोषमादात्मदर्शनात् तत्प्रकृतिकोकीम
 न्सः यथा ३ कृतेन कृत्य कृतिं प्रथममष्टपष्टकोपमयां सिमं सा तं स सिक्कपुष्टिं
 उद्यवयवखलेभान्युगमसूतीनिजगद्या आर्तः पर्यस्तनेत्रः प्रकर्तितः पन्नः प्रेतं
 कः केरकादकस्यादस्थि संस्थस्य पुटगतमपि कृत्वा नमगममति (विस्मयसि
 तविस्तारो वस्तुमादात्मदर्शनात् तत्प्रकृतिकोद्भूतः यथा चित्रं महानेष्टनवाव
 ताः कृत्वा निरेषाभिनवैव सद्रिः लोकोत्तरं धैर्यमदोषभावः काष्ठाकृतितं ननपष्ट
 मर्गः १ पष्ठाभेदो वचनमात्रानुसिध्यतीत्येषा विचित्रानुक्तं ह्यस्यापि भावानाद
 रतिरूपमश्रुशोकप्रकोपोत्साहौ भयं तथा जगुप्साविस्मयस्य मस्यापि भावाः प्रकीर्तिताः २
 नत्र विरुद्धा अविरुद्धा वा यतिरोधात्तु मदासाः आनन्दो जगुप्सादो भावः स्यापि पदास्यदम

ॐ

२४

सामान्यलक्षणम् अथ स्थितिश्चेष्टासु कुरुत्यायेन केन च दृढन्यायेन तु व्यभि
 चारिणामित्यनयोर्भेदः विशेषलक्षणानुक्तानि अष्टावेति चेत्स्यापिनोम
 नाधिकशंकातिरस्ति यथापि भावानुभावप्रेतिपाद्यं जकत्वसु स्कारेण व्यभिचारभेदोपदर्शनं
 नृकाश्रित्यायल्लयापि चाप्यसद्भावविवेचनायतिर्वेदस्य स्यादित्यवस्थापनाय च व्यभिचारिभेदात्तद
 निर्वेदल्लानि शंकाव्याप्त्या स्यात्तदप्रमाः आलस्यैव देन्यवचित्तमोहस्यतिर्पतिः ३१ बी
 डावपल्लतादृष्यं आवेगजडतातया गवाविषादयोः क्वचिन्निद्रापस्मादपवच ३२ अपि पुत्रोपा
 मर्षस्याप्यवदिस्यमयोग्यता मतिव्याधित्तयोन्मादस्य मया मेव च ३३ प्रामाण्यवचित्तवैक्य
 विज्ञेयव्यभिचारिणः त्रयस्त्रिंशदमीमांसाः समाख्याताः स्वतामनः ३४ नातनपवसमाख्या
 तानतलक्षणतल्लक्षणानामन्येव सप्रपंचदर्शितत्वात् तद्यथा तत्त्वज्ञानाद्यदीर्घादेर्नि
 र्वेदः स्यावमाननं तेन चित्ताश्रयिण्यासवैवर्ण्ये क्रीडादीनता १ चित्तस्य सुदो निर्वेदस्य तज्ज्ञानो
 दयारिणि रितिकचित् २ त्यायासकलाभासाद्वातिर्निःशान्तेवया ३ तस्यावैवर्ण्यकस्यानुसाह
 कार्ष्यादयो मताः अनर्थप्रतिभाषाकापरकौ र्यात्सु दुर्नयात् वैवर्ण्यं कं पवैमुख्येषा लोकास्पृशो
 षकृत्परैर्कर्मक्षमास्य पागवदौर्जन्यमनुजाः दोषो दोषभेदविभेदावज्ञाकोपे गितारयः ४
 संमोहानंदसंभेदस्य लक्षणं चो गतिः मधुपातादिजोः सेयो मदेविविधभावकृत् ५ नम
 सतः प्रहसति गायति तद्वच्चमथमप्रकृतिः परुषवचना निधायी शते रोहित्यपमसत्तः

दश
 २७ २८
 २९

रामराम
 १९१८

अमः खेदो धर्त्यादेः सासति राभिरदिकृत अमग्लान्ते विभेदं तु चक्रेका
एकार्यता अमस्यातिशयावस्यामयवाग्लानिभूचरे बलस्यापच
योग्लानिमाधिकाधि प्रकषभभित्तिके आलस्य अमगभादेर्जैह्यं जेभा
क्रियादिकृत दौर्गत्यादेर्नौजस्य दैन्यं कार्षा मजादिमत ध्याने चिंतारि
तानाप्रः अल्पता आसतापकृत अपच सर्विकान्तेषु स्थितिस्थितेति के
चरा मोहादे विचिंतताभीतिदुःखरोगानुचिंतनैः पूर्णताज्ञानपतनभ्रम
एतदृशनादिमत सदृशज्ञानचिंतायैः संस्कारजायते स्थितिः मूलमूल
सकभजवादनादिस्तु उद्भवः अभीष्टार्थसंसाधनो ह्यपराधप्रतापुतिः सो
दित्यवदनो ह्यसमाहसप्रतिभादिकृत दुराचारदिभिर्ब्रीडायां भावो विधीयते
वस्तुं गुलीयकस्य शंभूरावाधो सुवतकृत चेतोनिमीलनं ब्रीडायां गरागयवारिभिरि
तिकेचित् मात्सर्यद्वेषरागादेश्चापलं तनयस्थितिः आत्मप्रकाशउकराचेष्टाचयलतो
च्यतइतिकेचित् तत्र भर्त्सनपारुष्यखल्व्याचराणादयः मनः प्रसादो लाभादेर्द्वयोश्च स्तेदगद्गं

का. प्रदी.

२५

२९

आवेगोपजविद्रावरण्यादे संभ्रमोमतः तत्रविस्मरणं स्तम्भः स्वेदः कम्पः स्खलङ्गतिः अत्रतिपा
निर्जडतायादिष्टानिष्ठदर्शनश्रुतिभिः अनिमिषरयननिरीक्षणहस्तीभावादयस्तत्र कि
यास्वपादवजाङ्गुचिंतोक्तमभयादिभिरित्येके गर्वीभिजनलावण्यधनैश्वर्यादिभिर्मदः
सवित्तासंगवीदाविनयावसादिकृतसः शरबुकार्यासिधादेर्विषादः सत्वसत्त्वयः निष्ठा
सोक्ताससतापसदायान्वेषणदयः कालात्मतमोक्तस्योक्तप्रतिसंभ्रमैः तत्रोक्तासत्त्वय
प्रासदतापस्वेदवित्रसाः निद्राव्यापारवैमल्यमिद्रियाणाश्रयादिभिः तत्रजभोगतदीतिमील
नोक्तासतादयः आधिप्रात्यातडः स्वादेऽपस्मास्तयाविधः सतः दोषस्तपस्मागोमहाद्या
वैशतभवः विरोधिभावात्सर्वस्यापस्मृतिर्विस्मृतिर्भवेत् ध्यानजाड्यप्रतोदाधिपरिताया
द्विस्तुसास्वप्नोनिद्रासुषेत्स्यविषयानुभवस्तयः कोपावेगभयम्लानिस्तुवडः स्वादिकाश्वः
निद्रापगसुहेतुभ्यः प्रबोधश्चेतनागमः तं भागभगनयनमीलनागावलोकाकृतश्रुति
पापमानाद्यमर्षाभिनिविष्टता तत्रस्वेदप्राः कंपनेत्ररागागविक्रियाः लुजाये विक्रियापदे
वदित्यात्मन्यविक्रिया व्यापारात्सगितवदनानमसादयः द्विष्टपराधदोषस्यचोयैश्वर्यसु
गताश्रुस्वेदप्राः कंपनाउनातजनादयः धीतिक्वेदोपदेशाभ्यासादेस्तत्त्वधीमतिस्म
ताधुनिसंतोषोवृत्तमानस्तयात्मनि व्याधयः सतिपातायास्तपामनेत्रविलारः प्रवेदवंपता

राम
२५

पाद्यान्त्रभावतयोदित उक्तं हादृष्योकादेरुत्मादस्य चित्तमः तस्मिन् स्यात्तद्वितीती
 तदासाहितदयः जीवस्याद्गनाभेदमरणपरिकीर्तितं समोदे द्विषविलानिगात्रविहोप
 एदिकृत अत्रचमपास्यानेकेचित्तं कृणापठति साचपरदुःखप्रदोणका रपत्वाञ्चि
 तवेत्तव्यमयाकाकात्तानिचिचतेरतितद्वमत्राचिचनमित्येक अत्यन्तदयावीरस्या
 पित्ततस्याउत्पन्नतद्वगानानोचित्यमित्याहुः नचात्यत्रसंचारित्याद्गानतफलवृत्तिवाच्य
 स्याद्यतयासाधारणत्वात्तेपिकचनसंचारिणः तदुक्तं मृगाश्वीयेयादासीवीरक्रोधा
 क्षणामतः शोतेजुगुगुफाव्यतिवाच्यं चारिणपापुनः उत्यायनत्सुत्रेयेसुयंभावि
 तवुद्धिभिर्लिभार्जितादेर्मनःलोभस्यासोत्रोत्पितादयः उहावितकंसदेहात्सु शिरोमाल
 नर्जकः निर्वेदस्यामगलप्रायस्यपश्चाद्विदं प्रत्येपि प्राउ निदेशोमालतप्रकाशनेनस्यायित्
 प्रतिपादनाय निर्वेदस्यापिभावाद्यः शोतेपिनवमोभसः तस्य कानिकयोत् यथा सहोवाह
 रेवाजसुमशयनेवाहृषदिवामणोवालोपेवावस्त्ववृत्तिरिपोवा सहृदिव ॥ दोगोवास्ते गोवाममर
 महशायातुदिवसा कचित्तुगपागोपे शिवशिवाशिवेति प्रलपतः खेराः स्त्रीणां समुदः वाश
 द्वाभ्यादुपाह्वयोस्तत्पत्न्योत्पत्ते अत्रवृद्धंति शोतेनामसससावदेनुभवमिडत्वात्तु
 हवः नचैतस्यस्यायीनिर्वेदोयुजाते तस्यविषयेषुलेप्रत्ययरपत्वात् आत्मानवमानरूपत्वा
 हाशोतेअतिरिलविषयपरिहासजनितात्मसानशुभोवमयत्वानभवात् तदुक्तं मृगयसुका
 मसुपिलोकेयसुदिव्यमहत्सुखेन स्याद्यसुखस्यतेनार्दनः शोदृशीकलामिति अतएव
 सवेचित्तवृत्तिविरमस्यस्यायीतिनिस्तमग्रभावस्यस्यापित्वायेगात् तस्मात्कमोस

का. प्रदी

३.

३०

स्वाधीतिर्वेदादयस्तु व्यभिचारिणः स च शोभेति मीदृखस्यायामानेदः स्वात्मविष्णुमादिति २
सबद्धावोपलक्ष्यक्रमेणुपाठतः सकिरूपः २त्यादीनामसुत्रपत्ताव्यतिचारीणां स्वागतानि
यमेन प्राधान्याभावात् सात्विकानामव्ययत्वादित्यत आह ॥ तिर्देवादिविषयाव्यभिचारी
तथाजितः ३५ भावः प्रोक्तः ॥ तिर्गतिस्वाधिभावोपलक्षणम् देवादिविषयेत्यपि स्पष्टम्
२सावस्थत्वापलक्षणम् तेन देवादिविषयान्तिस्वर्वाकांतादिविषयाप्युपपद्यते इति दासादय
आप्राप्तावस्थाः प्राधान्येन व्यजितो व्यभिचारी च भाववृत्तितिर्ये यत्तु २त्यादिष्वेति २
स्वादेवादिविषयोपपद्यते अन्त्यागभावभावात्स्वाज्ञानदास्यापिशब्दभावाति तदेतदाह वृत्तिः
कापः कांतादिविषयात्तु यत्तु २गारः तत्र देवविषयान्तिर्यथा केदकोणवित्तिविषमीश
तेकालकुरमपि मेमहामने अमुपात्तममृतमवदुपुर्भद्वत्तियदिरोचतेनम ॥ सुनिविष
यान्तिर्यथा दूरत्ववसंप्रतिदेतरेष्वत अमस्य पूर्वचरितैः अमेः कृतं शरीरभाजं भवदीय
दर्शनवनत्तिकालत्रितयेपियोग्यताम् ॥ यवमप्राप्तिपरिपोषापुरादिविषयाचरतिस्वा
यत्तरेचापुष्टमदादायम् व्यभिचारी प्राधान्येन वर्गीतोपपद्यते जाने कोयपराद्यीवीप्रियम्
मासुप्रेयदृष्टामयमासासंस्तु शपाणितेतिरुचतीमासुप्रवृत्ताततः तोयावत्यर्थेभचउकश
नैरास्यासयामिप्रियाभान्तोवददृष्टेनविधिनानिद्रादिद्वितीकृतः ॥ अत्रविधिपत्त्यन्त्या ॥ राम
प्राधान्येन प्रतीयते नदाभासाश्चोचितप्रवर्तिताः ॥ तदाभासास्ताभासाभावात्
वाभासाश्चोत्पद्यते अतोचितेन प्रवर्तिता विरोधिनाहपणोत्पद्यते नैकाश्रयत्वेति यम

५ =

राम
३.

द्विविषयतायां बहुविषयत्वेऽभिचारिणामाभासो गताया वादस्य पक्षविषयान्तिरेव तन्नेति
 प्रलापः वदीकृत्य न पट्टिषामित्यादौ दृष्टिर्भूता तात्पर्यं रसाभासो यथा स्तम्भकं वासादित
 एवमपि विना यत्नमते विलेभेऽः प्राणव्ये एव सुखं विद्यमानं यत् सत्त्वेन को जानः प्राणिमूर्ति
 यमातिंगसि वलात्तपः श्रीः कस्यैषामदन्तनागिध्यायसितयम् । अत्र बहुषु व्यापारे यथा दत्ते
 न बहुविषयार्थत्वं ज्ञेयते न त्रयापारस्य बहुविषयत्वमसिद्धम् पक्षत्रापितानुप्राप्यापारस्य
 भवति यत् अनेककर्मोपादानमनेकविषयतं क्रियाणां प्रकट्यति पक्षविषयत्वाभि
 प्रायेत्येकमेव कर्मपदमपादयतीति तत्र ह्यस्मत् स्तम्भकविलेभेऽन्त्यादीनां त्रिवाक्यस्यानानेक
 विभक्त्यनपदोपस्थापितेनान्वयेन हन्वितोऽभित्तस्यापि कर्तृत्वादिपदे रूपस्यापनेमिन्नक
 मपदे रवोपस्थापनादङ्गात् अत्र ह्यस्मत् त्रिशब्देन व्यवहृत्य नव्यापारस्यानेकविषयतं लभ्यते
 पक्षमेकत्र भेदाभिप्रायेण गतेन्यत्राणितयेवावगम्यते बहुपदमनेकपरचाभावाभासो यथा
 राकासुधाकरमुत्तीतरत्नायतात्तीसास्मेरयौवनतरंगितविभ्रमांगा तर्हि करोमिविद्वेक
 यमत्र मेज्जीतस्तीकृतिव्यतिकरेकरवाभ्युपायः । अत्र तेऽप्यभिचारिभूता चिन्ता अनौचित्यप्रव
 र्तिता नापिकाया अनुरक्ततया रतेरनुकूलत्वेन तस्य भिचारिणोपितयात्वात् पक्षमयेषु दाहा
 र्याः भावशास्त्रादिरक्रम इत्यत्र भावशास्त्रादिपदप्रतिपाद्यमाह भावसांतिरुदयः सन्धिंशवलता

का. प्रदी.
२१

31

संधिरेककालमेवतलकदपोयस्वादः शबलतातकालभेदेनतिरंततयासर्वेसर्वोपमर्दिता ॥
 नचभावशबलतायाः शांत्युदयाभामविशेषः शान्तेरुदयस्यवापकेकस्यात्वादतद्देददयोपग
 माततत्रभावशान्तिर्यथा तस्याः सांडविलेपनस्तनयुगप्रक्षेपसद्राकितकिंचतश्चशान्ततिव्यति
 करव्याजेनगोपायते इत्युक्तेकतदित्युदीयसहसातसेप्रमापुमयासास्त्रिष्टारभसनतत्सुखवशान्त
 स्यान्नतद्विस्तृत ॥ अत्रकोपस्यशान्तावेवचमकारविद्यामः उदयोपयोपकुस्मिकुपुनेविपत्त
 मणीनाममहेसुगधयासयः कोपपरांशुवग्लपितयाचरति कुवेन्नपि आवेगादवध
 रितः प्रियतमः हस्तीस्थितस्तत्ताणमाभूत्सुप्रदवेत्यमदवलितमीवपुनवीतिनः ॥ अत्रो
 त्सकुसुमादयः संधियेया उत्तिक्तसतपः पराक्रमनिधेरभ्यगमादेकतः सत्समाप्रियताचवी
 ररभमात्कालप्रमाकपंतः वेदेदीपरिश्रमपवचमद्रुष्टेनत्यमामीलयन्नानेदीहरिचंदने
 दुशिषिरीस्त्रिग्योरुण्णान्तः ॥ अत्रपूर्वार्धसंभमात्मकआवेगः उत्तरार्धद्वयः अनयोस्तस्य
 कालमेवात्वादः शबलतायया काकायंशशालत्मणः कचकुलभयोपिदृशेयतसादौषा
 णाप्रशमायनः श्रुतमहोकोपेपिकांतमुंवे किंचदं त्यपकल्लाघाः कृतधियः स्वप्रेपि
 सांडलेभाचेतः स्वास्पमपेदिकः विल्लुयुवाधन्याधरंधासति ॥ अत्रकाकायमित्यावित
 कः भूयोपीत्योत्सका दोषाणामितिमतिः कोपेपीतिस्मृतिः किंचदंतीशका स्वप्रेपीतिदेन
 चेतः स्वास्पमितिधृतिः कः खल्वितिचिंता स्पुटसर्वसर्वोपमर्देनप्रतीयमानाशबलता

मुन्मी

राम
३१

चमत्कारभूमिः ननु शास्त्रादिवत्स्थितिरपि प्रकारः संभवत्येव तत्र नोक्त इति चेत् न भावो ज्ञेय
 तदुक्तैः भावस्थितेर्भावाभिन्नत्वात् ननु वाचि चरिस्थिते नियमतो मत्परसंस्थावस्थाने न कुर्यात् भाव
 दाहणमेतत्तत्रैवाभावधुनित्वे संशयान्न तेनैवावगच्छति न आह सुखिरसिनेति तत्राशुवतिक त्वेन
 दाहनेनैवाभावशास्त्रादयः कदाचन यदा तत्प्राग्विद्यत्वेने विवर्तते प्रवृत्तशक्त्यानुगम्यमानमव
 त् पवसंलक्ष्यक्रमयोग्यमदविचार्यसंलक्ष्यक्रमयोग्यस्य भेदात् आह अतस्तानामसंलक्ष्यक्रमयोग्य
 स्थितिरूपः ३७ शब्दार्थभयशक्त्यस्त्रिधा सकथितो धुतिः घंटाया हन्यमानाया मत्प्राधान
 तरे यथा द्वादीयानप्येनानुगतीरपः शब्दः प्रतीयते तद्वत्संलक्ष्यक्रमयोग्यस्थितिर्यत्र सः शब्द
 स्थाय्यश्च उभयंचेति द्वेदः तेन शब्दशक्तिसंलक्ष्यक्रमः अर्थशक्तिसंलक्ष्यक्रमः उभयशक्तिसंलक्ष्यक्रमः
 व्यग्यस्थितित्रिधा व्यग्यः शब्दशक्तिसंलक्ष्यक्रमः तदेव यत्तेनैव प्राप्तेन तदर्थप्रतीतिर्न तत्पर्याया
 नरेणैव पतते परीत्य चार्थशक्तिसंलक्ष्यक्रमः न तन्मिधु यत्तत्प्रतीतिरिति पतेन निधाया यत्र न निय
 मनेन तत्रैव भेदाद्दृष्टव्यः तन्मिधुमनेन न निधामलतत्किं यत्र न संलक्ष्यक्रमः भेदात्मनश्चिद्वत्तम तः ३८
 वेदितियत्केन चिदुक्तैः तदनुपादेयम् भेदात्मनश्चिद्वत्तम तः ३८ तद्वत्तम तः ३८ तद्वत्तम तः ३८
 तस्य सर्वमेदवहिर्भावापत्तेः किंच प्रथमोदाहरणोपपत्तिः प्राकरणीका प्राकरणीकयो रिति
 व्याख्यानेन द्वितीये भेदादित्यनेन तृतीये प्रतीत्यनेन प्रकरणस्याभिधानियात्
 कस्य स्पष्टत्वात् तेषामुदाहरणात् विरुद्धो तस्माद्यथोक्तमेव व्याख्या तेषु मध्ये

का प्रदी

३०

३

अलेकारेण्यवस्तेवशुद्धाद्यशवभासते ३८ प्रधानत्वेनसतेयःशत्रुशक्त्युद्वेदिधा शत्रु
 शक्तिरुलानुराणरूपकपादिधा अलेकानस्यानलेकानुवस्तुमात्रस्यचाप्रधान्येनप्रकाशगदि
 त्वर्थःसत्राद्योयथा उल्लास्यकालकरवालमहाबुवाहदेवतयेनज्वठार्जितगर्जितेन निवी
 पितःसकलपुत्रेणरिषणाधारजलेस्त्रिजगतिनलितःप्रतापः १ कालोवेरिहर्तायःकरवा
 लःसपवमहदेवुधाएजलवदतीतिमहाबुवाहः यद्दामहउत्तवःसखांबुतद्वाहःगर्ज
 नेसिंहनादः अत्रकरवालमस्त्रीसौतावत्मात्रेवक्तव्येयदेताहशशत्रुप्रयोमस्तस्या
 संवदार्णकत्वमाप्रसज्यतामित्यप्राकरणीकैरिंद्वीवाहादिभिः प्राकरणीकान्तरा
 नकरवालादीनामुपमानोपमेयभावेकवेलात्ययमित्युपमालकारेण्यः सचप्रहृष्टा
 तिम्लःपूर्यायातरेणभयादिनातद्वर्णयिष्यतीतदप्रतीतेः पवमयेप्राहमपवमलं
 काएतराणपि यथा तिग्मरुचिरप्रतापाविधरेतिशास्त्रोद्दिभोमधरलीलःमति
 मानतत्वहप्रतिपदपतामर्णीर्विभातिभवान् १ अत्रतिग्मरुचिः अप्रतापः पवेत्र
 मेणोकेकपदसद्विषदत्वेविरोधाभासः पदभेदेपिविरोधाभासोयथा अमितःप्रमितप्रा
 मेरुत्कथैर्हर्षदशमो अहितःसहितःसाधुयशोरसतामसि ननविरोधस्यसत्त्वत्रयंयत्
 मेवनेत्युच्यते तत्कियतासीमा अपिशब्दादेर्विरोधव्यंजकसभावेवाच्यते तदभा

विधुराणां
 वेदितानि
 शास्त्रे =

अविद्यमानः
 मितमात्रेयस्या
 ल्पामदृश्या

३९
 इवमेव
 यादृशोदी
 कृतवर्दी

साधुयशोभिसहिमोदीतिउक्तार्थस्यवर्णनेआमितः अपरिमितः
 समितःपरिमितः

एवंविधायांसमितःसंप्राप्ततापानेकतवर्दी
 ति शब्धो हर्षदशमो =

वेद्यंगत्वमिति निरुपादानसंभारमलितवेदतन्त्रे जगच्चित्रं नमस्तस्मै कलाशा
 द्यायश्रुतिने । चित्रं नानाकारमालेख्य कला च द्रव्योदशभागः कोशले च यत्रो
 पादानैर्मित्तवालेख्यकारिभ्यः कलावद्भ्यः श्रुतिना व्यतिरेको व्यंग्यः तस्य चित्र
 कलाशादयोः पौष्टेत्पसदनेन प्राप्नुयान्ति मूलता नतदाहते सपमादीनां प्राधान्यं
 नवाश्राये कृतस्तेषामलकारत्वं श्रुत्या नलेकारणात् द्वितीये कृतोस्य काव्यस्य ध
 नित्वं व्यंग्यस्याप्राधान्यादिति चेन्न सर्वमयमलकारश्रासीदित्येतावतालकारव्यपदे
 प्रात यथात्रत्यागसर्वबोद्धुमन्यासिनिबोद्धाणत्वव्यपदेशः नत्येव्यपदेशसमर्थमे
 पि अलकारधुतिरनसमर्थमिति चेन्न अलकारपदेन तद्योग्यतायाविवक्षितत्वात् नचैवे
 सादिधुतावपि अलकारधुनित्वप्रसंगः सललत्रमव्यंग्यसेवता रशस्य तथाभिप्रेतत्वात् तव
 स्तुतस्तु प्राधान्याप्राधान्ये व्यंग्यस्य वाच्यपेक्षयैव नतरसापेक्षयापितदपेक्षया तस्य ग
 णीभावात् तथा कोपमादीनां रसागतया लकारत्वं वाच्यपेक्षया प्राधान्ये चेति न
 दोषः वस्तुमात्रं यथा पयिअणपयसंत्तरमस्यमणपस्यरत्यलेगमो उमश्चपयोद
 पेक्षितोऽपि ज रईससितावससु' अत्रयद्युपभोगदमोमितदास्तेति व्यज्यते नचपरोदरेति
 शास्त्रप्रतिमूलमिति तथा शान्तिप्रतिमस्तु चैति हेति त्रुणसिनेरं द्रव्यस्मै ते यमप्रमी

क्षि

मो =

किं = वल्लभा १ =
 लक्ष्यस्यार्थः

वपिकान्न संस्तरमस्ति मतम् प्रतरस्य ले
 नदावसा = वस्तु

उक्तं तस्मिन् पाठे प्राड
 भवतश्चर्यः =

सुतः संभवि वस्तुव्यञ्जकः १ सचालङ्कारव्यञ्जकः २ त्वत्संभव्यलङ्कारोद्यो वस्तुव्यञ्जकः १ सचालङ्कारव्यञ्जकः २ एवं सुतः संभविभेदाः
एवं कविमोहोक्ति सिद्धभेदाः ४ एवं कविनिबद्धवक्तृश्रीहोक्ति सिद्धभेदाः ४ एवं द्वादशभेदाश्च यथाशक्ति मूलव्यञ्जकः =

का. प्रदी.
३३
३३

रसिपुनः सभात्पुदायेतुदायम् १ अत्र प्रथमादेशनिश्चयान्तिश्रेयनेन विरुडावपित्वदनुव
नैवाप्येकका- यं उरुता इति वस्तुधुन्यते ननु विरोधा लङ्कारः प्रानिरप्रानि वित्यनयाः सामाना
धिकरण्याभावात् विरोधस्य च तत्रैव विप्रानेः द्वितीयादंतनोदाहरणं तत्र च प्रहृष्टाथं नेविरोधमे
स्ववाच्यतात्सम्ययमात्राथं नेविरोधस्य वाग्यत्वात् अर्थशक्तिमूलानुराणते रूपव्यंग्यविभ
जते अर्थशक्तु इवाप्यथा व्यञ्जकः संभवी सुतः ३५ श्रीहोक्तिमात्रासिद्धोवाकवेस्तेनेचित्तस्य
वा वस्तुवालेक्यतिर्वतिषडो दोसो व्यनक्ति यत्र ६ वस्तुलेकारमथवातेनायेद्वादशा
त्मकः सुतः संभवी न केवलं लक्षणातिनिष्यन्नशरीरः अपितु वादिरप्योचित्येन संभाव्यमा
नः श्रीहोक्तिमात्रासिद्धः वहिरसन्नपि वक्तृप्रतिभामात्रेण न यातिर्मितः अयमर्थः व्यञ्जकोर्थसि
धासुतः संभवी कविश्रीहोक्तिमात्रासिद्धः कविनिबद्धवाच्य कावत्तु श्रीहोक्तिमात्रासिद्धस्य स
त्रिविधापि वस्तुमात्रमलेक्यतिर्वतिषडभेदो व्यञ्जकः परस्मैवाग्यमपि प्रत्येकवस्तुवो लङ्कारि
वैद्वादशभेदाभवेति तत्र सुतः संभवित्यर्थभेदचतुष्टये वस्तुनावस्तुनोवाक्ति यथा अलस
सिरोधुताण अगिमोपुत्तिधणससिद्धिमजो बुध्योणपणपण्यगीपप्रल्लोत्रोणजा
या १ अलसत्वेनात्यन्तमिच्छुः धुनेत्येनयेन घृताहतमणः धनसमृद्धिमत्तया क
पणसखीभरातिनिद्धीयम् अफुल्लनयनत्वे वस्तुनात्यासामना कर्षणी

मि =

रस भेद
३३

अलसशिरोमणिधूर्तालोमयिभः पुत्रियनरुद्धिभयः इति भणितेन तर्तुगीप्रफुल्लविलोचना जाता ॥ इति संस्कृतम् ॥

यद्विनिर्माणेनोपभोग्यं इति वा ज्योते वस्तुना लंकारस्य यथा धन्यासि या कययसि त्रियसेन
 मीपविश्ववुचाडुकशतानि रतांतरेषु ॥ नीवी प्रतिप्रणिहिते तु करे प्रियेण साव्यः प्राणा
 मियदिकिंति दोषस्मरामि १ अत्र वाचो न वस्तुना त्वमधन्या अहंतु धन्यतिस्त्वस्य
 तिरेकालं कारो वा ज्योते ननु व्यंजको धन्यासि इति तत्पदार्थस्य व्यतिरेकालं कारव
 तत्त्वयं वस्तु व्यंजको दाहदणमिति चेन्न संबोधयति रेकसावन्न वाच्यः आत्मनिकय
 नाभावस्याशा हत्वा न व्यंग्यस्तयद्यपि भवत्यव ~~यथापि तमनपेक्षो ववाचो~~
 न वस्तुमात्रेण यथैवा ज्योतिरेकव्यंजनादिति अलंकारेण वस्तुनो यथा दर्पो धर्मधर्मज
 ऊर्भकपाददूदसंक्रांतिरिति घटनशोभनानि स्मरेयुः ~~वीरेयं नो विफथिको~~
 एकपायकातिः कालीकदा तद्वयस्य करे कृपाणाः ॥ अत्र कालीक
 १ दाहद्वयकृपाणो यलो कीत्युपमा न पुनरुत्पत्ता संभावना विरहात्
 तथा च सुकलरिपुदयः क्षणत्वरिष्यत इति वस्तुप्रकाशयते अलं
 कारेण लक्ष्मिनेयं गण्डकांतदशानुत्तनव्यासं कदादरिव धुजहि
 नस्य यः जेह विदुमदलान्यमोचयन्निर्देशान्पुपिरुषानि जाधरम् ५
 अत्र निजाधरदशानवैरिव धुजनो एष शनव्ययामोचनयोः कारणका

सुतसंभवे
ना

नयोपम
या-५

अत्र सुतः
संभविना वा
क्यापी
रतेन
भेदयतदभाव
रूपान्वस्तुना
त्वमधन्या इति
व्यतिरेको वा ज्य
नरति-८

सुतः सं
भवितो

का. प्र.
३४ टी.

34

पौर्वापर्याभावस्तथाऽतिशयोक्त्यलंकारेण दृष्टान्तसमकालमेव शत्रुको
 व्यापादिता इति समुच्चयेनोक्तत्वात् पुनरप्यामृता कियत्तु तल्लक्षणः स
 मुच्चयालंकारोऽप्यने पक्षपक्षवत्काले व्यापतेति कुतस्तथा तल्लक्षणं
 तेति पदेनैकैश्चिदुच्यते मम तत्प्राप्त्यस्य हतिनिवर्तनामिति बुद्धेरुत्तरं
 ॥ इत्येतावन्वयः पक्षव्यञ्जकः स्तनः संभवी कविप्रौढाक्ति सिद्धे व्यञ्जकेभ्यो
 दत्तव्येभ्यो वस्तुना वस्तुनोक्त्या कथं कलासंस्पृष्टमशिवैव एव संस्पृष्टं
 नाभिः श्रुत्वा कीर्तिविबुधैर्मणीगीयमानां यदीयां सत्तापां गंस्ते सखि
 सिनीकां उदंजातशकादिदं मातंगाः श्रवणपुलिने दूलाभावजं यति । अ
 त्रययपि सिनीकां उदंजातेशका इति श्रुतिमान् संदेहो बालकरो व्यञ्जक
 इति वस्तुमात्रव्यञ्जकत्वादाहरणत्वमपुनस्तत्र श्रुतीर्तिश्रवणानन्तरं को दूलावर्त
 नेति नानास्वतः संभवि कित् कविसंप्रदायात् कविना वर्णितमिति प्रौढाक्ति सिद्धे वम
 पक्षस्येपि द्वयमेव अत्रैव वस्तुना लंकारस्य यथा कैसे वस्तुना मोऽप्युच्यते सा स
 मरमिजयसिरीगदिया जदकन्दशरिबद्ध एतत्सिद्धकं अस्मि सधविश्रुता
 अत्रैव न तथा समरेके प्रोजये श्रीर्गदीताय धानस्वारयः कन्दराभिः कण्ठस्थपि
 ता इति वस्तुना पक्षमेव संपादये विजयदर्शनात् न स्यादयः प्रपत्तायै गृहीतमिति

३
 एम
 ३४

गाढा लिंगनरुपसोद्यते दयिते लघुसङ्घपसरति मनस्विनीमानः पी३
तभीतद्वद्वार =

नीतिकाव्यलिंगमूनप्रपलाय्यतामहे रिणः किंतु ततः परमवसंभाय कन्याप
वतात्र न जेतीति पङ्क्तिश्च व्यज्यते पञ्चकशायदणवलो कनोदीपितमात्र
वकन्तरास्तु द्विपराकेठग्रह तीत्युत्पत्तात्र व्यज्यते शतितु वेदेव यदि सव
केन्द्रादीनानायिकात्तरोपस्यात् अमथाकेशग्रहणसमदनादीपकनार्य
गात्र तदभ्युपगमे च न वस्तुमात्रस्य व्यज्यते किंतु समासात्तरे लेकारस्य
अत्रैवालकारेण वस्तुनो यथा गढालिगणरदसजा अमिदइ पलदुसमास
रुं सानं सिगणामाणपीलाभी आ १ अत्रपी उनेभीतइवेत्यते
यात्रत्यालिंगनारितचभनइति वस्तुधम्यते अत्रैवालकारेण लकारस्य यथा
जातेरेवेदमंतीकइव अणवुवेदुविणवेसा दावेदभ अणतइलमसाद अजअ
इसावाणी १ अत्रजावेवेदमंतीत्युत्पत्त्यालकारेण चमत्कारेककारात्तनुवं
नवेजगदइलमन निमिमीतेरतिवाणप्रदोवावतिरेक प्रकारेण यथसुत्त
तां विनापि वातिरेका यप्रकाशते नियतीत्यादिवत् नप्रापितसु दोभवति
यदा तावत्मात्रस्य व्यज्यते पुनस्तथा व्यज्यते तदीयते कविनिवदुवस्तु
दोक्तिमात्रसिद्धयनेन वायस्यनेभंदचतस्येवस्तुनावस्तुनावक्ति यथा

दपसि
अ
अ
स्था

यास्याविरमि वस्तुमीक विवदनाम्युहवदवि
निवेष्टा दशयति भुवनमंडलमयदवनयति सावाली

पयेलकागिरिमेवलासुविलिगाः संभोगविनोदगीत्यास्तुतुल्यकणावलीकवलनात्प्राप्तादरिद्रजताम्
 तस्यामीमलयाभिलाविहगिनिष्पादसंलगितादिमिश्रितेषुबहुलासाहाय्यशुभोदव १ - जातो

का. २.
 ३५
 ३६

जेलेकागिरिमेवलासुविलिगाः संभोगविनोदगीत्यास्तुतुल्यकणावलीकवल
 नेपतादरिद्रजताम्तेदहमलयाभिलाविहगिनीसाससंलगितात्तादाम
 निष्पादमोविबहुलाताकुलप्रसूविश्रु (अत्रयथाज्ञेनवलनानिष्पासिनप्रा
 नेययामलयाभिलाः किंनउत्तमीनिष्पाते ताकणप्रसाविश्रुदत्तस्यवाता
 वरुपयागात् नचैवमस्याप्रयोजकत्वं उक्तिविशेषपरिपोषकत्वात् निष्पाससंपर्कस्यवद
 लत्वेदेताकणादानात्काजलिगस्येवयोजकतेनितेन नस्येतुत्वाविबदायामपितयावृत्तेः
 तत्रैववलनालकारस्यया सहिविररुगामाणसमरूपीरतामयासासं पिअदेसगाविर
 वलनालकारस्यसहितेनयामस्येय (अत्रयिदंशानविहलत्वेदोपीरमेनापरतमिति
 वलनालकारेणार्थनेमाप्रसन्ननिविभावना नूनंप्रियदर्शनसोभागवलनेयैर्येणसाहंनशक्यतर
 त्युपेक्षापिवाज्यते अत्रैवालकारेणवलनायया उल्लासकरयुक्तस्यकृत्यदिनदला
 एवमहदिसं रत्नेस्यपसाधेकोवेणप्रणोरमेणअकमिआ (अत्रकिमिति लोचनेजापित
 वहमीतिप्रसन्नयनाउत्तरालंकारेणकोवेणप्रणोरमेणअकमिआरत्यपहृत्यलंकारे
 ललितन केवलमाहंदातानिगोपयसि किंतुतेषामहंप्रासादयानंजातेनिच्यजते
 अत्रैवालकारेणालंकारस्ययथा महिलासहस्रभरिपेतहदिश्रयसहअसात्रा
 माअती ॥॥॥॥

वहनाद
 ३५
 ३६
 सविधिरवय
 मासममम
 धीनेनाया
 स विद्यमान
 विष्टवलना
 भादितेनोप
 नम

राम
 ३५

आर्द्राद्रवरजदशनदोतलवलोनयोर्ममदत्तम् रक्तोदकेप्रसाद वल
 कोनेनउदिरिमेनाजाते मीरालसमाधिते नवहृदयसुभगसामांती

अनुदिवसमनन्यकर्मभंगंतनुकर्मपितृयुंती=१

म५ =

मा २३
श ५

अणुदिवसमनन्यकर्मभंगंतनुकर्मपितृयुंती=१
वहदिस्यानेनलभते ततो गंतु पितृनीयतीतिहेतुलेकारेण ततो सनूकरेण
पितृवहदयेनवर्तेतेरतिविशेषः अत्र कर्तव्यवद्वासावीवक्त्री पचमयंश
मद्रवस्यद्वादशभेदाः प्राधान्यभयभरेकः यथा अतंदेवेद्राभरणसमूहभे
तमनाया नारकातरत्वाप्रणामासानन्तेनवर्तितिकेम् । अत्र प्रणामाहप
कामिनीविशेषरजनोरुपमावाग्यासाचातद्रचेदेत्यादेः परिहृत्यसदृशयास
मुदीपितेत्यादेस्तत्सदृशयोभयस्यापिगजकत्वेनप्राधान्यभयप्रोक्तमला
भेदाश्चकारशास्त्रतत्त्वा अस्पृधनेः तत्प्राधान्यभयभूतः ननु रसादीनां वदुत्वादसाद
शास्त्रमनुपपन्नमतग्राह रसादीनामनन्तत्वादेरप्येकोहिगणने कथमनन्तत्वेत्यनेन वरसात्त्र
प्रकारमेवदोषो दोषभोगो विप्रलभश्च तत्रसंभोगस्यपरस्परालिङ्गनादयोवदवो
भेदाः विप्रलभस्याभिलाषादयुक्ताः नद्योरपि विभावानुभावव्यभिचा
रिवैचित्र्ये तत्रापिनायिकयोरुत्तमसुधामाधमप्रकृतित्वमन्तत्रापि देशका
लावस्थाभेदइत्येकस्यैवसस्यानेत्येकागणनासर्वेषाम् ऊतस्तस्यैकत्वेनग
णानेग्रहलक्ष्यकमन्तरेपमेकसामान्यमाश्रित्यवाक्योभुत्वः प्राधान्यभयश
क्तिमलोपान्तोक्तोपेव ननुनायनियमः

का. प्र.
३६
४६

शिशुपालवधेन हनोक्तो प्रबंधेपि दर्शनात् इति चेन्न तत्रोभयशक्ति
मूलं धर्मोक्तौ चैव त्वेपि धुनित्वाभावात् तस्य प्राधान्यात् आस्येण
ति क्रमत्यागरतिवत् अन्यत्राप्येव संभाव्यत इति चेत्संभाव्यता ननु
क्वापि निश्चीयते येन तदा रायविभागः स्यादिति पदेण न्य अन्येस
प्रदशधुनिभेदवाक्येपि ननु पदस्य व्यंजकत्वे किमायाते वाक्य
ह्यस्य काव्यधुनित्वे कथं वा पदमात्रस्य व्यंजकत्वे वाक्यस्यैव सम
स्तस्य चारुतेति चेदुच्यते पदप्रकाशान्न पदमात्रस्य व्यंजकत्वं किंतु तस्य प्रा
धान्येनाविवक्षितवाक्येपि पदमात्रस्य व्यंजकत्वेपि दृष्टं च वार्तमाह
स्यार्थस्य वाक्यस्यापि प्रतिप्रापितार्थव्यंजकत्वं न वाक्यस्यैव धुनित्वमित्यभ
पगमात् न कश्चिदोषः एकत्र स्थितेन च तादृशपदेन समस्तमेव वाक्यं चारुताम्
पगकृतीति कामिनी चैकावयवस्थितेन भूषणेन तदुक्तं धुनित्वं ता एकाव
यवसंस्थेन भूषणेनैव कामिनी पदव्यपेन सुकवेधेति वाभाति भास्वीति न च वा
क्यवाग्यस्य दाहनेन पदव्यपेन सुकवेधेति न च व्यपविवक्षितवाक्यभेदयोरर्थान्नरस

श्रीराम
३६

तलववववराडु शृंतेदाहणा यद्यपि तथापि धीराणां हृदयवयस्य बहुमतानवलुब्धवसायासु
 ह्यंतीति =

कमिनवाचं यथा यस्य मित्राणि मित्राणि शत्रवः शत्रवस्तथा अनुकं पौनुकं
 प्यसृजानः सचतीवति अजहृतीयो मित्रशत्रुशत्रुस्त्वै शत्रुशत्रोति यंत्रितने
 अवेकं पशहः स्नेहपात्रत्वे संक्रमितवाच्यः नायकस्य धृष्टप्रकृतिर्नैव्यंग्यम् ननु
 मस्मिन्मि विदुषामिनिवाक्यप्रकाशं पूर्वमुराहते तस्मात्स्य प्रकाशस्य कोभे
 रइति चेन्न अनुववोधात् ततोऽप्येकपदव्यंग्यमिदं समस्तवाक्यव्यंग्यतस्मात्सर्वथासा
 वधानेन भाव्यो मन्वेनैव यत्तत्परम् इदं न केवलमिन्द्रियद्वयमात्राभिप्रायमिति अ
 न्येति निरस्तं यथा तलवववराडीसीसत्रिराहणं तद्विनिर्दिष्टागणं हि अत्र अस्मद्व
 रुमग्राह्यं च वसा आविशुक्तं अत्र मोहेनाप्रवृत्तिलेखने न च तत्र वाक्यस्य कथमपि प्रवे
 शाः रसकार्यकारित्वं च व्यंग्यस्य अपि व्यवसायमोहाभावो नान्यथा योग्य इति कुत्रोल्
 लाणं तथापि धीराणां मधीरेभ्यो वैलक्षण्यं प्रतिपाद्यं न च तत्र तल्लक्षणं विना संभवति
 अधीरव्यवसायेऽपि मोहाभावात् इत्यवप्रपल्लेख्यं लक्षणं स्वीकार्यं अलक्ष्यं कमद्यंग्यं यथा
 लाव एतत्सौकान्तिक इयं सबचः क्रमः तदा सुधास्य समभूतानां जरो मस्तत् अत्र
 पवस्य स्यात्तौ हवैरुपमं अत्र यद्यपि न तत्रैव लाव एव कान्तिरुत्तलना अत्र विप्रलेभायै
 वाक्ये अत्र भवैकगोचरमद्य प्रकाशयनात् तत्पराणां प्राधान्यम् पद्यमपि न केवलम्

का. प्रदी.

३७
३७

सर्वनामपदानामेव सादृशं जकता किं न्येषामपि यथा मुग्धमुग्धतयेव नेतुमविलः
 कालः किमारभ्यते मानेधत्तधतिवधानत्रजुनोदरे कुरुप्रेयसि सख्येव प्रतिबोधि
 नाप्रतिवचस्तामादभीताननानीचैः शंसदरे स्थितो नूनमेप्राणैः सरः शोष्यति
 अत्रभीताननेति परे नीचैः शंसुनविधानस्य योग्यता प्रकाशय प्राधान्येन
 रागातिशयव्यमपति भावादीनां वाच्येपिन चारुत्वे मपदप्रकाशयत्वेपि
 सुतया अतस्तत्प्रेरानेराप्रियं ते लक्ष्यक्रमवंगपधनि प्रभेरे पुशहशक्ति
 मूलेऽलंकारस्य यथा रुधिरविसरप्रसाधिनकरालकरवालभुजपीरुः ऊदिति
 भेज्जरिविदं कितललाटपट्टो विभासिनपभीम ॥ अत्रभीमेति भीषणीयायेन
 नपसंवीधनचशेषणनभीममेनेपमाव्यन्यते अत्रैव तस्तुनाभिवाक्रियया
 भुक्तिमुक्तिहरेकोनसमादेशननयः कस्यनानेति चरे विरधास्ति स एव गमः ॥ का-
 चित्संकेतदापिनमेव सख्यया हृत्पाशसति तत्र सरागमपरेन स्तुतिर्यज्यते ॥
 रुठयो अतयोः शब्दप्राधान्येपरिहृत्य स हृत्पात्वात् अर्पशब्दप्रवेपुस्वतः संभविन्य
 र्थव्यं जकेवस्तुनावस्तुनोव्यक्रियया सायं स्नातमुपासितमलयनेनागंसमाले

राम
३७

पितृयातोक्ताचलमौलिमेवमणिर्विस्रुमज्जागतिः ॥ आश्चर्येनवसौकुमार्यमभितः ॥ ज्ञाता
 सियेनाधनानेवद्वंद्वममीलनव्यतिकरं ॥ ज्ञातितेनासितं ॥ अत्रतवसौकुमार्यमाश्चर्ययेना
 धनाज्ञातासीनिवस्तुधनापरप्राधान्येनव्यज्जातेवस्तुनालंक्रनियेया ॥ नरप्राप्तिमहाः
 एविलीनाशेषयानका ॥ तच्चिंताविपुलाह्लादीनापुण्यचयानया ॥ चिंतयन्नीजग
 त्कृतिपरजस्तत्तत्पिणं ॥ निरुक्तुसतयामुक्तिगतायागेपकन्यका ॥ अत्रतन्मसद्वैरु
 पभोग्यानिस्तुक्ततउक्तयोः फलानिवियोगः ॥ खचिंताह्लादाभ्याह्लादाद्यनुभूतानी ॥ स
 न्युक्तम ॥ पवस्तुक्ततउक्तफलराशित्वादात्म्येनाधवमिनोभगवद्विद्योगः ॥ खचिंता ॥
 ह्लादोप्रतीयेते ॥ इति ॥ निगीयाधवसानरूपानिशयोक्तिद्वयमशेषचयपदाभापो
 त्यते ॥ अलंकारेणवस्तुनोयथा ॥ तणरासंवतणरावनमुवनव्यसनमव्यसनम् ॥
 वतवीरतवद्विषतांपराद्युत्तुपिपैराद्युत्तुसर्वम् ॥ सुपुपुंमुखित्वपीत्यर्थान्नरभेनति ॥ अत्रपराद्युत्तु
 पितामहं वस्तुसर्वपदप्राधान्येनव्यज्जाते ॥ ननुनायमंयातरस्यासः ॥ वनंरत्नकमित्या ॥ पीत्यर्थान्नरभे
 देवाच्यस्यार्थस्यानुपपादकत्वादितिचेन्न ॥ शहशज्जात्यागपसतणरासणरा ॥ नविधिरयित्ताम
 उच्यतेति

वर्त्तनरति

28

北

कल्यमसि

七

𠂔

नमो भगवते वासुदेवाय
संभवात् प्रभव
इति नैवमादिपद
द्योमहिमुक्ताम्

वर्भणोप
लो वि

सखिनवनिधुव
नसखरेःकृपा
साव्यानिविजये
कमधुवरकृपा
निवारितपवन
कथेरविनम

हृत्

सहितं कुं त्वलं तरलदृष्टिं तां हृद्याद्वा रस्य श्रीमिषेण च तेन गुरुस्वात्मा स्फोरित इत्यर्थः

का. प्रदी.
३५

त्वलेतुग्रं सीसीरुणचउेणतरलतरदिदिं वारयं समिसेणमप्यागुरुचोत्तिपाडिचुविमिसे।
अत्रनदीकुलेलतागहनैकतसंकेतमप्राप्तेरुप्रवेशसमयेयश्चागगतकामकं
दृष्ट्वा पुननेदीगमनाय बुद्धि सर्वद्वारस्य प्रोवाजेन त्वया वृटः स्योदितरतिगयावग
ने तत्समाप्या संविधाय समीहितसिद्धये व्रजा हंतवस्य श्रुती कटे सर्व समर्थयिष्येति
हृदस्य प्रोवाजेनापङ्गन्यावज्यते अलंकारेणालंकारस्य यथा जो एताश्मद्रसेण ज्योत्स्नयाम
अविदलनारुसकसममणसावृताति एवोडवपरिचक्रया अहहहइनहदिअअम रसेण च वित्त
अत्रकाव्यलिंगेन हृडा परवधं चास्मानुमिन्वाभिलषसीतित्वरचरितं वक्तुं न शक्यते एतां सार्यात्
इत्यालेपालंकारः प्राधान्येन परवधपदप्रकाशने गीते ॥ प्रार्थार्थोभयशक्तिमूलस्य पर एतां साहच
प्रकाशेन भवति तत्रवाक्यस्य प्रधानत्वात् एवं च त्रिशडेताः अवधेप्यर्थशक्तिभूः पितृगोहा परि
अर्थशक्तिमूलः अवधोवाक्यपदे अवधश्चरितनानावाक्यसमूहायः सचयं य इयः न वनिते वतवह
दवान्तरप्रकरणरूपमिति तत्रपरवाक्ययोरुदाहृतं अवधयथा गृध्रगोमायुसंवादादौ दयंहरागि
अलंघित्वा प्रमृशने स्मिन्नप्रगोमायुसंजले कंकालच फलवोऽसर्वप्राणीभयं करे श्रीरति
न चैहजोवितः कालधर्ममुपागतः प्रियोवायीद्विदेवाः प्राणिनां गतिरीहृष्टा २॥ ३५

कश्चित्

इति देवा प्रागल्भ्यवतो गन्धर्वाः सप्तमतावेक्षकः पुरुषविस्मर्जनपरं वाक्यमेतत्कमः ॐ आदिभ्यो
 यं स्थितो महास्ते दृक्कुरुत सांप्रते वज्रविघ्नो मुहूर्त्तो यं जीवेदपि कदाचन १ अमुं कवर्णं
 भंवाले मप्राप्तयौवनम् गन्धर्वावाक्पात्कथं महास्य जधमविशकिताः २ इति निष्ठा प्रा
 गल्भ्यगोमायोस्तद्वावर्त्तनपरं श्लोकद्वयमिति प्रबोधपवव्यं जकलेन प्रथते अत्र स्वतः संकवि
 नां वं मुनागमननिवर्त्तनरूपवस्तुवाक्तिः ॥ एवमयोपेकादृशभेदादृश्याः ॐ यदैकदेशरचनावर्णे
 क्षपिरसादयः ४ रसादयोलात्पक्रमाः यदैकदेशरचनायां वर्णेषु अपिशकात्प्रवन्धे परवाक्ययोस्तप
 क्रिभागश्च उचसर्गादिरपश्च तत्र परवाक्ययो रुहाहते प्राक् यदैकदेशादिष्टादियते तत्र धातुरप
 प्रकृतात्मकं यदैकदेशरसादिवक्तिर्यथा ॐ ऐकैलिदिग्रिणिग्रमणोकरकिसलग्रहडराग्रणजु
 न्सस्स रुडस्सितइअणंअणपवइपपरिजुंविअंजइअ । अत्ररतिव्यक्तौ जिधातुहपप्रका
 नेप्रधान्यं यतः स्थगनाव्यापारसाम्येण न्यसेत्रयोः कणभ्यां पिधानमस्पृश्लोकोत्तरे
 णाकर्मणात्तदेवोक्तं धन्यजीवितमिति रत्युत्कर्षप्रयोजकमनया व्यज्यते अतपव
 जयतीत्युक्तं नवशेभतइत्यादि एवमयोपि प्रकृत्यादेरसादिव्यजने प्राधान्ये तत्तद
 रतिकैलिहानि वसन्तकरकिसलयरुद्धनयनयुगलस्य रुद्धस्य तृतीयं नयनं पार्वत्या परितुम्बितं जयति

नकर्त

का प्रदी

४

५०

सिद्धता =

र्यं जकनया वगंतं नाम रूपतदेकदेशे तद्वा किर्यथा प्रेयान्सायमपाकृतः सशपथं
पादाननः कातया हि त्राणेष्वपदानि वासभवनाद्यावन्नया न्यूनताः तावत्सत्युतपाणिसे
पुटलसूत्रीवीनिबंधधनोधावित्वैव कृतप्रणामकमदोप्रेमो विचित्रा गतिः अत्र ह
रिपदेपरिकृत्य पुरानीत्युक्तम् तेन द्वारपर्यन्तगमने प्यसस्सुतयोक्तं शयो व्यजते।
तिः संपाये या पथिययि शुकचं च चारु रंभोजराणां दिशो दिशि पवमानो विरुधाला
सकच नरिनीरकिरतिशक्त्या यकानुस्यधन्वा पुरिपुरि विनिवृत्ता मानिनी मानचर्चा
अत्र किरतीति तिङ्गु किरणासा साधना ति सोगे साधने ये वधात्वर्थोपस्थितेः नि
हतेति सुप्रत्ययेन निवृत्तेः साधनासंबागेपितथैव प्रकृत्यर्थप्रगतीति नत्रापि क्तप्र
त्ययेनातीतता प्रकाशपतेरति किरणानि हृत्योः पूर्वोपर्योपर्ययस्यातिशयोक्ती प्रका
शोरसाक्त्यपयवस्थिति यत्तु लटा साधत्वं क्तप्रत्ययानभूतत्वमिति व्याख्यातम् तन्न
समिष्ट्या सिद्धत्वसाधत्वमभिधाय तत्रापि क्तप्रत्ययेनातीतत्वमित्यनेन ह निव्याख्या
नविरोधात् समिष्टविशेषेषु यथा लिखन्नास्ते भूमिर्वास्तिवननः प्राणरयितेति
रासंसापः सतनरुदितोक्तूननयताः परित्यक्ते सर्वस्मिन्पठिते पंजरश्रुक्तेरुवा

श्रीराम
४
रामशिव

नमो विष्णुदेवे

वस्याचिपेविस्त्रकठिनेमानमधना अत्रलिखन्निन्युक्तंनवलित्वति तेनशत्रालिवन
 साप्राधान्यमविदुष्वकालरूपमश्रालोत्पुक्तंनत्वासीत्तति तेनतथावस्थानस्यप्र
 सारपयन्नतातिइविभक्ताव्यज्यते यद्यपिशतप्रत्ययसुपप्रकृतिरेव तथापिति
 जरेणालटविकृतितयातिइतेनैवादाहतःभूमिमित्युक्तंनतभूमावितितेननुडि
 सर्वभूमौनकिञ्चिल्लिख्यतैरतिसुविभक्ताव्यज्यते गामारुमिगामेवसामिण
 अरदिरेणआणमिणअरिआपरणेहरेमिजहोमिसाहोमि अत्रनागरिकाणामि
 तिषष्ठापतिपदार्थतादृशकलाभिजतादिद्वपडन्कर्षः प्रकाशपतेरमणीय
 होत्रियकुमारआसीदित्यत्रलङ्कतीतकालविस्तिनेनअचिरानदीयगैसायाःसकर
 त्वञ्जयताप्राधान्येनभजेरिधुनुर्भगजन्माभार्गवक्रोधःप्रकृष्यते वचनविशे
 षेयथा ताण्गणगदणाणताण्कणवाणतस्सपेमस्स ताण्भणिआण
 सन्निपरिसञ्जामवसाणं अत्रनण्गदणादीनाप्रेमहेनूनानाप्रकारेणपि
 कार्यप्रेमेकजातीयमेवनकदाचिदन्यथाभावंप्राप्तमितिवद्वचनैकवच
 नाभावाव्यज्यते पुरुषव्यत्ययस्यव्यञ्जकत्वेयथा रेचचंचेललोचनाञ्चि

का.
४१
दी

नरुचेचेनः प्रमुच्यस्थिरं प्रेमाणां मोक्षमानसेणानयनामालोककिंनृत्यसि
किंमन्येविदोषासेवतदनामुच्चात्तराणामिमांषाकण्ठनलेशिलानवकृतं
संसारवारोनिधौ । अत्रान्मन्येद्विदोषासेरतिप्रह्लासेचमन्योपपदेमन्यतेरुत्तम
एकवच्चैतिसूत्रेण युष्मदस्मदोयोगे उत्तममध्यमयोर्विपर्ययेण विधानं ह्यस्य व्यनक्ति
एवंनियान्तादयः पदैकदेशधर्मत्वात्पदैकदेशापवगण्यन्ते सर्वनियान्तस्य यथा येषां
वैलमेव इवैलनयान्तसमतासोरपि प्रायः केवलनीतिरीतिप्रारणेः कार्यकिमुर्वीच
तैः योत्साशकपुनः पराक्रमनयनयस्वीकारकांतकमास्तेषु नैव भवाद्दृष्टान्त्रिजग
तिद्वित्राः पवित्राः परम् । अत्रचादुक्तेपराक्रमनयेत्यत्रनयस्याल्पात्रेत्वेन सर्वनियान्तमभि
धायपराक्रमस्यनयाभावाभावेनत्वद्योनयति उपपदविभक्तिविशेषस्य यथाप्रथमाध्वनिधीर
धनुर्धनिभूतिविधुरैर्योधितवदिवसदिवसेनतुनरपपभवानयुद्धविधिसिद्धसाधुवादपदं अत्र
वीररक्षात्मनिभवान्यवसेनायुद्धेदेसिष्वर्गेतृतीया उपवर्गश्च फलप्राप्ते क्रियापरित्यागे
तोभवत्यदार्थस्य पुद्धक्रियायायत्कलविजयः सत्यश्रित्नीययाद्योत्पते यस्तु पुद्धविधि
त्यादिक्रियाविक्रममितिवाख्यातवान् संशब्दोभंगमपिनतासीत्तु नि प्रत्ययस्य

राम
४१

प्रहृत्येकोदेशस्य यथा भूयोभयः सविधनगरीरयथा पर्यटनं दृष्ट्वा दृष्ट्वा भवनवलभी
 तुङ्गवानायनस्या साक्षात्कामनवमिवरतिमालतोमाधवेनैर्गण्डोक्तगणाललि
 तललितैरंगकैस्ताम्यतीति अत्रांगकैरितिकस्तु पततेनेनाल्लयकेनानु
 कम्पातिशयोक्त्यन्यते उपसर्गद्वयस्य तदेकदेशस्य यथा परिच्छेदानीतः
 सकलवचनानामविषयः पुनस्तन्मन्यास्मिन्नुपमेव यथयानगतवान्
 विवेकप्रध्वंसादपचितमरुमोद्गस्तेविकारः कोप्यतर्जयति चनापच
 ऊरुते अत्र प्रध्वंसादिति शब्दः प्राद्वितैकदेशः प्रकुर्वन्नातकः उपसर्गाणामवा
 चकत्वात् निपातद्वयपदैकदेशस्य यथा दृष्टेवर्गवाभिमुखमनस्त्वया किम
 न्यदेवं निहिताश्च नोद्विषः तमांसिति हन्ति हितायुदं शुमान्नयावदाया
 त्युदयादिमोलिताम् । अत्र वद्वयेन मनोगवाभिमुखीकाराणां तुह्यन
 नमोरेककालताद्वयः समुच्चयात्यते यद्यपि वेति भिन्नमेव पदेन स
 न्यस्येकदेशः तथापि केवस्य तस्या साधुत्वात् पदैकदेशात्वापचार

ल

एतद्वदन् अतएवोक्तं भोजराजे वनदीवादेः सार्थकत्वेऽपि स्य क्वा दनामनुष्णाली
 निपतेनतिरुः समन्निवाहना उपसर्गा अपि व्याख्याताः अथ वदन्नायथा रामो सोम
 वनेषु विक्रमेऽणैः प्राप्ताः प्रसिद्धिं यत्समस्तद्राग्यविषययाद्यदि पारदेवो न जानाति
 तस्मिन् वनस्यैष यशसि गायति मरुहस्यैकवा एण दृश्यामी भूतविशालतास्य विच
 रीद्रीणैः स्वैः समन्निभिः १ अत्रासाविति सुर्वनाम्नः भुवने स्थिति ननु
 देशोऽस्ति भुवने वेति भुवनं नृप प्रातिपदिकस्य वद्वचनस्य च विक्रम
 गुणैः रिनिनतु गुणेन दोषैर्वा रिशतिपदिकवचनयोर्व्यञ्जकत्वं किंचास्मद्व्यपेक्षान
 त्वाप्येति ॥ नवामद्वाग्येति ह्येतत्तेनास्मदित्यस्य च ऊवचनसिद्धे तया स
 र्वोच्चेयकात्वम् तथा मास्यविषययादित्यन्यथा संपत्तिमुखेनात्तं
 म् नतभाग्यादिमाभावसुखेन अतस्तथाविधानेन अभ्यास्य विरहेऽपि भा
 ग्यान्वेवतादृशान्तेन परिणतानीति व्यज्यते तरुणिमनि कल्पयानि कला
 मनुमदनधनुर्भवोः पठत्यग्ने अथिवसति सकलललनामोलिभि
 येच कितहोरिणचलनेयना । अत्र तरुणिमनीनीमनि चरुणान्

का. टी.
 ४२

श्रीराम
 ४३

परानामुमदनयनुरित्युक्तं यीभावंस्थं ननुः संमीपं इत्यनेन मोलिमधिवसतीति
कर्मभूताधारस्थचमोलोचसतीत्यनेन तुल्येपि वाचकत्वेऽस्तिकश्चित्त्वरूपस्य
विशेषोयश्चमत्कारकारी सपवव्यञ्जकः तत्रत्वप्राप्तेन प्रकृत्यर्थस्य प्रोदत्तं च
। ज्यते इमं निचातुनद्यतिरेकोनवत्तमूधनुषः समीपं इत्यत्र धनुषोत्पन्नं गुणीभा
वः अव्ययीभावेतुसुवयदार्थप्राधान्येपि उत्तपदार्थस्य किञ्चिदेवाप्राधान्य
म् कर्मभूताधारस्थनेतुव्याप्तिरत्रगम्यते इत्यवसेयम् एवमन्येषामपि
वोद्व्यम् वर्णरचनयोच्यञ्जकत्वे गुणस्वरूपनिवृत्त्यपे उदाहरिष्यते प्र
कथेतुनाटकादौ रसादिव्यकालं प्रच्यम् यत्तु सर्वप्रबन्धप्राप्तेन संबदिता
वात्तरवाक्यसमूहोभिहितइदानींतु सङ्घटितमहावाक्यमित्यपौनरुक्त्यमि
निकश्चिदाहतदज्ञानात् ॥ पूर्वव्यक्तप्राप्तिमूलमात्रस्य प्रबन्धविषयत्वं
मुक्तम् अत्रत्वसंलक्ष्यकमच्यङ्गस्येति पौनरुक्त्यमावात् मेदास्त
देकपंचाशात् ॥ तथाहि अत्रिवदितवाच्यस्य द्वौ भेदौ नोच्यप्रत्येः

कं पदपाक्ययोरिति चत्वारः विवक्षितान्यपरवाच्येषु मध्ये लक्ष्यक्रमव्यङ्ग्यः
 पदवाक्यतदेकदेशचटनावर्णप्रवृत्त्यभेदेन प्रविष्टः लक्ष्यक्रमेषु शाब्दशक्तिः
 मूलेषु द्वौ भेदौ तौ च प्रत्येकं पदवाक्ययोरिति चत्वारि भेदाः अर्थशक्तिमूलस्य
 द्वादशभेदास्ते च प्रत्येकं पदवाक्यप्रवृत्त्या धितिविषयिण्यदस्य भेदाः उभय
 शक्तिः मूलस्तु वाक्य एवेति तेषां चान्यान्ययोजनम् ॥ सङ्करेण त्रिरूपेण
 संसृष्ट्या चैकद्वयया वेदावाधिविषयचन्द्राः १४४ संश्रयिनाङ्गाङ्गिभावे
 न एकव्यञ्जकानुपवेशेन चैति विविधः सङ्करः उक्तप्रकारव्यविना संयोगः संसृ
 ष्टिः एकमेकपचाशतो भेदानामेव चाशताभेदे र्योजनमिति तावता ताव
 द्दुष्टानेन सह सङ्ख्यमेकाधिका षट्शती च संयोजनं च संसृष्ट्यादि चतुः
 प्रकारैरिति तावता चतुर्भिर्गुणने दशां सहस्राणि चतुरधिकानि च त्वारि
 शतानि च संपद्यन्ते नवानुग्राह्यानुग्राहकभावेन सङ्करस्थले अनुग्राहकस्या
 गतया गतभावेति न धनिसंकरत्वमूशतिवाच्यम् तत्र हि स्वतन्त्रमन्कापिणपव

का. दी
 ४३३

५३

श्रीराम
 ४३

ननु विशेषविशेषिभाव एवेति ननु स्येकपंचाशद्वेदेषु एकतराणां पंचाश-
ना योजने स्य ननु स्येन कथं योजनं इति चेन्न व्यक्तिभेदमाशयति ज्ञाती-
यवत्स ज्ञातीयेनापि संकरादिसंभवादिति सूत्रकाराशयः अत्रार्थाची-
ना गणनेयमपुत्राग्निमाग्निमभेदस्य योजने प्रत्येकभेदज्ञातत्वात् तथा अर्थो-
न संक्रमितवाच्यस्यात्यन्ततिष्ठितवाच्येन योजनयोर्भेदः स एवात्यन्ततिष्ठितवाच्य-
स्यार्थात्तरसङ्क्रामितवाच्येन योजनायाम् एवमन्यमिति तस्मात् एकोराशिर्दिधा
स्थाप्य एकमेकाधिकं कुरु ॥ समाद्धेनासमो गुण एतत्संकलितं लघु १ द्युतं
दिशा द्विपक्षादादधेन षड्विंशत्या एकपक्षाशतं गुणयेत् तथा चरथदसा-
ग्निमेदित्यइति त्रयोदशाशतानि षड्विंशत्यै धिकानि जायते १३२६ योगश्चतुः-
प्रकार इति तेषु चतुर्भिर्गुणितेषु वेदाभेददहनेषु वदति पञ्चसहस्राणि चतुर-
धिकं शतत्रयं सङ्कीर्णभेदाः इत्येव ज्याय इति वदति अत्र ब्रूमः अनुभवसिद्धेता-
वत्प्राङ्कादीन् चरसेष्विव धुनिष्वपि ह्यद्यत्वातिशयानतिशयी तथा चार्थात्तर

४५
५५

संक्रमितवाच्यस्य यत्रातिशयः न ज्ञान्यन्तिरस्कृतवाच्येन तद्योजनम् यत्र तद्वैपरीत्यं त
त्रात्यन्तिरस्कृतवाच्ये तरेण योजनमिति त्वपदेशः एवमन्यत्राप्यस्य पतदेव प्राधान्यमादाय ग
णनासौ ग्री नन्वेवं यत्रोभयोस्तुल्यमेव वा रुतं तस्य भेदान्तरं स्यादिति मैवम् अपकर्षाभावस्यातिश
यपदेन स्वीकारात् तत्रोभयभेदसङ्करस्वीकारात् पतादशोचस्यानेपदालंबनमेवमदत्त वीरुषमि
तिसहृदयभावमास्यायालोचनमिति युद्धिभेदैः एकपंचाशतासह सुरेभ्युगवेन्दुः ४४॥१॥
४५५ तेषु दिग्मात्रमुदाक्रियते ॥ जों वरणापादलिप्यादेय रजायापसुहृत् किंपिबो मृगिणीपक
इयडोहरत्रमहीतुरमिअणउणिजउपराई अजाउनय तेवातोनुनयः किमुपभोगललारोल
योसंक्रमितग्राहोषिद्विवसित एवोपभोगस्य वंजक इति अविवसितान् परकाचयोः सन्देहः सङ्क
जोंमिथशामलकानिलिप्रचियते वेल्हला काद्यनाः वानाः श्रीकरिणः पयोदसुहृदामानन्
केकाः कलाः कामंसन्तदृढं कठोरहृदयोः मोलिसर्वं सदेवैदेहीनकथं मविष्यति हृद्देविप्री
रामव ५ अत्र मन्वायार्थबाधान्तिप्रपेः प्रीलन्तात् रामपदे च सर्वसहत्वात् पशुक्रशक्यार्थ
नया सर्वसङ्ख्यभाजनत्वं लक्ष्यत्वात् तां विना पि ज्ञा विष्णामीति वाजयदेव विप्रल

श्रीराम
४५

दसम्यर्कलक्षणादिप्रायव्यक्ति पयोदेकाचेतनो होहृदाभावासेह तदंमपकोचित्वेन यदनिप्रायमिति पादयान पयो दानां मसरनि सकोकाद्यु यका १२

भव्यनक्ति तत्रलिप्रेतिपयोदसुहृदमित्यनयोराज्यन्निरस्तनैयोः संसृष्टिः वाच्यः
 नाभ्यां सदसामन्यथां न संक्रमितवाच्यस्यानुयाह्यानुयाहकभावेन संकरः
 तयोर्द्विपकत्वात्तरामन्येकचंजकानुप्रवेशेनार्थान्तरसंक्रमितवाच्यस्य
 संकरः रामोस्मीत्यनेनैवल्लक्षणमूलविप्रलभेवावाच्यगोप्यस्य प्राधान्यात्
 एवमन्यदप्युदाहर्यम् इति श्रीगोविन्दठकुरक्तेकाव्यप्रदीपे धर्मिनिर्णयोक्त
 मसुत्रं उल्लासः ॥ ५॥ एवं धनौ भेदप्रभेदाभ्यां निर्णीते गुणीभूतवाच्यस्य भे
 दानादुक्तं अगूढमपरस्यांगं वाच्यसिध्दमसुत्रं सन्निधत्तल्यप्राधान्ये
 काकाक्षिममसुत्रं ५५ वाग्यमसुत्रं गुणीभूतवाच्यस्य सौमिदाः स्मृताः वाच्य
 पेक्षया अचमत्कारकारित्वेन वाग्यस्य गुणीभावः तच्च स्वतः पवासुन्दरत्वेनागूढ
 त्वादिविशेषणसंप्रकेन वैत्यर्थः अगूढं चासहृदयैरपि वेद्यम् नादृष्टं वा
 त्पायमानतया न तथा चमत्करोति यथाकामिनी ऊचकलशवत्सुत्रं
 एवमपरिष्वपि भेदेषु अनभवपवसात् अपरस्यांगम् अपरस्य सादेः स्तने
 स्यैवैषां लज्जुसिद्धेः पकारकम् वाच्यसिध्दं मम वाच्यस्य सिद्धिरेव यदधीनान्न
 असुत्रम् सहृदयानामपि उक्तं संवेद्यम् सन्निधत्तल्यप्राधान्ये इति सन्नि

का. दी.

४५

५५

अथ प्राधान्यं तल्ल प्राधान्यं चेत्पर्यः काक्कादिप्रमयथाकमकाविनावाव्याप्य
वात्मानं न लभते तथा प्रकाशम काक्कादृढेनोपस्थापितमिति वा ॥
असुन्दरम् स्वभावादेव वाच्यापेक्षया चारु नेष्टु गृह्यसां सास्याः सहस्र
नतिरस्तुतिरेत्यतस्तुचीमधव्यतिकरेण पुनः क्रिकर्णो कीञ्चीमृणयैतन्म
जनमेव सास्मिनी वन्न सम्यग्मिति भवामि किमाचरामि (अत्र जीवन्नित्यभिमतकार्य
शक्तत्वे संक्रमितत्वाच्चामृतस्य मरणमेव श्रेय इति व्यंग्यं समहृदये रापी वाच्याव
त्यतीत्यत इति मुणीभूते व्यंग्यम् उन्निद्रकोकनदरेण उपिशंगितां गां गायन्निमज्जुम
ध्यायत इति विंकोस पनश्च कोलि चरवे न वं धर्मी च पुष्यक दामस्य दया च
लक्ष्मि विम्बम् अत्र लक्ष्मतेर्वक्रसंयोगो मुखोद्यो चेतने बाधित इति
संयोगमात्रं लक्ष्यते न तन्त्रतिरस्तुतवाच्यत्वमव्यंग्यं आस्योयः का
लो वाच्यायमानतया मुणीभूतः नन्वत्र लक्ष्यता वक्केदकम् श्रीराम
संयोगत्वम्यवक्रसंयोगे पिसत्वात् कथमन्यत्रातिर
स्मितवाच्यात्वमिति चेन्न लक्ष्यता वक्केदकस्य सत्त्वेपि

श्रीराम

४५

वाचसंयोगविशेषस्य तत्र बाधान् अत्रासीत्कणि
पाश्चावन्धनविधिः शास्त्राभवद्देवरेगाहं च तर्हि सना
डने हनुमताद्रोणादिरत्राहतः दिव्यैरिन्द्रजित्त्रलत्मा
एषा रैर्लोकान्तरं प्रापितः केनाप्यत्र मगातिरात्तस्य पत्न्ये
नाच कण्ठादवी । अत्रानुनायकोपनायकप्रतिनायके
षु निरिष्येषु च तर्थावाक्येन क्त्वापि नायको रामपदार्थश्च
त्रपाप्रतीयते सच केनापीत्युपायेन वाच्यायमानत
याऽगूढः कृतः तस्याप्यत्रेति पाठे गूढतया धुनित्वम
व्याहतमेव अत्र श्लोके प्रतिवाक्यमत्रेत्युपादानं प्रत्ये

का.
४६
५६

कमेवाद्भुतं च न किञ्चिदपरस्वरसादेर्वाचस्य वा प्रधान
स्यांगमलक्ष्यक्रमः अनुस्वानाभसंलक्ष्यक्रमो वेति द्विवि
धः तत्र प्रथमे रसस्यांगभावेन गुणीभूतत्वे यथा अये।
सरसनात्कर्षी पीनेस्तनविमर्दनः नाभ्यरुजवनस्पर्शी
नीविविस्त्रंसनः करः अत्र भूरि श्रवसं किन्तु हस्तमासा।
यत्तद्वधुना प्रलापे शृंगारः करुणस्यांगमनिष्पन्नरसस्या
परांगत्वान्न रसपदेनात्र स्थायिभावो बोध्यः रसस्यैव।
भावागता यथा कैलासालयभाललोचनरुचानिर्वर्तिता
लक्ष्यव्यक्तिः पादनावहृतिर्गिरिभुवः सावः सुरात्रायताम्॥
स्य उवन्धसमिडयेव सुदृढं रुदा ययाने त्रयोः कांतिः काव

४६

नदानुकारसरसासद्यः समुत्सयेते अत्रवक्तुर्देवीविषयरतिर
पभावेदेवयोः अंगारोगम्भावेभावस्यागत्ययद्या अत्युच्चा
परितः स्फुरन्तिगिरयः स्फारास्तथाभोधयस्तानपि विभ्रन
किमपिनल्लानासितभनमः आश्चर्येणामद्गमद्गस्तितिमि
तिप्रस्तोमियावमुवस्तावद्विभ्रिमास्तस्तवभुजोवाचस्त
तेमुद्रिताः अत्रभविषयोरतिभावोराजविषयस्परतिभावस्या
गम् आभासस्यागत्ययद्या वन्दीकृत्यनयोद्वेषामगाप्राप्ता
पश्यताप्रेयसांश्चिष्यन्तिप्रणामन्निलान्तिपरितश्चुवन्ति
तेसैनिकाः आस्माकंसुतैर्हंशोनियतितोसौचित्यकारां
निधेर्विधस्ताविषदोणल्लस्तमिति तैः प्रत्यर्थिभिरुपसे ॥

अत्र प्रथमार्धे शृंगारो न तुरक्तविषयतया द्वितीयाधे तुरतिरूपो।
 भावः प्रात्रुविषयतया आभासः तौ चराजविषयरतिभावस्यागं
 भावशान्तेर्यथा अविरलकरवालकस्य नैर्भ्रुकरीतर्जनगर्जने
 मुञ्जः दृष्टेन ववैरिणामदः सगतेः कापितवेतलोत्तणान्
 अत्र वैरिणो गवैरूपो भावः तस्य शमोदजीवषयरतिभावेगं
 भावोदयस्य युष्ठा सा केकुसुमकहशामधपानलीलां कर्तुं सुहृदि
 रपि वैरिणिने प्रवृत्ते अन्याभिधायितवनामविभोगहीतकेना
 पितत्रविषमामकरोदवस्था अत्रविषमावस्थाव्याग्यस्यत्रासन्न
 पभावस्योदयोराजविषयरतिभावस्य भावसन्त्येयथा असोदित
 कालोल्लसदसहभावस्य तपसः कथानो विसंभेष्यचरसिकः

का.
 ४७

५७

राम
 ४७

धन्व न्नरिः दायरा कोमरसिंहं कुर्वेता लम्भदृष्ट खर्षरका लिदा
 साः ख्यातो वराहमिहरोत्तपतेः सभायां रत्नानि वैवरा रुचिर्न
 बभोजताम्रः मित्रमयी नप्यानीति धर्मः कार्यराय मूर्खता
 स्त्रीणां विद्वानयो सत्त्वानात्र वरत्नमिदं कमात् मित्रं सधेतया
 रिपुनयवलेर्लुब्धं नेरीश्वरं कार्यरा द्विजमादरेण युवती
 प्रेम्णा समैर्वाधवान् अत्युग्रं स्तुतिमिर्गुरुं प्रणतिभिर्मूर्खं
 कप्याभिर्बुधं विद्यभीरुसिकं रसेन सकलं शीलं न कुर्व
 दशं अथीलाघवमुष्टितोति पन्नतं कामातुरो लं६०

का. प्र. नलुव्योप्रीतिमसंगरः परिभवंदुष्टोन्यदोषेरतिन तिः स्त्रोवच्च
 ४८ नमुन्मना विकलजांदोषा कुलः संतप्य दुर्वागप्रियतांस
 दाधवशः प्राप्नोति कथं मुहुः नीतिर्ममिभुजो नतिर्गुरु
 वतां प्रीरङ्गनामो धृतिर्दयतोः शिशवो गृहस्य कविता
 (बुधः प्रसादो गिरां लावण्यं वपुः श्रुतं सुमनसां शां
 तिर्दिज्ञस्य दृमाशाक्तस्य प्रविष्टां गृहाश्रमवता स्वास्प्यं
 सतां मण्डनम् धर्मप्रागेव चिंत्यः संचिवजनमतिर्भा
 वनाद्यासदैव ज्ञेया लोका उदतिर्वरचरनयने मे
 डलं वीक्षणीयम् प्रष्टुं योगागरो यो मृदुपरम्पक
 रो यो जनीयो स्वकाले स ४८

श्रौतदुहितः प्रमोदं वोदयात्कपटवद्वेषां पनयने त्वराशौच्यित्वाभ्यां
 युगपदभिपुक्तः स्मरहरः अत्र स्मरहरगतावेगपैर्ययोः सन्धिर्न्यवि
 षयरतिभावस्यागमः भवशावलताया यथा पश्येत्कश्चिच्चलचप
 लरेकान्तराहेकुमारीदस्तालेवंचितरुहहायुक्रमः कासियासि रम्यं
 ह्यीपरिहृदभवद्विद्विषोरण्णहनेन्याकेचित्तालकिसलपान्मादरातमिध
 ने अत्र पश्येत्कश्चिदिति शंका चलचपलरेदत्यनया कालमेति भूति
 ग्रहेकुमारीति स्मरतिः दस्तालेवंचितरेति श्रमः हृदहेति हेन्यमयुक्रमः
 निविबोधश्रीतन्यागमरूपः कासियासीत्योत्सवमप्येषां शवलतात्प
 विषयरतिभावेगमप्युत्तमगुणीभूतारसाद्योरसवराचलकार्यपदेशा
 नालभनेननुगुणीभूतारसारसवत्भावलेपेयोरसभावाभासोऽर्जुति
 भावशान्तिस्माद्विद्वत्तस्यैव पूर्वेषामलेकार्यवहारः न पुनर्भावादेया
 दिषु तत्कथमेतदुच्यते इति चेत् पश्यन्वचनेति नाम हवहिनादेर

का.
४५
५९

सार्हिषेतागानवशंप्रयात् रसादिनातुल्यत्वात् यत्नादिति ननुदाहनेषु धनिगु
णीभूतवंग्ययोर्भेदेषु धनिभेदैरलंकारभेदैर्वावशंप्रसंकरसंस्पर्शवर्तने
नक्तयधनिरितिकचित् कचिदुणीभूतवंग्यरति नत्रापि कचिदलंका
रधतिरितिकचिदसादिधनिरित्यादि एवंतत्र दुणीभूतवंग्य इत्यादि व्याप
देशानोनियम इति चेन्न प्राधान्यात् यत्र हि यत्र धानं तेन तत्र व्यापदेशः प्राधा
न्ये चातिशायितं मन्तारः स च सहृदयैकवेद्य इति नासिद्धः अथवा च्या
गभावेन प्रावृशक्तिमूलस्य लक्ष्यक्रमस्य गुणीभावो यथा जनस्यौ नैक नैक नैक गतल्लोपित
धियावचो वेदेहीति प्रतिपदमुदश्रु प्रलपितम् कृतालंकारमर्तुर्वदनपरिपाटीषु घटनामया
प्रसामत्वे कुशलवसुना नत्तपि गताः अत्र पादत्रयद्योत्यापि रामेण सहोपमा मया प्रसामचंद्र
त्यनेन काच्यतां नीता तदंगं वशवृशक्तिमूलानुरागतयोपेक्षीयः वाच्यपदार्थशक्तिमू
लस्यागभावो यथा आगत्य सम्प्रतिवियोगविसंस्तुलागी सभो
जिनौ कचिदपि क्षपितत्रियामः एवं प्रसादयति पशुपानैः प्रभा

स्थाने धातं

राम
४५

तेतसहस्ररश्मिः अत्रार्थशक्तिमूलो नायकनायिका वृत्तान्तोवाच्य
 रविकमलिना वृत्तान्तोधारोपेण तदङ्ग तयैव स्थितः समाप्ताः
 तौ उपोद्भागेण विलोलेत्पादौ सर्वप्रतीय मानार्थोपस्कृतवाच्यस्यैव
 प्राधान्यात् अयंचपादपतनेति श्लिष्टमद्भायेपितृशब्दशक्तिमूलत्वेन व्यप
 देश्यः किंत्वर्थशक्तिमूलत्वेन प्राधान्येन व्यपदेश इति व्याख्यात तद्वतिरेः
 केणापि नायकनायिका वृत्तान्तव्यक्तिसंभावान्न चोपमात्रव्य
 ज्ञा उल्लास्यकालेत्यादिवत् श्लेषाभावान्न नचवाच्यसिद्धिङ्गत्वम् रवि
 कमलिनी वृत्तान्तस्यैतन्नैरपेक्षैणैव सिद्धिरिति वाच्यसिद्धाङ्गं यथा
 एकवक्त्रकपदवाच्योऽस्यैव कपदवाच्यो गेयं तत्राद्येयथा भूमिभरतिमलाहृदयतां प्रलयं मूर्च्छां
 नमः शरीरसादेव मरणं च तलदभुजगजं प्रसह्य कुरुतेव पंचियोगिनीनां अत्र हलाहलशुयो विषशक्ता
 जलेभिधानाति यमात्रं सच तलदभुजगति च पकस्य वाच्यस्य सिद्धिं करोति अ
 न्यथा उपमासन्देहसंभवान्न यथावाममनाहृत्तरसप्रमोदकनकशोः

का.
५-
५०

देवुधारायिताजीयासुःकविरत्नखानभवनस्नास्नावचोभेगयः अर्थान्ति
यहिरणः पुरातननरान्सद्योविधिनवाङ्कुर्वतीयाभिर्दिव्यमहोषधीभिरा
देकारायतेभारती । अत्ररसप्रसादरन्यत्रजलप्रसादनूपायोविद्यः सत्त
वाच्यायाः कनकहोदावुधारापमायाग्रगम् अन्यवक्तृकप्राहवाच्यस्यसिद्धि
यथागंगच्छास्यच्युतदर्शनेनभवतः कात्स्निरूपयते किंत्वेवविजनस्ययोर्द्वेज
नः संभावयत्यन्यथा इत्यामंत्रणभंगिस्तुचतव्यावस्थानलेदालसामाश्रयानुल
कोत्करं चित्ततनुंगोपीदृष्टिः पातुवः । अत्राच्युतइत्यनेनसोऽनुष्ठानेनमद्विषयेचवसेद
तिवार्थमेवावस्थानमिति यदाच्युतोर्ध्वयादस्त्वलितस्त्वमनोर्ध्वमेवावस्थानमिति
दर्शनेनेत्यादिना संभोगेनैव तत्प्रतिरिति किंत्वेवमित्यादिनाद्वयोरपकीर्तिर्जनैव न
द्वयेवात्मानंवेचयावइतिविद्वद्व्यजपते नचइत्यामंत्रणभंगिस्तुचतव्यावस्थानले
दालसामित्येतद्वाच्यस्यसिद्धिर्न नद्यत्किंविनापतेद्विशेषणपदायस्यप्राप्ति
स्तीमात्र अस्फुटयथा अदृष्टदर्शनोक्तं दृष्टेर्विकेदभीरुता नादृष्टेननदृष्टेनम

राम
५.

क

वतालभनेसखम अत्राहो यथानभवसिद्धियोगभयं च यथानोत्पद्यते तथा कुर्या
इति चोपसंहृत्य स्यापिनस्फुटम् सदित्यप्राधान्ययथा हस्तुकेचित्पुनरुक्तं यथैव दया
खड्गवावुराग्निः उमासुखविषफेलाधराष्टवापारमासविलाचनानि अत्रचुवित्तमेक
दिति चोपसंहृत्य युगपत्प्राधान्ययथापारणवाच्यं तयोस्तु प्राधान्यसाधकवाधक
मानाभावेन संदेहः वाच्यस्याप्यलौकिकत्वेन च मत्कारित्वात्कदाचित्प्रायस्य
जकत्वात् तस्य प्राधान्ययथा ब्राह्मणानि क्रमत्यागोभवतामेव भूतये जामद
हृग्नस्तथा मित्रेभ्यः उभेनायने अत्र जामदस्य तत्रियाणामिषस्तस्योत्तरं क
रिष्यतीति चोपसंहृत्य वाच्यमपि प्रधानं तदुपसंहृत्य तदुत्तरं गभीरोत्तरं च मत्कारित्वात्
विग्रहवत्संधेयं विवक्षितत्वाच्च काकातिशययथा मद्यामिकोरवशाने समरे न कु
पातुः शासनस्य रुधिरं न पिबाम्पुरतः सचराणामिगदयानस्योपधनो नृसाधिकरा
नुभवतो नृपतिः परेण अत्र मद्यामीति चोपसंहृत्य वाच्यमपि विषयसहभावेन
व्यवस्थिते तादृशकारुण्येनावाच्यस्य बाधितत्वेनाप्रादुर्भावात् हठेन तदा

का.
प्र.
प.
५१-

तेपारित्युक्तं प्राक् अस्तेदं यथा वाणीरुं देगुडी ए स उणि को ला हलं सु ए त्री
वरकम्सबावडा पवद्गुसी अंति अंगारे अत्र दत्त सकेत कश्चि च नागरने प्रविष्ट
इति व्यंग्ये ॥ तस्माद्वाच्यं च मत्कारकारे शब्देषु वरुण समकालमेव सवागा
वसादसंनन्यमानता रूपस्याति सादयात् उत्कृष्टाति पयवसानत्यात् ॥ पद्यामे
दायथा योगवेदित्वाश्च पूर्ववत् एवं वत्तु चकारो भिन्नजमः एवं च न्यथा
यथा योगयथा सम्भवेते नायमर्थः न कवलपतयवगुणा भित्तव्यग्यस्य भेदाः कि
न्वर्थांतरसंक्रमित्वा च त्वादेयथा धनमेदास्तथा सम्भविनो विदायास्यापिते रुपाध
भिः शुद्धभेदाः संकरसंस्मृतिभ्यां योजने च तेषां मेधा च संकीर्णभेदाश्च पितृद्वयाः अ
संभविनश्च वस्तुमात्रेणालंकारव्यक्तिनिबंधनाः तदुक्तं धनिकृता व्यज्यते वस्तु
मात्रेण यदालंकारतयसादाधुवधन्यगतात्सा काव्यवृत्ते सादाश्रयात् अत्र धन्यग
ताव्यग्यंतयाधुवधन्यगताधितिनेवता व्यज्यते तद्योजकस्य धनित्वमेवेत्यर्थः कृतः
काव्यवृत्ते सादाश्रयात् काव्यवृत्ते सादाभिसंधानपूर्वकत्वात् वस्तुमात्रापेक्षया

शम
५१.

का. दी

५२

ननु व्यंजनायाः शशविषाणायमानत्वात् कुतो व्यंग्यत्रैरुपपन्नो भेद इति चेदुच्यते लक्षण
मूलवस्तुमात्रव्यंग्यविना लक्षणैर्वनसंभवतीति प्राकृतिपादितम् अभिधामुलेषुपि
शब्दशक्तिमूले द्वितीयार्थहेतुसमन्वयमावाच्यं वैवेकिविचिह्नं अभिधायानियमनात्
अर्थशक्तिमूलेष्वेव संगीकर्तव्यं यतः पदेभ्यः प्रथमं पदार्थस्मृतिरथ पदार्थविशे
षाणामन्वयविशेषरूपस्य वाक्यार्थस्य प्रत्ययः नतो व्यंग्यप्रतीतिरिति त
नीयकत्वाद्योक्तोभिधायाः प्रसरणं द्वितीयकत्वामेव तदनुप्रेक्षाणात् यतोभि
हितान्वयवादेशक्यएवान्वयश्रुकांतादिवशेन प्रतीयते शाब्दबुद्धिकर्मणो
विरमयापाराभाव इति च सर्वसिद्धम् येष्वन्विताभिधानवादिनः रेवदन्तमा
नयेत्पारिप्रयोजकत्वात् कर्तृत्वात् तदनन्तरं प्रयोगस्तु न स्यात्प्रादिसमर्थहे
शान्नगरानीयमानमालोक्यमेतद्विषयिकक्रियागोचरकार्यतात्तानवा
न् तद्विषयकचेष्टावत्तानद्विषयकप्रवृत्तिमत्तादामहदिति प्रयोगस्तु न स्यात्

राम
५२

नमनुमीयते ततः कारणादिना कार्यानुपपत्त्या विदुर्वाक्या र्थेनाद्युदस्यवासा
 वाच्यवाचकभावसंप्रसवधमवधारयति युतं शास्त्रतडाभिधेयाश्च प्रत्यक्षे
 एतन्नपश्यति श्रोतश्च प्रतिपन्नत्वमनुमानेन चेष्टया अन्यथानुपपत्त्या तु बोधे
 शक्तिरूपात्मिका अर्थापत्त्येवबुधतेसंबंधं त्रिप्रमाणकम् त्रिप्रमाणकमिति जात्या
 पक्षपातितेन तत्पक्षपक्षे तया एवमखण्डयोः शक्तिमवधार्यविशेषतोऽमुन्यद्यते कथमि
 त्यम् अनन्तरं तेनैव प्रयोजकेन चैत्राश्वमानयदेवदत्तगामानयेत्यादिवाक्येषुकस्य
 चिदन्वयपदस्यावापेकस्य चिदहाये सति यस्य भागस्यान्वयव्यतिरेकाभ्यां यस्य वाक्या
 र्थभागस्यान्वयव्यतिरेकावुपलभ्येते तत्र तस्य शक्तिमवधारयति तच्च शक्त्यावधार
 णमन्वित एव पदार्थप्रथममन्वय एव वाक्यस्य शक्तिग्रहात् पदार्थमात्रशक्तावुपजी
 व्यव्यवहारेणान्वितज्ञानस्यैवोपस्थापनाच्च न च वाक्यविना कचिदाद्यमुत्पत्तिः व्यव
 हारेणैवाद्यमुत्पत्तिः व्यवहारस्य प्रवृत्तिनिवृत्तिरूपस्य पदमात्रेण कर्तृमशक्यत्वात्
 अतो वाक्यस्थितानामेव पदानामन्वितेष्वेव पदार्थेषु सङ्केतग्रहादन्विता एव पदशक्ताः

का. टी.
५३

तएव वाक्यार्थ इति न वाक्यार्थ बोधे शक्तेर्विशमः न त्वभिहितानां पदार्थानामन्वयोः शक्य एव
प्रतीयते यो गतादिवशादिति युक्तम् ननु तथापि संसर्गविशेषोः शक्य एव पदार्थसामान्या
नित एव शक्तिग्रहात् अन्यथा गामानयेत्यादिपदंशुत्वाग्रममानयेत्यादिका कोतदेवेदमान
यपदमित्यादि प्रत्यभिज्ञानस्यात् सर्वस्य गवान्वितानयनपरस्याश्चान्वितानयनेः शक्यत्वेना
र्थभेदेन भेदादिति चेन्न पदार्थत्वेन सामान्येन विशेषणमेवान्वये शक्तिग्रहात् अन्वितानां च
विशेषरूपत्वादित्याहुः तेषामपि मते सामान्येनैव रूपेण विशेषः शक्यो न तु विशेषरूपेण त
थाच पदार्थान्नर सामान्यान्विते पदार्थानां शक्तिः गवादिविशेषान्वितस्तु विशेषो वाच्य ए
व तस्मादभिहितान्वयवादेन न्वित एवा न्विताभिधाननयेत् पदार्थसामान्यान्वितः स्वीयः
सङ्केतविषयो गवादिविशेषान्वितानयनादि रूपस्त्वसङ्केतित एवेत्यवाच्य एव वाक्यार्थः
यदेपि कैश्चिदुच्यते शब्दप्रचरणनन्नरं यावानर्थः प्रतीयते तत्र सर्वत्रापि शब्द एव निमित्तं य
तो नैमित्रिकावरोधेन निमित्तानि कल्प्यन्त इति तदप्युक्तम् शब्दस्यार्थे निमित्तत्वेका
रकत्वं तापकत्वं वा नप्रथमः शब्दस्यानुत्पादकत्वात् परमं पुनरनुमन्यते परंतु संकेत

५३

वत्तेन ज्ञातस्य अज्ञातस्य स रूपमात्रेण ज्ञातस्य वा ज्ञापकत्वेति प्रसंगात् न चान्वयविशेषः।
 सङ्केतग्रहः अस्तु विशेष एव संकेतग्रह इति चेत् लोष्टाद्यन्वितानयनादेर्विशेषस्योपस्था-
 पकात्तराभावेन शास्त्रादेवोपस्थितिर्वाचा तथा च तत्र सङ्केतग्रहे शास्त्रात्तदुपस्थितिः शास्त्राच्च
 तदुपस्थितौ सङ्केत इत्यन्योन्याश्रयणात् तस्मात्त्रैमिन्निकाजुरोधेन निमित्तानि कल्प्यन्त इत्य-
 विचारिताभिधानम् अथ सोयमिषोरिव दीर्घदीर्घतरो व्यापार इति यत्परः शास्त्रः स शास्त्रार्थ-
 इति च निश्चेषे त्यागौ विधिरेव वाच्य इति भट्टमतोपजीविनः अस्यार्थः यथा बलवता प्रेरि-
 त इषुरेकैर्नैव वेगाद्येन व्यापारेण वर्मके दसुरो भेदं प्राणहरणं चरिषोर्विधत्ते तथा एक एव
 शास्त्र एकैर्नैव विधाया व्यापारेण पदार्थस्मृतिर्वाक्यार्थात्र भवेद्यद्वा प्रतीतिं च विधत्ते अतो
 यद्वात्वाभिमतार्थस्य वाच्यत्वमेव किंच यत्र शास्त्रस्य तात्पर्यं स शास्त्रार्थ इति निःशेषे त्यागौ ता-
 त्पर्यविषयतया विधिर्वाचा एवेति ते तात्पर्यवचोयुक्ते स्मात्पर्यमज्ञानतः पशवः तदा काश्च-
 निपदोपस्थायित एव हि तात्पर्यमुच्यते न प्रतीतिमात्रे तथा हि भूतभवाः सञ्चारणे भूतं भ-
 व्यायोपदिश्यते इति सिद्धान्तः अस्यार्थः भूतं सिद्धं भव्यं साध्यं तयोः समभिव्याहारे भूतं सिद्धं
 भव्याय साध्यायोपदिश्यते इति कारकपदार्थाः क्रियापदार्थे नान्वीयमानाः सिद्धा अपि प्रधा-

का. दी

५४

54

नक्रियाउकूलयासाधीभूतयासक्रिययायोगात्साध्यायमानतामाश्रुवन्ति स्वश्रेणसिद्धा
अपिसाध्यक्रियाविशिष्टतयासाध्याइवभवन्तिविधेयतातत्प्रधानप्रियायाएवेत्यर्थः तत
श्चदहनेनादग्धमात्रंयथादह्यते नतदग्धमपितथायावदेवाश्राप्तंतावदेवशष्टेनविधीय
तेनतप्राप्तमपि यथाऋत्निकप्रचरणेप्रमाणान्नरप्राप्तेलोहितोस्त्रीषाऋत्निजःप्रचरन्ती
त्यनेनलोहितोस्त्रीषत्वमात्रंविधायतेनतुऋत्निकप्रचरणम् उस्त्रीषस्यापिप्राप्तौतलो
हित्यमात्रम् हवनस्यान्यतःसिद्धौदध्राजहोतीत्यनेनदध्रःकरणत्वेनतदधिहवनेवा एवेर
क्तंपटंवयेत्यादौरक्तत्वपटवयनानामधोएकस्यद्वयोस्त्रयाणांवासिद्धौएवविधिर्द्विविधिसिद्धि
विधिर्वा ततश्चयावदेवविधेयतावत्येवतात्पर्यम् विधेयंचशब्दोयाजमेवेतिसप्तशब्दो
पात्रपवतात्पर्यमिति यदिवप्रतीतिमात्रेतात्पर्यंनटापूर्वाधावतीत्यादौपूर्वादिस्मानेसंवि
त्सवेद्यतयाप्रतीतेःपराद्यर्थेपिकदाचित्तात्पर्यंस्यात् ननुतद्वाक्यवर्तिपदोपस्थापितपवता
त्पर्यमिति नव्याभिः विषंभुंत्वमाचास्पग्हेभुंक्वाइत्यत्रविषंभुंत्वेतिवाक्यमाचेत्यादि
वाकार्येपितात्पर्यादिति मैवम् यतएतदेकमेववाक्यंचकारस्यैकवाक्यतासूचकत्वात्
अन्यथातद्वैयर्थ्यप्रसंगात् नचाख्यातवाच्यक्रिययोःसाक्षादन्यःसंभवतिशृणानांचपरा

गम
५४

र्थत्वारसंबन्धः समत्वात्पादितित्वायात् स्वहृद्वाच्येदमनोभवितामत्रान्वयेन ततो वि
 षभक्षणादप्येतद्दहभोजनमनिष्टसाधनमतः सर्वज्ञानास्य गृहेष्वेव गतिवाक्यार्थः ।
 तथा च तद्वाक्यस्थपदोयस्थापित एव तात्पर्यमिति सिद्धम् तस्माद्यत्पराः शब्दरूपादिय
 उक्तैस्तत्तात्पर्याज्ञानात् यदपि सोऽयमिषोरेवेति न रम्ययुक्तम् यतः शब्दप्रवणानत्ररेया
 वानर्थः प्रतीयते तावति सर्वत्रयदि शब्दस्याभिधेयवापारः स्यान्नदाचैत्रमुक्ते ज्ञानः ऊ
 मागीते गार्भिणीत्यादिवाक्यानत्ररसर्वविषादयोः प्रतीतेस्तयोरपि तद्वाक्यस्याभिधास्यात्
 अथ तत्तद्व्यतिपाद्ये सर्वत्राभिधादृष्टादयस्तु न तत्प्रत्यायारित्युच्यते तर्हि लक्षणीयेष्वभिधे
 वस्यादितिलिखितोच्छेदः किमिति च आतिलिङ्गवाक्यप्रकरणस्यानसमाख्यानां सम
 वाये परदौर्बल्यमर्थविशकर्षादिति सूत्रेण भगवान्नैमिति श्रुत्यादिषु पूर्ववलीयस्त्वे
 प्रतिपादयो वश्वसर्वत्रैवाभिधाप्रसङ्गे उन्नरस्य दौर्बल्योद्बीजाभावात् किंच पुर्योक्तद
 उद्दृष्टाज्ञो वेषस्यास्मानुपपन्नः तथाहि तत्र वेगात्वावापारस्य स्वत्रयसत्त्वं जेतक
 तयादीर्घदीर्घतरत्वे संभवति अभिधायास्तु ज्ञानायापवावक्लृप्ताद्याङ्गनिष्ठतया
 चाज्ञानादित्यन्विताभिधानवादेपि निश्चयेत्यादौ विधेयं श्रुतमेवेति स्थितम् किंच

कूटी-
५५

५५

वाच्यवाचकभावातिरेकीवाच्यवाचकभावदन्तिवर्णकाव्यतद्विष्टापिस्वीकर्तव्यम् अ
न्याकष्टमादयोः नित्यरेषाप्रमाधुत्वादयो नित्यरेषारतिविभागो न स्यात् वाच्यस्यार्थः
स्याविशेषणाकष्टमादीनामपि सर्वत्र दृष्टत्वाद्वाच्यत्वात्वापसङ्गात् व्यञ्जनाभ्युपगमेन
व्यञ्जनी यस्य वक्तुविधत्तेन गौदादौ वाच्येन कुलत्वं शुद्धागदौ तद्वत्त्वमिति युज्यते विभाग
व्यवस्था एवं पर्यायेषु मध्ये कस्यचिदेव कुत्रचित्काव्यानुगतात्तमित्यपि व्ययस्यानस्या
त् वाच्यार्थस्याविशेषात् दृष्टान्ते चासौ द्रव्यगतं संश्रितिशोचनीयतां समागमप्रार्थन
याकपालिनः इत्यादौ पद्येन पिनाकपादिपदमनुकूलं किं नु जगत्वाच्यकनया कपालि
परमेव तनुद्वयमप्येतद्वक्तुं वाच्यत्वेनाभिमतस्य वाच्यत्वस्वीकारपवात्तु कुलत्वप्रति
कूलत्वयोर्व्यवस्थोपपत्तेरिति चेन्न अभिधास्वीकारे सङ्केतप्रदेविना तदनुपस्थितिप्रसङ्ग-
स्योक्तत्वात् किंच काव्योशास्त्रे वा वाच्यवाच्ययोः प्रतिपत्तिहेतुव्यापारभेदनिवृत्त्यनोभेदे
वर्णस्वीकर्तव्यः वैधर्म्यदर्शनात् वाच्योद्यम्यः सर्वैरेकपदप्रतीयते इति नियतः वाच्य
स्तवक्तृप्रकरणादिवशादनियतः तथाहि गतौ स्तमकं इति वाच्यो गतः सेनापती नृप
तिशङ्काणादृढेनावमर्दनावसर इति इतीनामभिसारिकाः प्रत्यभिसरणादप्यक्तम्यतामिति

राम
५५

साक्षात्वात्मकसत्ताप्रतिप्राप्त्यायस्तेप्रेयानिति कर्मकरस्यसहकर्मजुर्वतःप्रतिकर्मक
 रणात्रिवर्त्तमिहेति धृतस्यधार्मिकंयतिसान्ध्याविधिरुपक्रम्यतामिति आप्रस्पका
 र्यमात्रेनवदिर्गच्छन्प्रतिहरेमागाइति तद्विलोकोपालकंप्रतिसुरभयोऽरहंप्रवेशपत्रा
 मिति दिवसेतिसेतमस्यप्रतिबन्धन्यतिसद्वापोऽपुनानभवतीति आप्रणिक्तानांभृत्यान्प्र
 तिविक्रेयवस्तुनिसंहयतामिति नायकागमनप्रस्तावेप्रोषितभर्तृकायाः तत्कथकंप
 नितागतोयप्रेयानिति एकस्येववक्तुर्वह्नुति तत्रत्यकरणावशादेवस्मादिरनवधिर्व्य
 ञ्जोऽर्थःप्रकाशने वाच्यस्तुसर्वान्प्रत्यविशिष्टेष्वननैतद्वाच्यवैधर्म्येनानार्थसैन्यवादि
 पदेनानार्थावगतिदर्शनादितिचेन्न एकवाच्यवर्तिनस्तस्याप्यर्थेकनियमान् यदप्रेवक्ष्यति
 लक्षणीयार्थस्यनानात्वेष्यनेकार्थयराभिधेयवत्रियतत्वमेवेति तथापियत्रलयणाद्यधि
 कारिणाःप्रतिसकलस्वामिनःसैन्यवमानयेतिपरप्रयोगः तत्रानियतत्वेऽप्यारमेवेतिचे
 त्त्वात्पर्याप्तानात् नस्यत्रसर्वैर्वाच्यैःसमेसर्वव्याप्तानांभेदःप्रतिपाद्यते किंतुगतोस्तम
 र्कइत्यस्यवाच्यचक्षुयोः तथाचतद्वाच्यनियतत्वेतदर्थपुरस्कारेणैवमर्वैर्वाच्यस्य
 पिप्रतीतेः तदर्थेतिव्यतत्वा नित्यतत्त्वविरुद्धधर्मसंसर्गाभिहितः एवंविस्तृतास्वप्न

क. दी.

५६

56

कालादिभेदोपि भेदकोरुच्यः वैधर्म्यसत्त्वैषियभेदः स्यात्तज्जरा नीलानीलादेरपि कचिद्भेदः
स्यात् वैधर्म्यस्याविशेषात् यज्जन्म प्रथमेव हि भेदो भेदहेतुर्वीयादिकुड्यमोधासः कार
णभेदश्चेति स्वप्रसिद्धं तत्र तत्र सत्त्वपभेदेयभेदः तत्र निःशेषत्वादौ गोमात्सर्यमुत्साय
विचार्यकार्यमायोः समर्थ्यादिसुहादरत्न सेवानितंषाः किमभ्युद्योगाणामुत्तमरस्मरवि
लामिनेनाम् १ इत्यादौ शोक्यमवनिपटयो यत्रेशानस्पधारादलनगलितमृद्धी विद्धि
षोस्वीकृताश्रीः ननु तव निहितोररप्यसौ किन्नरीतात्रिदिवमपि गता द्वैर्बलभाकीति शिभिः
१ इत्यादौ च स्वस्वपभेदः प्रथमे हि वाचो निषेधरूपो वाचस्तु विधिप्रसः द्वितीये वाच्यः स
शयस्वपः प्रतीयमानस्तु शान्तेश्चरित्वावक्ररित्तुचितैककोदि निश्चयः तृतीये वाच्यो
नित्यस्वपः प्रतीयमानस्तु स्तुतिप्रपः कालभेदस्तु सर्वत्र पूर्वहि वाच्यः प्रतीयने पश्चाच्च
स्तुति वाच्यस्पशहमात्रमाश्रयः प्रतीयमानस्तु पदशब्देकदेशीभूतकाकारितदर्थ
वर्णसंचरनादस्याश्रयभेदः वाच्यस्पर्कायवाकरणाकोषादिमात्रेणावगमः प्रतीयमा
नस्तु प्रतिभानैर्मलेनापि अधिकैने नित्या एकभेदः वाच्येन युक्त्यसमात्रस्य प्रतीतिमा
त्रम् अनेन तत्र विदग्धपदवाच्यसमूहदयस्य च मत्कृतिरितिकार्यभेदः गतोस्तुमर्क

५६

इत्यादौ दर्शितयेन वाचा एकः प्रतीयमानस्तु नानेति संख्याभेदः त्रैलोक्यस्वर्गादौ इति सोऽदिदं
 एव पित्रा इति सर्वाणि ग्रहं सभमरपुत्रमग्ना इति वारिष्वामे स हस्त इति ॥ १ ॥ इत्यादौ वाचा
 र्थस्य संवोधा सात्वी विषयः तत्र वाच्यार्थः श्रान्त्यवतिष्ठते प्रतीयमानस्तु भ्रमरेणा
 एव पित्रा ग्रहः त्वतिउतो नत्पुपनिनेति तत्कात्रः समैवं वेदधामित्यस्य प्रतिवेशिनी इदं स
 या समाहितं पुनरेवं तु या न विधेयमित्यस्योपपत्तिः एवं स पञ्चादिर्विषयोपीति विषयस्य भे
 दः एवं स्वर्गपादिभेदादवश्यमङ्गीकर्तव्यो वाच्यवङ्गयोर्भेदः किंच वाचकवाञ्छकयोश्चिद्वेध
 म्पीद्रेदो वक्तव्यः यतो वाचकस्य सङ्केतिता र्थापेक्षा सङ्केतितपवस्यैभिधा प्रवर्तते न त्वेवं वि
 ज्ञकः अन्यत्रापि विज्ञनायाः प्रत्ययजननात् यच्चोक्तं नान्यर्थविषये शब्दः प्रमाणमिति
 तदिदोऽपि नुपपन्नम् यतो वाङ्मयस्य वाचिनाभ्युपगमेपि नानार्थत्वायेन नान्यार्थविषयो वा
 श्चोर्थः कथं प्रतीयते न यत्परः शाब्दइत्युक्तमतेन स्तुतशम् पतेन तात्पर्यमेव वाङ्मयप्रतीतो वा
 पारत्रत्यापि निरस्तम् तस्माज्जात्यर्थमभिधावानप्रतीयमाने र्थत्वापारः नन्वस्तुल्यत्वा
 नहि वाच्यवङ्गस्योपि विषयस्थितो विशेषव्यपदेशादेतर्वा यतो रामोऽस्मि सर्वसद्देशत्रयगम
 यदेन सर्व इति भाजनत्वं प्रत्याख्यानस्त्वेरित्यत्र कान्तरत्वं रामोऽसौ भवनेषु विक्रमगु

क. दी.

५७

57

लोः प्राप्तः प्रसिद्धिपरासित्यत्र खरद्वषणादिहृत्तत्तंचलत्तने प्रतोरासपदस्य लक्ष्यएवानेको
भवति अर्थात्तरमङ्कमितवाच्यादिविशेष्यपदेणहेतुश्रभवति एवमन्यत्रापि स्यात् न
इकंम भाक्तमाहुस्तमयेइति लक्षणीयविशेषावगमश्च प्रकरणादिसापेहेताप्राक्का
र्थेन स्यादतोनास्त्यतिरिक्तः प्रतीयमानोनाम मैवम् लक्षणीयस्यनातातेपिहितानार्थसे
त्यादिपदाभित्ये यस्येवनियतत्वमेव नास्त्यनियतसंवन्धोभावेनार्थेनलक्षयितंशका
ते प्रतीयमानस्त्यप्रकरणादिवशेननियतसंवन्धोऽनियतसंवन्धः संवदसंवन्धश्चेन्नितत्स
रूपेसोराहरणमप्रेप्रदर्शयिष्यते किंच जेप्रज्ञापत्यणिमज्ञरएत्यप्रहंदिश्रुप्रसंपलोएसो
मापदिप्ररन्निग्रन्धसेजापमहणिमज्ञहिसि । इत्यादौविवक्षितान्यपरवाद्येकथंलक्षणा
मुपव्यार्थवाधाभावात् ननुतत्रापितान्यर्थाधानात्तयानुपपत्तिः क्वचित्तोयात्रीत्यत्रेवेति
चेत्तन लक्षणायांप्रयोजननियमात् तस्यचव्यापारित्ररागस्यत्वात् तदर्थंयज्जनास्वी
कारेकिंप्रथमयापिलक्षणाया अथनिर्दलक्षणायासिवात्प्रयोजनानपेक्षे
तिचेत्तन यथाहिसंकेतग्रहसापेक्षाभिधा तथासुवार्थवाधतयोरात्रुठप्रयोजनान्यन
रस्यसुवार्थसंकेतग्रहस्यचसापेक्षालक्षणा तत्कथंभेदःप्रयोजनस्यवाभावेभवेत् ।

५७

यतः सङ्केतग्रहसापेक्षासाश्रयतएवाभिधाप्रकृष्टतासोत्पादः। किं च। न लक्षणायं च।
 न योरभेदः लक्षणमुपजीयतदृष्टानात्। नापिलक्षणानुगतमेव ननु नमिति धनेस्त
 लक्षणमिति याच्यम्। अभिधोपजीविनेनापि भावान् न च लक्षणमभिधोभयानुसार्येव। व
 र्णमात्रानुसारेणापि हि सादृश्यते रसादिव्यञ्जना न च वर्णमात्रेभिधालक्षणात्। नापि श
 ब्दानुसार्येव विकसन्नर्तकैनेत्रविभागावलोकनादिगतत्वेनापि प्रसिद्धेः। तस्मादभिधाल
 क्षणात्पर्यविलक्षणस्तरीयोद्युननयान्नयोजनप्रकाशनादिपर्यायोच्चापारो न प्रकृ
 नीय एव। तत्रात्राएत्याणि मन्त्रश्चत्पादौ च श्रोत्रोर्ध्वनियतसंबन्धः। कस्त्वणहोरो सो
 इत्यादावनियतसंबन्धः। नियतसंबन्धत्वे च वाच्यम्यप्रतीत्योः एकविषयतात्मक
 त्वे। प्रथमे तस्य भावः प्रथिकद्वैकविषयकत्वात्। द्वितीये तु तदभावः सखीतत्वात्तादिवि
 षयभेदादितिकेचित् तत्र सम्पगाभानि। लक्ष्यनियतसंबन्धत्वमेव। अद्यस्य ततथा
 त्वमन्यथात्वेति एवं प्रतिपादितस्य हीदनुदाहरणमिति। लक्ष्यसाधारणनियतसंबन्ध
 त्वं वाच्यं। न चोक्तं तथा भवति। अन्ते तु। प्रथमे सर्वेषामेव सत्यता प्रतीतिः। द्वितीये तु का
 न्तस्यैव सत्यतया तेषां त्वसत्यतयेति नियता नियतसंबन्धत्वमित्याहुः। तदपि न मनोरमम्

का. दी.

५८

५४

यत्तद्वेवाच्यप्रतीतेरेवमस्यत्वात्मन्यप्रतीतिविषयत्वरूपं वैलक्षण्यमात्रमुच्यते न तस्य
प्रतीतेः तस्माद्विद्यतसंज्ञकत्वेन वाच्येन सह साप्यतद्वपसंवन्धानियमश्चिप्रज्ञमुत्पन्नमः
संवन्धसंवन्धोयथा गौचिरोग्ररूपलक्ष्मीवत्संवद्वाणणाहिकमलत्वं हरिणोदाहिणणाग्र
गोरसाउलाकृत्रिद्वेः ११ अत्र हरिपदेन दक्षिणनयनस्य सूर्यात्मकत्वेन त्रमीलनेन सूर्यास्त
मयः तेन पद्मसंकोचः ततो ब्रह्माणस्थगनम् तस्मिन्मतिगोपनीयाद्गुप्तादर्शनेनानियत्रण
निप्रवनविलसिजमिति संवन्धसंघट्टानियोत्पत्रे वेदान्निनस्तुक्रियाकारकादिपुरस्कारेण
एतानां प्रवृत्तिधर्मधर्मिभावमुपरस्तुतनसंभवति धर्मधर्मिभावश्च प्रपञ्चगोचरो वा स्याद्गुह्य
गोचरो वा ननु प्रपञ्चस्य वाप्यत्वात् नात्राः ब्रह्माणो धर्मस्य त्वात् अतः परपदार्थविभाग
मन्त्रेणोवसत्येवित्तानमित्यादिवाक्यमात्रात्तमेवावगच्छन्मवाचकमित्यातिष्ठन्ने अतस्तत्त
तानुसारेण प्रतीयमानेपि वाक्यस्य प्रतीतेरेवेत्यपिन वाच्यम् यतो व्यवहारमार्गे तैरपि पद
पदार्थकल्पनादवगम्यमङ्गीकर्तव्या व्यवहारेतेषां भट्टनयस्वीकारात् यदिषपदार्थकल्प
नाग्राविद्यादृष्टाणामपि नाङ्गीक्रियते कृतस्तर्हि युत्पन्नाद्युत्पन्नव्यवहारः वाक्यार्थव
वाक्यस्य सङ्केतग्रहमाश्रित्येति चेन्न वाक्यार्थस्यासर्वत्वादान्न्याचनत्रसङ्केतग्रहस्याश

५८

कात्यायन अविद्यामार्गतिरस्कारेव कथमखंडयोरपि वाचाचकभावः परमार्थेकभेदाभा
 वात् तस्मात्तन्मतेपिविधारिर्ह्युपवमहिमभवात् न तावदसंबुद्धपववाकात्प्रतीयते स
 र्वस्मात्तर्वापलब्धिप्रसङ्गात्संबन्धाच्च व्यस्यन्नकभावोभवन्नानिगुताज्जवतीतिप्रतिवृत्त्य
 रूपादेवभवतीत्युपेयम् संलक्ष्यार्थानस्वाधिकरणत्वेनात्तातोव्यस्यप्रतिपादयति सर्वत्र
 प्रतीतिप्रसंगात् एवंवद्यस्यन्नकभावोन्मेषानुमापकभावपवपर्यवसन्नः यतोव्याप्ता
 त्वेनसकलपक्षनिष्ठत्वेनचसपक्षिप्रत्यविवक्षासत्त्वपक्षसत्त्वलक्षणवृत्त्यवतोलिकुलित्वा
 नमेवानुमानम् तदेतदुक्तमनुमानेयत्ररूपरति तेनानुमानेनानुमित्याह्यते। नत्वतिरिक्त
 याव्यक्तोतिहितस्यार्थः एवमनुमानादेववाद्यप्रतीतिः तस्याह जौभमधम्मिवावीसद्वौ
 सोसुण्णोअजमारिओतेण गोलावरिकच्छकडेगवासिनाडुहसिंहेण १ संकेतनिकेतनी
 धृतगोदावरीतीरनिज्जुंषुप्पावचयादिहेतोः कदाचित्संवरतो धार्मिकस्यनिवारणायावि
 नयवत्प्राप्त्यसृज्जिः तदत्रनिज्जुवासिसिंहहृतयाअनिवृत्त्यागृहेभ्रमणविधिर्विध्यः सपव
 निज्जुंषुभ्रमणायोगित्तानुमितेप्रभवति यद्यहीरुभ्रमाणेतन्नयकारणनिवृत्त्युपलब्धिपूर्व
 कम् निज्जुंषुवसिंहोपलब्धिरितिवापकविरुद्धोपलब्धौपर्यवसानात् भ्रमणस्यवापिका
 भयकारणाभावोपलब्धिः प्रतीतातच्चिरुद्धयज्ञयकारणंजडुपलब्धिः यथानाश्रयार

का. दी.

५९

स्पर्शवत्तुः अनुमानं चैवं गोदावरीतीरं श्रीभीरुभ्रमणा योगे सिद्धवत्तात् । अत्रोच्यते । श्रीभीरोरवी
रस्तुभावस्य भ्रमणा योग्यत्वमत्र साधुं वीरस्तुभावस्य वा विप्रसौदासीत्येन तत्सामान्यस्यैव वाग्राधे
यभिचारः तदृशस्यापि प्रभोर्गोदीनिदेशेन प्रिया नृशरणनिधिताभाधिषट्क्यावातादृश
स्यापि तत्र भ्रमणदर्शनात् अतएव नात्रोपि मध्यमेन विरोधस्पर्शादिषट्क्यावापौरुषेयतया
वास्तवो विभक्तोपि मगवादिभूतत्वेन सिंहवदेवो वीरस्य भ्रमणदर्शनात् किंचात्रपक्षे सिंह
सज्जावो नमानात्रेणावधारितः किंतु प्रसूलीवाकादवगतः न च तद्वचनं निश्चायकं अर्थ
नममं संवन्धानियमादित्यनिश्चयइषासिद्धिः एवं निःशेषच्युतचरनेत्यादौ च न च्यवतादी ।
सुप्रभागवत्प्रकृतयो यत्त्रानि न चतानि तद्वाप्यानि कारणात्ररतोपि संभवान् अतएवात्र
नकार्यत्वेनोपाज्ञाति अतो नैकात्रिकात्कथमनुमतिः स्यात् ननु अक्रिरपिकथं तैरिति चे
त् आधमपदसाहित्यादिति च्छमः अस्माकमपि तत्साहित्येनानैकात्रिकतायातिरेक इति चेत्
भवेदप्येवं यद्यधमत्वं प्रमाणदवधारितं भवेत् न त्वेवमस्ति अक्रिरपिकथं तादृशाद्वेदिति चे
त् धिस्तुर्विद्यत्रनायां नद्याग्नेर्तापि पक्षधर्मताया निर्धारणमङ्गु किंतु संभावितदप्येवं विधातुः
प्रतीयत इति सूकीभव ॥ ॥ इति श्रीगोविंदवक्त्ररुक्ते काव्यप्रदीपे धनिप्रणीतव्याख्ये ॥
कीर्त्तयोर्वीर्त्तनेनामपेक्षमउल्लासः ॥ ५ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

५५

एवं गणी भूतव्यस्य भेदे निर्णीते चित्रभेदे दर्शयितुं मवसरः तत्र यद्यपि प्राच्यचित्र
स्य चित्ररूपभेदद्वयं प्रथमो लोकास एव दर्शयितुं न तत्र भेदाच्छालंकारप्रभेदप्रदर्शने
नैव दर्शिता भविष्यति इति न किञ्चिदस्ति तत्र प्रदर्शनीयम् तथापि प्रदर्शितभे
दद्वयमेव तावदनुपपन्नम् प्राच्यालंकारयोरन्योन्यैरपेक्षेणानुपलंभा
त् उपलंभेऽपि चोभयसंज्ञावेदतीयभेदप्रसंगादिति तदुपपादयति ज्ञेयप्राच्यार्थ
चित्रेयत्वं तर्ककाव्यद्वयमुदाहृतम् गणप्राधान्यतस्तत्र स्थितिः प्राच्यार्थचित्रयोः
४८ प्राच्यालंकारयोरैकमात्रावस्थानप्रसङ्गो गणनायं विभक्ताः किं न प्रा
धान्यप्रसङ्गो न तथा च न काचिदनुपपन्निरिति भावः ननु तथापि विभा
गानुपपन्न एव यतः केचिच्छालंकारमात्रमुरीचकिरे केचिच्चाष्टालङ्कार
रमात्रम् तत्कस्य मनसा श्रित्य विभाग इति चेत् सन्नेव केचिदुभयाङ्गीका
रिताः तथा चात्र सूत्रेणैकपादिरलङ्कारस्तस्याप्येवैकपादितः न कात्र
मपि निर्भवे विभातिवन्तितासु त्वम् १ रूपकादिमलङ्कारवाह्यमावृत्ताने
परे संपातिङ्गवस्तुत्पत्तिर्वाचोवाच्यत्वालङ्कारित्वम् २ नदेतदाङ्गः सौष्टव्य

का.दी.

६०

60

चो नार्थमन्यत्रिरीदृशी प्राद्याभिधेयालंकारभेदादिष्टेयं नूनः ३ इति अ।
सार्थः अर्थस्यैव विभावादिद्वयत्वेन रसव्यञ्जकत्वात् तन्निष्ठोदपकादिरेवा
लङ्कारः केचिदुक्तः केचित्तु काव्यस्यालंकारोवाच्यः काव्ये च कविकर्मणा
वृत्तेनितदाश्रितास्योपनिबन्धवविशिष्टोऽत्यन्तिरलंकारः रूपकादिस्तथाश्रि
तो लंकारोवाच्यः अलंकारपरप्रयोगस्तत्रगोणपवेति वाच्यं नित्यमन्यत्रि
रेव कथं नार्थालंकार इत्यत आह तदेतदाहृदित्यादि प्राद्याभिधेयेति प्राच्यव
दर्थस्यापि कविमंभजाप्यत्वं मर्थस्यैव प्रादुस्यापिरसप्रतीत्युपयोगित्वमनउ
भयाश्रितोऽप्युभयालंकार इति तत्र प्राच्यचित्रयथा ओषधममरुणकायस्ता
वन्नतः कनकप्रभस्तदनुविरहो जाम्बवन्ची कपोलतलघुतिः उदयति ततो धाम
धंसतमः क्षणदासुखिसरसविंसनीकंदकेदकविर्गल्लांकनः १ आत्रायात्
कारउपमागुणीभूताशालेकारस्तनुप्रासः प्रधानं आसमाप्रिकवेस्तत्रैव स
रंभात् प्राधान्यस्य कविवृत्तामात्रनिबन्धनत्वात् अर्थचित्रयथा नेदृहिमात्र
पतिता अपि कस्य नात्र दोभायपदमलदशामलका त्वलास्य नीचाः सदैव

राम
५०

सविलासमलीकलप्रायेकालतोऊहिलतामिवनत्यजंति ॥ अत्रश
 हालकारोनुप्रासः सगुणीभूतः ॥ अथालकारसुसमुच्चयः प्रधानम्
 आरंभादासमाप्तिरत्रिर्वाहात् ॥ यथात्रकिंचिद्व्यङ्ग्यसन्नेपथ्यमकाव्य
 त्वेतयोक्तेप्रथमोल्लासपवम् ॥ एतद्वेदाश्चालकारभेदाद्भवेतीत्यलं
 कारनिर्लेख्येनैवतेनिर्लेख्येते ॥ इति श्रीगोविन्द कुरुक्लते काव्य प्र
 दीपे शब्दार्थविचित्ररूपेण नाम षष्ठः ॥ ६ ॥ एवं धर्मिका
 येति प्रभेदे निरूपिते प्राप्तावसरत्यादोषाभावादीनिलक्षणस्यानि
 विशेषणस्यानि विवेचनीयानि ॥ तेषु च दोषाभावः प्रधानः ॥ सति दोषे
 गुणादेष्य किंचित्करत्वात् ॥ यदाह ॥ स्यादपुःसुन्दरमपि चित्रैलेकेन
 उर्भगम् ॥ सति तु दोषाभावे गुणादिकं विनापि किंचिदाद्वादसम्भवात्

का.
दी. ६१

अपदोषनैव विगुणसुगुणरतिन्यायात् अतः प्रथमेन तस्मिन् निरूपणीये भाव
सम्बन्धपक्षे निरूपणानर्हते या प्रतियोगिनिरूपणाधीन निरूपणीयत्वादेयापरिच
येन हानासंभवाच्च दोषानिरूपणीयाः न च सामान्ये विज्ञाने विशेषे जिज्ञासेति तस्मा
मान्यलक्षणमाह सुखार्थ इति दोषो रसश्च सुखस्य साक्षाद्वाचा उभयोपयोगि
नः सुः शब्दाद्यास्तनतेष्वपि सः ४५ सुखार्थस्य ह्यनिर्यस्मादिति बाधकरणत्वे वदुः
हिः कारणसाधनो हतिशब्द इत्येके सुखत्वमर्थस्यानशकात्त्वलक्षणं येनाप्यसि
ति स्यात् किं त्वरतिमाह रसश्च सुख इति रसत इति युक्त्यारसशब्देन भावति रस
पसंगस्यते न च वनीरसेष्वपि न च श्रद्धा स्यात् विद्यात्याभावात् इत्येतच्चाह नदा
अथाह्यचरति आश्रयणमाश्रयः तथा च तेन रसेनाश्रयण उपकारित्वेनापेक्षणा
दावापि सुख इत्यर्थः न च वे सुख शब्दस्य नानात्वे नानुगमः काव्ये प्राधान्येनै
देष प्रतीतिविषयत्वेनानुगमात् न देवस्य वतिसर्वपक्षदोषानीरसेत्त्वविलोचित
वमत्कारिवाकार्यप्रतीतिविद्यातकापचरेया इति मंतव्यम् न च वे नयोरेव दो

राम